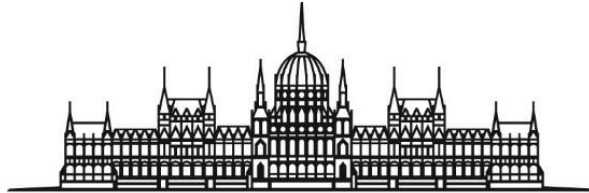

Országgyűlési Napló

Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső, Szabó Sándor,*
dr. Szűcs Lajos, dr. Vinnai Győző

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	7045
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter	7045
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik).....	7048
<i>Ungár Péter</i> (LMP).....	7050
<i>Szabó Tímea</i> (Párbeszéd)	7051
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> (MSZP).....	7053
<i>Toroczkai László</i> (Mi Hazánk)	7054
<i>Arató Gergely</i> (DK).....	7056
<i>Dr. Simicskó István</i> (KDNP).....	7058
<i>Kocsis Máté</i> (Fidesz).....	7060
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter	7061
<i>Csárdi Antal</i> (LMP).....	7063
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter.....	7065
<i>Jámbor András Imre</i> (Párbeszéd)	7067
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	7069
<i>Toroczkai László</i> (Mi Hazánk).....	7070
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	7072
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik)	7074
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	7076
<i>Komjáthi Imre</i> (MSZP)	7077
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter.....	7079
<i>Lócsei Lajos</i> (Momentum).....	7080
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	7082
<i>Arató Gergely</i> (DK)	7083
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	7084
<i>Dr. Simicskó István</i> (KDNP)	7086
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter.....	7088
<i>Zsigó Róbert</i> (Fidesz).....	7089
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter.....	7091
Napirenden kívüli felszólalók ismertetése:	
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző	7092
Mandátumigazolás és képviselői eskütétel:	
<i>Dr. Hargitai János</i> , a Mentelmi Bizottság elnöke	7093
Eskütétel:	
<i>Ráczné Földi Judit</i> (DK).....	7094
Döntés előterjesztés sürgős tárgyalásba vételéről:	
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző	7095
Döntés az ülés napirendjének módosításáról	7096
Az ülés napirendjének elfogadása	7096
Interpellációk	
<i>Varju László</i> (DK) - a gazdaságfejlesztési miniszterhez - „Miért nem állítják meg az orbáni inf- lációt, ha egyszer megtehetnék?” címmel	7097
<i>Banai Péter Benő</i> pénzügyminisztériumi államtitkár	7098
Viszónválasz:	
<i>Varju László</i> (DK)	7099
<i>Komjáthi Imre</i> (MSZP) - a gazdaságfejlesztési miniszterhez - „Így védik meg a magyar munka- helyeket?” címmel	7100
<i>Dr. Fónagy János</i> gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár	7101
Viszónválasz:	
<i>Komjáthi Imre</i> (MSZP)	7102

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a gazdaságfejlesztési miniszterhez - „Meddig lesz kötelező a vállalkozók befizetése?” címmel	7102
Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár	7103
Viszontválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	7105
Szabadi István (Mi Hazánk) - a pénzügyminiszterhez - „Mikor vállalják a felelősséget az elhibázott gazdaságpolitikájukért?” címmel	7105
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	7106
Viszontválasz:	
Szabadi István (Mi Hazánk)	7108
Szabó Rebeka (Párbeszéd) - az építési és közlekedési miniszterhez - „Tényleg annyira fontos még 173 yachtot bezsúfolni a Balatonba, hogy megéri miatta tönkretenni a balatonföldváriak strandját?” címmel	7108
Lázár János építési és közlekedési miniszter	7110
Viszontválasz:	
Szabó Rebeka (Párbeszéd)	7111
Bakos Bernadett (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Mit tesznek annak érdekében, hogy a reptér környezetében és a távolabb eső területeken javuljon az emberek életminősége?” címmel	7112
Lázár János építési és közlekedési miniszter	7113
Viszontválasz:	
Bakos Bernadett (LMP)	7114
Herczeg Tamás (Fidesz) - az igazságügyi miniszterhez - „Tervezik-e az Áldozatsegítő Központok hálózatának minden vármegyére kiterjedő bővítését?” címmel	7115
Dr. Varga Judit igazságügyi miniszter	7116
Viszontválasz:	
Herczeg Tamás (Fidesz)	7117
Dr. Aradszki András (KDNP) - a pénzügyminiszterhez - „Miként biztosítja a szankciós infláció letörését a Kormány húszpontos intézkedéscsomagja?” címmel	7117
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	7118
Viszontválasz:	
Dr. Aradszki András (KDNP)	7119
Barkóczy Balázs (DK) - a területfejlesztési miniszterhez - „Mennyit keres Szili Katalin, Guller Zoltán, Bedros J. Róbert és Wáberer György az egyetemek kuratóriumaiiban?” címmel	7120
Vitályos Eszter kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	7121
Viszontválasz:	
Barkóczy Balázs (DK)	7122
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Thaiföldi Királyság közötti Átfogó Partnerségi és Együttműködési Keretmegállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	7123
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Malajzia Kormánya közötti Partnerségi és Együttműködési Keretmegállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	7123
Interpellációkra adott válaszok elfogadása:	
„Miért nem állítják meg az orbáni inflációt, ha egyszer megtehetnék?” címmel benyújtott interpelláció (I/3092.) határozathozatala	7123
„Így védik meg a magyar munkahelyeket?” címmel benyújtott interpelláció (I/3101.) határozathozatala	7124
„Meddig lesz kötelező a vállalkozók befizetése?” címmel benyújtott interpelláció (/3098.) határozathozatala	7124

„Mikor vállalják a felelősséget az elhibázott gazdaságpolitikájukért?” címmel benyújtott interpelláció (I/3010.) határozathozatala	7124
„Tényleg annyira fontos még 173 yachtot bezsúfolni a Balatonba, hogy megéri miatta tönkretenni a balatonföldváriak strandját?” címmel benyújtott interpelláció (I/3093.) határozathozatala.....	7124
„Mit tesznek annak érdekében, hogy a reptér környezetében és a távolabb eső területeken javuljon az emberek életminősége?” címmel benyújtott interpelláció (I/3095.) határozathozatala	7124
„Mennyit keres Szili Katalin, Guller Zoltán, Bedros J. Róbert és Wáberer György az egyetemek kuratóriumaiban?” címmel benyújtott interpelláció (I/3081.) határozathozatala.....	7124
Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 02.) OGY határozat módosításáról történő határozathozatal	7124
Dr. Szűcs Lajos jegyző	7125

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	7126
Gréczy Zsolt (DK) - a pénzügyminiszternek - „Mégis hogy képzelik ezt?” címmel.....	7126
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	7126
Viszontválasz:	
Gréczy Zsolt (DK).....	7127
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	7128
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	7128
Kunhalmi Ágnes (MSZP) - a belügyminiszternek - „Aktuális kérdésekről” címmel	7126
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	7129
Viszontválasz:	
Kunhalmi Ágnes (MSZP).....	7130
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	7130
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	7131
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	7131
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az építési és közlekedési miniszternek - „Mit gondol erről, Miniszter úr?” címmel.....	7132
Nagy Bálint építési és közlekedési minisztériumi államtitkár	7133
Viszontválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik)	7133
Nagy Bálint építési és közlekedési minisztériumi államtitkár	7134
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	7135
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	7135
Novák Előd (Mi Hazánk) - a miniszterelnöknek - „'A magyarok döntöttek: 97% nem a szankciókra' - de akkor Orbán Viktor miért szavazza meg azokat Brüsszelben?” címmel	7135
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	7136
Viszontválasz:	
Novák Előd (Mi Hazánk).....	7136
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	7137
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszternek - „Mi folyik itt?” címmel.....	7137
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	7138
Viszontválasz:	

Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	7139
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	7139
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	7140
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) - az építési és közlekedési miniszternek - „Ki a felelős ezért, Miniszter Úr?” címmel	7140
Nagy Bálint építési és közlekedési minisztériumi államtitkár	7141
Viszonválasz:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	7141
Nagy Bálint építési és közlekedési minisztériumi államtitkár	7142
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) - a belügyminiszternek - „Milyen eszközökkel lehet megakadályozni az ilyen és ehhez hasonló cselekmények elkövetését?” címmel	7142
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	7143
Viszonválasz:	
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz).....	7144
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	7144
Hollik István (KDNP) - a belügyminiszternek - „Hogyan akadályozhatjuk meg szélsőséges elemek újabb átokfutását Magyarországon?” címmel	7145
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	7146
Viszonválasz:	
Hollik István (KDNP)	7147
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	7147
Varga Zoltán (DK) - az energiaügyi miniszternek - „Miért nem szerepel a szürkevíz-technológia sehol?” címmel.....	7148
Dr. Koncz Zsófia energiaügyi minisztériumi államtitkár	7149
Viszonválasz:	
Varga Zoltán (DK)	7150
Dr. Koncz Zsófia energiaügyi minisztériumi államtitkár	7150
Kérdések	
Sebián-Petrovszki László (DK) - az igazságügyi miniszternek - „Törvényesen működnek-e az elmúlt 16 hónapban kinevezett bírósági végrehajtók?” címmel	7151
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	7152
Szabó Sándor (MSZP) - a kultúráért és innovációért felelős miniszternek - „Mit gondol arról, hogy az emberek többsége szerint minden gyermeket nevelő családnak azonos összegű támogatást kellene kapnia? Miért nem támogatják az MSZP javaslatát, hogy duplájára emeljék a családi pótlék összegét?” címmel.....	7152
Vitályos Eszter kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár.....	7153
Ander Balázs (Jobbik) - a belügyminiszternek - „Mit tesznek annak érdekében, hogy a szociális katasztrófa ne temesse maga alá a szociális területen dolgozókat is?” címmel	7154
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	7155
Szabadi István (Mi Hazánk) - a belügyminiszternek - „Miért nem becsülik meg a szociális dolgozókat?” címmel	7156
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	7157
Berki Sándor (Párbeszéd) - a gazdaságfejlesztési miniszternek - „Miért hagy cserben a kormány 1200 postai dolgozót?” címmel.....	7158
Dr. Fónagy János , gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár	7159
Bakos Bernadett (LMP) - az építési és közlekedési miniszternek - „Mikor veszik bele a várme- gye- és országbérletbe a városi közlekedést is?” címmel.....	7159
Nagy Bálint építési és közlekedési minisztériumi államtitkár	7160

Dr. Kállai Mária (Fidesz) - az építési és közlekedési miniszternek - „Hol tart a szolnoki Csáklya úti Tisza-híd és a hozzá csatlakozó, Szandaszőlőst elkerülő út előkészítési folyamata?” címmel	7161
Nagy Bálint építési és közlekedési minisztériumi államtitkár	7162
Szászfalvi László (KDNP) - a belügyminiszternek - „Meddig tud még Magyarország megküzdni az egyre súlyosbodó migrációs nyomással?” címmel	7163
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	7163
Kálmán Olga (DK) - a pénzügyminiszternek - „Miért?” címmel	7165
Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár	7165
Dudás Róbert (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Mikor fogják a kistelepülési utakat a fideszes érdekek elé helyezni?” címmel	7166
Dr. Fürjes Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	7167
Dr. Mészáros Lajos (Fidesz) - a gazdaságfejlesztési miniszternek - „Mi az elképzelés a Duna-ferr hosszútávú működését illetően?” címmel	7168
Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár	7169
Napirend utáni felszólalás:	
Bence János (Jobbik)	7169
Ander Balázs (Jobbik)	7171
Dr. Kállai Mária (Fidesz)	7173
Jakab Péter (független)	7174
Barkóczy Balázs (DK)	7176
Hegedüs Andrea (DK)	7177
Varju László (DK)	7178
Arató Gergely (DK)	7180
Az ülésnap bezárása	7182

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. FÜRJES BALÁZS államtitkár, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS államtitkár, MAYER GÁBOR államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár, LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter, NAGY BÁLINT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VARGA JUDIT igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER gazdasági és külügyminiszter, MENCZER TAMÁS államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, BANAI PÉTER BENŐ államtitkár, DR. NAVRACSICS TIBOR területfejlesztési miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
4. ülésnapja
2023. március 6-án, hétfőn
(13.02 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 4. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon a kormány nevében **felszólalásra** jelentkezett Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszternek. Parancsoljon, miniszter úr!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Immáron több mint egy éve élünk a háború szomszédságában, immáron több mint egy esztendeje zajlik a háború Oroszország és Ukrajna között. És ennek a több mint egy esztendőnek a krónikája minimum lesújtó: több százezer ember halt meg, több millió ember kényszerült arra, hogy elmeneküljön az otthonából, több százezer családot szakítottak szét, sok ezer embert soroztak be erőszakkal, komplett ország-részeket pusztítottak el, és romboltak le; az európai gazdaság mindeközben vergődik, a globális energiaellátás törekenségére komoly bizonyítékokat látunk, és közben egy globális élelmiszer-ellátási válsággal is szembekerültünk. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez ugyan földrajzilag egy regionális háború, de annak hatásai világszintűek, és a 25. órában vagyunk ahhoz, hogy megakadályozzuk, hogy maga a háború is világháborúvá váljon. Európa és a transzatlanti térség egyértelműen háborús pszichózisban van.

Személyesen megdöbbenő hallgatni Brüsszelben azokat a tisztviselőket, akik mintegy versenyként fogják fel azt, hogy az Egyesült Államok vagy Európa ad több fegyvert Ukrajnának. Először is, nyilvánvalóan teljesen logikátlan versenyre kelni a világ első számú szuperhatalmával bármilyen fegyverszállítás tekintetében, de nyilvánvalóan ezek a bürokraták elfelejtik, azzal, hogy ez a háború itt Európában zajlik, európai emberek halnak meg, és a háború összes negatív hatása közvetlenül és azonnal jelentkezik Európában. Ráadásul ennek a háborúnak az eszkalációs veszélye is Európát sújtja, mert ha egy háború eszkalálódik, akkor az nem több ezer kilométerre eszkalálódik, hanem az óceán túloldalán eszkalálódik először, hanem a szomszédságban teszi meg azt.

És mi itt a szomszédságban, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, sajnos tisztában vagyunk a háborúnak minden veszélyével és minden veszteségével.

És szeretném aláhúzni a „veszteség” szót, tekintettel arra, hogy ebben a háborúban magyar emberek is meghaltak. Ugyanis a kárpátaljai magyar közösség tagjait is rendszeresen sorozzák be az ukrán hadseregbe. Sajnos, láthattuk azokat a videókat, amelyek kifejezetten brutális sorozási technikákról szóltak. Érdekes módon az emberi jogi szervezetek ilyenkor hallgatnak. Ugyanakkor a besorozott kárpátaljai magyarok közül többen is már meghaltak a fronton.

És itt álljunk meg egy szóra! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor minket nyugati barátaink megpróbálnak kioktatni arról, hogy nem vagyunk elég elkötelezettek, vagy nem segítünk eleget Ukrajnának, akkor azt a kérdést kell feltenni, hogy ők vajon hány emberéletet veszítettek eddig. Mert nem tudunk arról, hogy németek, csehek, belgák vagy hollandok haltak volna meg a frontvonalon, és hála istennek, maradjon is ez így, de minket senki ne oktasson ki támogatásból vagy elkötelezettségből.

Mi, magyarok, magyar emberek, Magyarország nem vagyunk felelősek a szomszédságban kitört háborúért. Ez nem a mi háborúnk. Mégis, Magyarország és a magyar emberek már túl nagy árat fizettek ezért a háborúért, és senki nem várhatja el, hogy még ennél is nagyobb árat fizessünk. Mi itt a szomszédból, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, világosan látjuk, hogy ez a háború csak szenvedést hoz, ennek a háborúnak nincsen, nincsenek, nem lehetnek győztesei, ennek a háborúnak csak vesztesei vannak, és minél tovább tart ez a háború, annál több ember fog meghalni, és minél tovább tart ez a háború, annál nagyobb pusztítást fog okozni. Ebben a helyzetben teljesen egyértelmű, hogy mi vagy mi lenne a nemzetközi közösség feladata, ez pedig az emberéletek mentése. Mi, magyarok ugyanis nem akarjuk, hogy több ember haljon meg ebben a háborúban.

A kérdés természetesen jogos: hogyan? Hogyan lehet megmenteni az emberéleteket? Tisztelt Képviselőtársaim! Fegyverszállításokkal egészen biztosan nem. A fegyverszállítások veszélyesek, a fegyverszállítások a háború időbeli és földrajzi kiterjedésének veszélyét hozzák magukkal. És még egyszer szögezzük le: mi itt élünk a szomszédságban, az eszkalációs veszély ránk nézve a legnagyobb.

És persze nem lehet emberéleteket menteni szankciókkal sem. Én ott ültem azokon a vitákon tavaly, amikor először hoztak be szankciós javaslatokat brüsszeli döntéshozatali fórumokra. Akkor világos volt a szankciópártiak érvelése: a szankciók majd a térdére kényszerítik Oroszországot, ezáltal a háború hamarabb véget fog érni. Eltelt több mint egy esztendő, a háború brutálisabb, mint valaha, és a szankciók jobban fájnak nekünk, európaiaknak, mint fájnak Oroszországnak.

És logikusan az ember azt gondolná, hogy ha valamit kipróbáltunk kilencszer, és kilencszer vallottunk kudarcot, akkor tizedszer nem futunk neki. Ehhez képest a brüsszeli logika mást diktál: kilenc sikertelen kísérlet után újabb szankciós csomag elfogadására került sor. Ez nehezen összeegyeztethető a józan

ésszel, az európai gazdaságot recesszió irányába nyomja, hiszen arra, hogy az európai szankciók jobban fájnak nekünk, európaiaknak, mi, magyarok is bizonyítékot szolgáltatunk: csak nekünk, magyaroknak csak az energiaszámlánkat emelték meg a szankciók 4000 milliárd forinttal.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Emberéleteket tehát nem fegyverszállításokkal, nem szankciókkal, hanem békével lehet menteni. A békéhez tűzszünetre és béketárgyalásokra van szükség.

És ne tévesszen meg minket, tisztelt képviselőtársaim - ne tévesszen meg minket! - a transzatlanti buborék háborús pszichózisa. A helyzet az, hogy a világ országai között döntő többségben vannak azok, amelyek békét akarnak, mert ez a háború regionális háború, de a háború hatásai világszinten jelentkeznek. És a világ országainak döntő többsége azt akarja, hogy ez a háború véget érjen, nézzék meg az ENSZ által nagy többséggel elfogadott békepárti határozati javaslatot is. A globális többség a béke pártján áll, és Magyarország ennek a globális békepárti többségnek a része.

Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen nem lehet béke tárgyalások nélkül, ezt nem túl bonyolult belátni, és tárgyalások nem tudnak létrejönni, hogyha nincsenek kommunikációs csatornák, ez sem bonyolult szerintem. Éppen ezért a kommunikációs csatornákat nyitva kell tartani. A kommunikációs csatornák elzárása azt jelenti, hogy a békének már a reményét is feladjuk, és mi nem akarjuk feladni a béke reményét.

Elkerülhetetlen az - elkerülhetetlen, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim -, hogy az Egyesült Államok és Oroszország között közvetlen egyeztetések, érdemi tárgyalások jöjjenek létre. Örültünk, üdvözlöttük, hogy Oroszország és az Egyesült Államok külügyminisztere egymással szóba állt a G20-as külügyminiszteri tanácskozáson. Bárcsak több idejük lett volna egymásra, mint az a néhány perc!

(13.10)

Közvetlen amerikai-orsz tárgyalások nélkül tartós rendezést elképzelni ebben az ügyben elég nehéz.

És akkor, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, muszáj itt néhány szót szólni a kárpátaljai magyar közösségről is, hiszen miközben Magyarország történelmének legnagyobb humanitárius akcióját hajtjuk végre annak érdekében, hogy minden ukrán menekültnek segíteni tudjunk, addig újabb és újabb jogfosztások és provokációk érik a kárpátaljai magyar nemzeti közösséget.

Miközben 1247 magyar iskolába és óvodába fogadtak már be Ukrajnából menekült diákokat és gyerekeket, addig szeptember 1-jétől Ukrajnában bezárásra ítélik a magyar kisebbségi iskolákat; 99 ilyen iskola van. Szeptember 1-jétől elveszik az anyanyelven történő érettségizés és egyetemi felvételi lehetőségét, az egyetemektől elveszik az oktatás nyelve megválasztásának lehetőségét. Mindez szeptembertől, mindez Ukrajnában úgy, hogy a negyedik osztályt követően

már általános iskolában is 20 százalékra kell csökkenteni az anyanyelven végrehajtott órák számát. És miközben az Európai Unió több milliárd euróval támogatja az ukrán állam működését, az ukrán állam egyes intézményei évente 300 ezer forintnyi támogatást ígérnek annak a családnak négy éven keresztül, amely nem kisebbségi, hanem ukrán állami nyelvű osztályba iratja a gyermekét. Nyilvánvalóan a nemzeti közösségekkel, a kisebbségekkel szembeni ilyen típusú fellépés elfogadhatatlan, Magyarország kiáll a kárpátaljai magyar közösség mellett, és minden nemzetközi fórumot felhasználunk annak érdekében, hogy segítséget nyújtsunk a kárpátaljai magyaroknak.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Arra kérem önöket, hogy önök is váljanak a globális békepárti többség részévé, és az Országgyűlés fogadja el azt a békepárti határozati javaslatot, amelyet a kormánypárti frakciók nyújtottak be ide. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr felszólalását. Tisztelt Országgyűlés! Miután miniszter úr felszólalása meghaladta az ötperces időkeretet, így a képviselőcsoportoknak ötperces időkeret áll rendelkezésükre hozzászólásuk elmondására. Elsőként megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Abban mindannyian egyetérthetünk, hogy minden jó szándékú ember lelkében a béke lakozik, és a békére törekvés a legfontosabb vágyunk akkor, amikor a szomszédban háború zajlik. Ennek különös apropója, hogy történelmünk során úgy alakult, hogy magyar ajkú kisebbség él ott, amely a háborúnak most az egyik elszenvédője.

Le kell szögezni azt is, és a Jobbik-Konzervatívok ezt komolyan gondolja és ebben hisz, hogy minden ellen, ami a magyar ajkú kisebbséggel szembeni visszaélés, jogfosztás, tiltakozni kell; ebben mi magunk kihasználjuk minden lehetőségünket. Voltunk kint az elmúlt napokban is Kárpátalján, szóvá tettük azokat a magyar kisebbséggel szembeni atrocitásokat, jogfosztásokat, amelyek számunkra elfogadhatatlanok. Ebben világos nemzeti minimumnak kell lennie, és mindenkinek úgy kell gondolnia, hogy az ott élő lakosság anyanyelvi, illetve kulturális önazonosságának megvédése a magyar nemzetnek, a magyar államnak is a kötelezettsége.

Köszönjük szépen azoknak a részvételét a humanitárius akciókban, akik a háború kitörésekor vagy utána - akár szervezeten vagy szervezetlenül, civilként, a családdal összefogva vagy akár egyénileg, vagy intézményként -, az elmúlt időszakban segítettek azoknak az ukrán menekülteknek az ellátását, tartózkodását, akik a háború miatt kénytelenek voltak elhagyni az otthonukat.

Világosan kell látni azt, hogy amikor a békéről beszélünk és a béke igényéről beszélünk, akkor, úgy

tűnik, itt kétfajta békéről beszélnek. Önök egy olyan békét javasolnak és azt a békét javasolják a határozati javaslatukkal, és ez a saját békejavaslatuk, ami, úgy tűnik, nem egy igazságos béke, márpedig az igazi különbségtétel ez: önmagában csak azt mondjuk, hogy béke legyen, vagy elmondjuk, hogy az igazságos békét kell megkötni, aminek az egyik feltétele az - ezt ki kell mondani, és ebben önök élen jártak a rendszerváltáskor -, hogy „Ruszkik, haza!” (*Egy hang: Na!*) Az orosz csapatoknak nincs helye ukrán területeken, el kell hagyniuk azt a területet, amelyet megszálltak, amelyet agresszorként elvettek az ukrán emberektől. Az igazságos békének ez az egyik feltétele, és ezt nemcsak a Jobbik-Konzervatívok gondolja így, hanem így gondolja a Vatikán is, hiszen ők is álláspontjukat így fogalmazták meg. Ha önök úgy gondolják, hogy már csak ketten maradtak a béketáborban, akkor a másik társuknak - ha az ellenzéknek nem is - az álláspontját fogadják meg.

Világosan látszik tehát, hogy nincs tartós béke addig, amíg az orosz csapatok az ukrán területen vannak. Az is világosan látszik, hogy ha valaki nem igazságos békét akar, akkor valójában az akasztófák békéjét, november 4-e békéjét akarja. Az is világosan látszódik, hogy aki egy ilyen békét szeretne, az azt az utat választja, hogy hazánk az európai érdekkörből, abból, amelybe Szent István is vezette, sodródik, attól távolodik; aki egy ilyen békét szeretne, az valójában ki akarja vezetni hazánkat az európai közösségből, az Európai Unióból.

Pedig fontos leszögeznünk: a mi biztonságunk Európa, a mi biztonságunk az a kultúrkör, amelyhez ezeréves, ezer évnél is régebbi történelmünk során tartozni akartunk, tartozni kívánunk, és amit magunkénak vallunk. Súlyosan érinti a kárpátaljai magyarok helyzetét, ami most történik. Ebben világosan le kell szögezni, hogy egységre, nemzeti egységre van szükség, ebben ránk számíthatnak, ebben mi mindig partnerek leszünk. De le kell szögezni azt is, és legyenek ezek a közös követeléseink, hogy legyen igazságos béke, merjük kimondani, merje ön is kimondani, és a képviselőtársai is merjék kimondani azt, hogy „Ruszkik, haza!” Ha ezekben az alapvető pontokban nem tudunk megállapodni, akkor enélkül nem tud létrejönni a békével kapcsolatos nemzeti minimum, amire mindannyiunknak szüksége lenne.

Mi éppen ezért azt fogjuk önöknek javasolni, hogy merjenek elszakadni Putyintól, merjenek elszakadni az orosz állásponttól, képviseljék az igazságos békének az álláspontját, és térjenek vissza azokhoz a gyökerekhez, amelyeket még pontosan tudtak, és 1956-ból 1990-re le lehetett vezetni. Sok bátorságot kívánunk önöknek, álljanak erre az útra, és merjék kimondani, hogy „Ruszkik, haza!” Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik, az MSZP és a Párbeszéd sorában.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport, ötperces időkeretben.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Külügyminiszter Úr! Két dologban értelemszerűen egyetértünk. Az egyik az, hogy a béke most a legfontosabb. Egészen szomorú az, hogy a harmadik generáció óta a szovjet térségben anyák áldozzák fel a velem egykorú fiaikat olyan háborúkért, amelyek nem az ő érdekeiket szolgálják, legyenek ezek orosz vagy ukrán anyák. A másik az, hogy a kárpátaljai magyarság érdekei mellett csak mi tudunk kiállni. A kárpátaljai magyarság egy őshonos kisebbség, nem ők kerültek egy idegen államba, hanem egy idegen állam került őalájuk. Ezért az LMP az elmúlt tíz évben is, most is támogatja a kormány vétópolitikáját a kárpátaljai magyarok érdekében, akár Ukrajnával szemben is.

Az a szomorú az önök álláspontjában, hogy folyamatosan Nyugat-Európáról beszélnek. Bevallom őszintén, én nem tartom magam nyugat-európainak, én egy büszke kelet-európai ember vagyok, és azt gondolom, hogy ebben a kérdésben nekünk nem azt kell megvizsgálni, hogy mit mond Nyugat-Európa. Nekünk azt kell megvizsgálni, hogy azok az országok, akik hasonló földrajzi helyzetben vannak, akiket hasonló történelmi traumák értek az elmúlt évtizedekben, évszázadokban, mit mondanak. Az önök politikájának a legszomorúbb vesztesége az, hogy a V4-es együttműködést feláldozták Oroszország oltárán.

(13-20)

A helyzet nagyon egyszerű: a mi szövetségeseink azok tudnának lenni, akik - sajnos - részt kellett venniük a szovjet megszállásban, és amíg mi vagyunk az egyetlenek, akik valóban kibeszélnék a kelet-európai kórusból, addig a saját régióknak árulói leszünk. Az a probléma az önök álláspontjával, hogy nem veszik figyelembe, hogy amíg Oroszország nem a Szovjetunió első áldozatának, hanem örökösének tartja magát, folyamatosan ilyen háborúk lesznek kiprovokálva.

Ez a háború nem most kezdődött. Ez a háború akkor kezdődött, amikor először '14-ben beavatkoztak a Krímben. Ez a háború nem is az első háború, amit Oroszország a régióban, a közeli külföldi térségben folytat. 2008-ban, amikor önök még ellenzékben voltak, beavatkoztak például Grúziában. Nem szeretném idézni Orbán Viktor akkori szavait, ha én most olyat mondanék, amit Orbán Viktor akkor mondott, akkor az Origó szerint hazaáruló lennék. Az a nagyon egyszerű helyzet, hogy Oroszország azt gondolja, hogy ő Kelet-Európa ura. Amíg azt gondolja, hogy ő Kelet-Európa ura, addig mi, kelet-európaiak nem vagyunk biztonságban.

És őszintén szeretnék bevallani valamit önöknek. Engem kevésbé érdekel, ami magukat nagyon foglalkoztatja: vajon mi az orosz biztonsági sérelem, ők vajon hogy érzik diszkomfortosan magukat? Vlagyimir Putyin melyik esküt tartotta esküszegésnek, melyik nyugati kommentárt tartotta rossznak? Ez lehet, hogy érdeklí azokat, akik a Kremlben vannak, de a magyar

érdek szempontjából ez nem fontos. A mi szempontunkból egyetlenegy dolog fontos, hogy február 24-én azok a tankok Moszkvából rossz irányba indultak el. Ezen túlmenően nekünk nagy geopolitikai megfejtésekre nincs szükségünk. Azok a tankok olyan irányba indultak el, ami közelebb van Magyarországhoz, mint ahogy akkor állomásoztak. Ez a probléma! Ez a probléma ezzel a háborúval.

Szijjártó Miniszter Úr! Értelemszerűen az, hogy valaki szerint a külkereskedelem fontos, az egy szimbolikus kérdés. A minisztérium nevét is megváltoztatták, Martonyi Jánoshoz képest ön sokkal fontosabbnak tartja azt, hogy mindenhol felavasson mindent, ahol megy a glóbuszon. De azért mégiscsak valljuk be azt, hogy van valamilyen szimbolikus jelentősége annak, hogy Oroszország önnek a legnagyobb állami kitüntetést adta. Azóta egyszer sikerült önöknek az orosz diplomáciát berendelni, amikor az LMP jelezte, hogy '56-ról azt mondták, hogy narancsos forradalom volt és náci felkelés. Azóta a holland nagykövettel szemben, amikor az igazságszolgáltatási rendszerről beszélt, nagyon agresszív fogalmaz; Oroszországgal szemben ilyenre nem került sor.

Összességében tehát: a béke egy nagyon fontos dolog. De a békében azt állítani, hogy egyenlő felelőssége van a megtámadónak és a megtámadottnak, egész egyszerűen hazugság. Nincs egyenlő felelősségük. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP, az MSZP és a Párbeszéd soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Timea képviselő asszonynak, Párbeszéd-képviselőcsoport. Parancsoljon! (*Zaj a kormánypárti oldalon.*)

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Továbbra is azt gondolom, hogy amikor a nevem hallatán hóbörög a Fidesz-frakció, az nekem nem más, mint kitüntetés, mert ez azt jelenti, hogy annyira zavarom önöket, és az is, amit mondok, hogy az az ország érdekét szolgálja. (*Zaj a kormánypárti oldalon. - Rétvári Bence: Melyik országét? - Az elnök csenget.*) Örülök, hogy első számú ellenség lettem az önök tábláján.

Miniszter úr, amikor azt a címet adta a beszédnek, hogy életeket kell mentenünk, akkor egy pillanatra megörültem, hiszen azt hittem, hogy például a magyar egészségügyről fog beszélni. Arról fog beszélni, hogy önök hibáztak, meggondolták magukat, és mégsem a teljes magyar orvostársadalmat teszik az első számú ellenségé, mégsem hirdetnek nyílt háborút a magyar betegek ellen, mégiscsak küzdeni fognak azért, hogy ne Magyarországon haljanak meg az Európai Unióban a legtöbben rákos halálozásban, ahogy azt az előző tárgyalásban már be is mutattam az Eurostat statisztikái szerint. De sajnos megint tévednem kellett, ön nem a megélhetésről beszél, nem a magyar emberek életének megvédéséről beszél, hanem egy álbékebeszédet tartott. Az ötvenes években Rákosi elvtárs mondott

ehhez hasonló, a globális békéért harcoló (*Zaj a kormánypárti oldalon.*) beszédeket, aminek semmi köze nem volt a valósághoz.

Tisztelt Miniszter Úr! Ha önök annyira a békéért küzdenek, és ön olyan sokszor látogatja meg például az orosz külügyminisztert, Lavrovot, akkor miért nem szólítja föl arra, hogy azonnal fejezze be a háborút és vonuljanak ki Ukrajna teljes területéről? Ha ön annyira békepárti, akkor miért nem adja vissza az orosz Barátságért Érdemrendet, amit három hónappal az ukrán háború kitörése előtt az orosz külügyminisztertől kapott? Adja vissza neki, és akkor elhisszük, hogy ön békepárti. Mert a legnagyobb hazugság ma azt állítani, hogy azonos felelőssége van a békében, a béke helyreállításában Ukrajnának és Oroszországnak.

Az ön szájából el se hangzott most az a tízperces beszédében, hogy Oroszország az agresszor, Oroszország és Vlagyimir Putyin a háborús bűnös ebben! Az az orosz hadsereg, az a Vlagyimir Putyin, akinek az emberei tömegesen és szisztematikusan erőszakolnak meg ukrán nőket. Már nyilvános jelentések vannak arról, hogy Bucsában és más városokban 25-30-40 nőt is hetekig tartottak pincékben az orosz hadsereg katonái azért, hogy szisztematikusan megerőszakolják őket, és ön erről egy szót sem mond. És ha nem mondja azt, hogy Vlagyimir Putyin háborús bűnös, akkor ön nem a béke pártján áll. (*Szabó Rebeka: Így van!*) Akkor az egy hazugságbeszéd, amit ön mond.

Amikor az orosz delegáció az EBESZ-parlamenten elismeri, hogy 150 ezer ukrán gyereket tartanak egy zárt táborban, és nem azt mondja, hogy ez nem is igaz, hanem azt mondja, hogy igen, igaz, de azok nagyon szép táborok. Amikor ön nem szólítja fel Lavrovot és Vlagyimir Putyint arra, hogy húzzanak el Ukrajna területéről, akkor ön nem békepárti, akkor hazugságpárti. Amikor azt mondja, hogy a szankciók nem használnak Európának és nem segítik a háború végét, és elfelejti hozzátenni, hogy Orbán Viktor mind a kilenc uniós szankciót megszavazta, akkor ön elhallgatja az igazságot és nem mond igazat. (*Szijjártó Péter: Tíz volt!*) Ön kilencet említett, ha tíz volt, annál jobb. Ezek szerint mindegyiket támogatták.

Az a helyzet, tisztelt miniszter úr, hogy béke akkor lesz, ha Oroszország és az orosz hadsereg azonnal kivonul Ukrajnából. Béke akkor lesz, amikor az orosz háborús bűnösöket, köztük Vlagyimir Putyint is egy nemzetközi bíróság háborús bűnökért elítéli. Mert nincsen béke igazságszolgáltatás nélkül. Amikor az önök hazug határozati javaslatában egy szó nincs erről, akkor önök nem a béke pártján állnak, hanem a háború pártján állnak.

Tisztelt Miniszter Úr! Ha ön valóban békepárti, akkor most azonnal utazzon ki az orosz külügyminiszterhez, a nagyon jó barátjához (*Derültség a kormánypárti oldalon.*), Lavrovhoz, vagy Lukasenkóhoz, a fehérorosz diktátorhoz, akivel ön oly kedélyesen elbeszélget, holott ő is fegyvert szállít Oroszországnak - az nem baj, hogy a fehéroroszk fegyvert szállítanak? -; tessék felszólítani ezeket a diktátorokat, hogy vonuljanak ki Oroszország területéről, és azonnal kérjenek

mindenkitől elnézést. Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd soraiban. - Zaj a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérem képviselőtársaimat, csendesedjünk el.

Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Miniszter Úr! Az MSZP igazi baloldali szociáldemokrata pártként természetesen a béke pártján áll. *(Derűlttség és zaj a kormánypárti oldalon.)* S mielőtt nagyon belehergelnék magukat kormánypárti képviselőtársaim a hőbörgésbe, emlékeztetném önöket, hogy egy évvel ezelőtt azt a bizonyos békepárti határozati javaslatot az MSZP képviselői megszavazták. *(Nacs Lőrinc: Tor-dai Bence nem szavazta meg!)* Ez ugyan nem akadályozta meg önöket abban, hogy közpénzek tízmilliárdjaiból reggel, délben, este - de valószínűleg még amikor aludtak, akkor is - félretájékoztassák az embereket, becsapják az embereket és hazudjanak az embereknek például arról a kérdéstről, hogy ki békepárti és ki nem, és nyilvánvalóan valami hasonlóra készülnek most is.

De mi szeretnénk, tényleg szeretnénk, ha ez az Országgyűlés konszenzusos javaslatot tudna elfogadni a béke pártján. Éppen ezért benyújtottunk egy módosító javaslatot az önök szövegéhez, amelyben semmi más nincs, mint a miniszter úr által az imént idézett ENSZ-békedokumentum, amit február 24-én, a háború kitérésének évfordulóján fogadott el az ENSZ Közgyűlése 141 igen szavazattal, 32 tartózkodással, 7 nem ellenében. Tehát nehéz rá nem azt mondani, hogy ez a világ konszenzusos javaslata.

(13.30)

Még érdekesebb, tisztelt képviselőtársaim, amiről szerintem önöknek nem sok fogalma van, hogy Magyarország, a magyar kormány, Szijjártó Péter ennek a dokumentumnak nemcsak megszavazója, hanem előterjesztője is volt. Tehát Magyarország ennek a dokumentumnak az előterjesztőjeként a következőket írta és fogadta el, és mi azt mondjuk, hogy ha ugyanazt behozzák ide, a magyar Parlament falai közé, amit az ENSZ Közgyűlésen önök javasoltak és megszavaztak, akkor nagyon nagy örömmel fogjuk ezt támogatni, és lehet egy konszenzusos javaslat. *(Komjáthi Imre: Így! Így!)*

Tisztelt képviselőtársam, csak két pontot felolvassok, amelyről itt nem hallunk soha, pedig ott ezt képviselte a magyar kormány. A 4. pont így hangzik: az ENSZ megerősíti elkötelezettségét Ukrajna szuverenitása, függetlensége, egysége és nemzetközileg elismert határain belüli területi integritása iránt *(Dömötör Csaba: Ott van benne! Ott van benne!)*, amely fel-ségvizeire is kiterjed. 5. pont - most mutogasson, tisztelt képviselőtársam -: az ENSZ követeli, hogy az Orosz Föderáció azonnal, teljes mértékben és feltétel

nélkül vonja ki összes katonai erejét Ukrajna nemzetközileg elismert területéről, és felszólít az ellenségeskedések beszüntetésére.

Ha ezek a mondatok vannak és lesznek ebben a közös nyilatkozatban, amelyeket mi egyébként - még egyszer mondom - szövegszerű módosító javaslatként be is nyújtottunk, akkor lesz konszenzus szerintem ebben a Házban, és nem nagyon lesz olyan ellenzéki frakció sem, amely ezt a szöveget nem szavazza meg. Ha nem ez lesz, tisztelt képviselőtársaim, hanem az önök által eredetileg benyújtott szöveget fogják ezen a Házban áterőltetni, akkor maximum világossá teszük - és ezt nagyon őszintén mondom -, hogy önök mocskos pártpolitikai játékot csinálnak tízmilliók meneküléséből, százezrek halálából és több ezer civil áldozatból. Mert akkor nem a béke melletti közös kiállítás az önök célja, hanem az, hogy megint belpolitikai cirkuszt csinálhassanak ebből az ügyből. Én nagyon remélem, hogy nem ez lesz.

Végezetül nagyon röviden: szerintem nagyon fontos téma, amit a miniszter úr említett a kárpátaljai magyarság tekintetében. *(Nacs Lőrinc közbeszól.)* Bár a miniszterelnök úr egy külföldi lapnak ettől eltérő hangsúllyal, sőt nagyon eltérő hangsúllyal beszélt a kényszersorozásokról, az, ami a magyar kisebbség nyelvhasználati és oktatási jogainak csorbítását illeti, semmilyen módon nem elfogadható, semmilyen módon, egyetlen magyar párt, politikus vagy ember számára nem lehet elfogadható. *(Nacs Lőrinc közbeszól.)* Ezért minden olyat, ami ezen változtatni tud, fogunk támogatni.

Csak szeretném mondani, amikor mi az Európai Unió mellett tesszük le a voksunkat, akkor például azt is egy lehetőségnek és egy erőnek tartjuk, hogy ha Ukrajna európai uniós csatlakozását komolyan veszi, addig például mindaddig biztos hogy nem lehet az Európai Unió tagja egy ország, amíg a kisebbségeivel, többek közt a magyar kisebbséggel így bánik. *(Taps a kormánypártok soraiban.)* De akkor ezt erre használjuk, és ne nyugatozzunk meg ne brüsszelezzünk, hanem ismerjük fel, hogy mi az érdekünk, és használjuk azt arra, amire kell! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a DK, az MSZP és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Toroczkai László képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja frakcióvezetőjének. Öné a szó.

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Hát, sok minden elhangzott ma már itt ebben a vitában, csak éppen a legfontosabb nem hangzott még el: hogyha békét akarunk, akkor véget kell vetni a háborúnak. Hogyan lehet a háborúnak véget vetni? Hogyha egyik oldalról sem érkeznek oda fegyverek, illetve hogyha kimondjuk azt, hogy ahhoz, hogy béke legyen, hogy vége legyen ennek a háborúnak, ahhoz Ukrajnának le kell mondania területéről. Ezt kellene végre valakinek kimondania. Mert végig

mellébeszélünk. Végig mellébeszélünk, hogyha mondjuk, a Krími Autonóm Köztársaság helyzetéről nem beszélünk, hogyha nem beszélünk arról, hogy éppen mi, magyarok vagyunk azok, akik a legnagyobb áldozatot hoztuk a XX. században a világbékéért Trianonnal. Amikor a trianoni békediktátumot minden nemzetközi jogot sárba tiporva rákényszerítették Magyarországra, és amikor aztán ezt a párizsi békeszerződéssel úgymond szentesítették, akkor vajon Ukrajna vagy bárki más szót emelt-e ez ellen? Szót emelt-e valaha? Szót emelt-e valaha a magyarokért? *(Ungár Péter közbeszól.)*

Most ehhez képest sok mindent hallottunk itt az előbb, például a most nagyon intenzíven hozzám beszélő - utána majd meghallgatom - Ungár Péter elmondta, hogy ő kelet-európai. Akkor hadd mondjam el én is, hogy én pedig az északi civilizációhoz tartozónak tartom magam, márpedig ez a háború - és ez sem hangzott el itt még senkinek a szájából, hogy ez a háború - az Amerikai Egyesült Államok és Oroszország, két nagyhatalom ütközéséről szól. *(Nacsa Lőrinc közbeszól. - Az elnök csenget.)* Ez alapvetően nem az ukránok és nem az oroszok háborúja, hanem egy nagypolitikai játszma. Ahhoz, hogy ezt a nagypolitikai játszmat végre befejezzék, és az északi civilizáció szétverése helyett végre béke legyen, ahhoz például a kormány részéről azt várjuk, hogy utasítsa el Svédország és Finnország NATO-csatlakozását. *(Nacsa Lőrinc: De északi vagy!)* Ha azt önök majd véletlenül megszavazzák, akkor önök onnantól kezdve biztos, hogy nem a béke pártján állnak, mert pontosan ki fogják élezni azt a világpolitikai nagyhatalmi ütközetet, amely jelenleg is zajlik már Ukrajnában, csak most majd több mint ezer kilométerrel nagyobb lesz a kockázat, hogy világháborúba fognak minket sodorni.

Magyarán szólva: tehát ahhoz, hogy világbéke legyen, azt várjuk a magyar kormánytól, hogy mondja ki, hogy ahogy a magyarok áldozatot tudtak hozni a világbékéért, végre az ukránoknak is el kell ismerni, hogy meg kell hozni bizonyos áldozatokat.

A másik nagyon fontos kérdés, ami számunkra mindennél fontosabb: Kárpátalja és a kárpátaljai magyarság helyzete. A külügyminiszter úr említette, hogy véget kell vetni annak a kényszersorozásnak, ami sajnos a kárpátaljai magyarságot is érinti. Teljes mértékben egyetértünk ezzel, de hadd tegyem hozzá, hogy ha minden így megy tovább, akkor nemsokára már nem lesz kit besorozni a magyarok közül Kárpátalján, mert egyszerűen etnikai, nemzetiségi tisztogatás zajlik Kárpátalján, mire véget ér ez a háború, nem lesznek magyarok Kárpátalján.

És még mielőtt azt mondanák, hogy a biztonságunk és a béke érdekében nem lépnek fel határozottabban Kárpátalja és a kárpátaljai magyarság érdekében, hadd jegyezsem meg, hogy a kárpátaljai magyarság érdekvédelmének vezetője, képviselője, a KMKSZ elnöke, Brenzovics László 2021 márciusában már egészen biztosan itt volt Budapesten menekülteként, hazaárulással, szeparatizmus támogatásával vádolta

meg nyilvánvalóan jogtalanul, törvénytelenül, magyarellenes módon az akkori kijevei rezsim - márpedig ugyanaz a kijevei rezsim jelenleg, amely fegyverért könyörög a világ minden országának -, és akkor még nem volt ez a háború, akkor nem indult meg, ugye, egy évvel ezelőtt indult meg ez a háború. Miért nem lépett fel a kormány akkor határozottabban? Miért nem meri a kormány szóba hozni minden nemzetközi fórumon, hogy 1991-ben volt egy népszavazás Kárpátalján, amely Kárpátalja státuszáról rendelkezett - ez egy legitim népszavazás volt -, ezen belül ráadásul Beregszász környékén magyar területi autonómiát írta elő. Ezt is elutasítja, sárba tiporja a kijevei rezsim. Azt várjuk tehát a kormánytól, hogy még határozottabban álljon ki Kárpátaljáért és a kárpátaljai magyarokért, ez ügyben biztosan számíthat a Mi Hazánk Mozgalom támogatására.

És még mindig a történelmi előzményekhez - mert maradt még fél percem -, ugye, az sem hangzott el itt ma... Ugye, sok minden elhangzott, hogy, ugye, a Krím lerohanásával 2014-ben kezdődött ez a háború. Ez nem igaz. 2013-ban Majdannel kezdődött ez a háború. És a kedves baloldali képviselőknek üzenem, hogy ez körülbelül olyan, minthogyha 2006-ban, a tévészékház ostroma után kormányt és rendszert döntöttünk volna Budapesten. Önök szerint az legitim vagy nem legitim *(Az elnök csenget.)* történet lett volna? Ha elfogadják Majdant, akkor el kellett volna fogadni azt is, hogyha 2006-ban *(Az elnök csenget.)*, a tévészékházostrom után rendszert tudunk váltani. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Kevesebb árulkodó jelenet volt itt a Házban ma, mint amikor a Fidesz képviselői végigbólogatták és -helyeselték Toroczkai Lászlónak a finoman szólva is szélsőséges hozzászólását. *(Derűtség és közbeszólás a Mi Hazánk soraiból: Jaj!)* Mert az a helyzet, képviselőtársaim, hogy a Mi Hazánk kimondja azt, amit a Fidesz gondol, kimondja az orosz érdekek képviseletét, kimondja azt, hogy engedni kell *(Dúró Dóra: Nem igaz! - Közbeszólás a Mi Hazánk soraiból.)*, kimondja azt, hogy engedni kell Putyin elnök agressziójának. *(Közbeszólás a Mi Hazánk soraiból.)* Mert, tisztelt Ház *(Az elnök csenget.)*, mindannyian békét akarunk. *(Rétvári Bence: Ez újdonság! Azért küldeneitek fegyvereket!)* Minden magyar polgár, minden párt békét akar, de nekünk meggyőződésünk az, hogy béke egyetlen módon lesz: ha az oroszok felhagynak az agresszióval, az Ukrajna elleni támadással, és kivonulnak Ukrajna területéről. *(Szászfalvi László közbeszól.)*

Külügyminiszter úr, menjen ki Moszkvába a barátaihoz *(Derűtség a kormánypártok soraiban. - Kocsis Máté: Most menjen, vagy ne menjen?!)*, intézze el, intézze el, ne kedves legyen velük, ahogy szokott, intézze

el azt, hogy az oroszok kivonuljanak Ukrajnából (*Rétvári Bence: Csak?! - Derűtség a kormánypártok soraiból.*), és nemhogy Barátság érdeméremet fog kapni, hanem szerintem Nobel-békedíjat is. (*Derűtség a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.*)

(13.40)

Mert képviselőtársaim, az orosz agresszióknak való engedésből nem lesz béke. Ezt láttuk 2014 után, amikor a Krím megszállása és a Dombasz elfoglalása csak felbátorította az orosz agressziót.

Őnök imádnak a nemzeti érdekről beszélni. Mi a nemzeti érdek, képviselőtársaim? (*Balla György: Azt te nem tudod!*) Nemzeti érdek az, hogy Magyarország biztonságban legyen. Ezt a biztonságot ma a NATO garantálja. És mit tesznek önök? Izgatottan olvassuk ma, hogy a miniszterelnök megkérdezte Putyin elnököt, hogy maradhatunk-e a NATO tagjai, egy különösen szervilis pillanatában. (*Rétvári Bence: Nyugati Fény, Nyugati Fény!*) Szerencsére az volt a válasz, hogy maradhatunk, mert önök egyébként már kiléptetnének. De mindent elkövetnek, tisztelt képviselőtársaim, a miniszterelnök úr maga beszélt erről, önök mindent elkövetnek, képviselőtársaim, hogy gyengítsék a NATO-t. Az a szégyenletes színjáték, amit a svéd és finn NATO-csatlakozás kapcsán csinálnak, az kizárólag az orosz érdekeket szolgálja és a NATO gyengítését, ezért ellentétes a magyar nemzeti érdekekkel, ha tetszik, hazaárulás. (*Vitályos Eszter: Úlj le, 1-es!*)

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi az, ami még nemzeti érdek? Nemzeti érdek az, hogy Magyarország egy erős Európai Unió tagja legyen. Mi az, amit önök tesznek? Folyamatosan gyengíteni próbálják, uszítanak, próbálják előkészíteni Magyarország kilépését az Európai Unióból. Uszítanak a szankciók ellen, miközben mind a tízet egyenként megszávták. Az a helyzet, képviselőtársaim, hogy önök veszélyeztetik Magyarország európai uniós tagságát; ez a magyar nemzeti érdekeknek ellentmond, ha tetszik, hazaárulás. (*Rétvári Bence: Ezt már mondtad. Ezt is mondtad.*)

Mi az, ami még nemzeti érdek? Igen, nemzeti érdek az, hogy támogassuk és megvédjük a kárpátaljai magyarságot. (*Rétvári Bence: Ez új!*) Ez nemzeti érdek. És mi az, amit önök tesznek? Azzal, hogy nem állnak ki Ukrajna mellett egy nehéz helyzetben, még nehezebb helyzetbe hozzák a magyar nemzetiségűeket Kárpátalján. (*Közbeszólások a kormánypárti padsorokból, köztük Hollik István: Hallod, amit beszélsz, vagy csak gondolod?*) Akik elesnek a fronton, akiknek lövik egyébként a városait, azokkal az emberekkel szemben önök azt mondják, hogy nem önök mellett állunk, hanem az orosz agresszorok mellett. És innen kezdve mit gondolnak, milyen sorsa lesz a magyar nemzetiségű embereknek Ukrajnában? (*Nacsá Lőrinc: Ne hazudj, Gergő!*) Mi lesz a következménye ennek a politikának? Az az úgynevezett következetes vétopolitika, amit egyébként Ungár frakcióvezető úr is annyira dicsért, az milyen javulást hozott a Kárpátalján élő magyarok életében? Elmondom: semmilyen.

Helyes és kívánatos, hogy a magyar kormány kiálljon a Kárpátalján élő magyarokért. De ezt olyan módon kell tenni, hogy ez hasznot hozzon, hogy ez segítséget hozzon, hogy ez támogassa őket. (*Nacsá Lőrinc: Nemzeti érzés haszon nélkül.*) Mert az önök politikai érdekei miatt veszélyeztetni a kárpátaljai magyarok életét, sorsát, az a nemzeti érdekekkel ellentétes, ha tetszik, hazaárulás.

És végül, képviselőtársaim, a legszörnyűbb az, hogy önöknek ez csak politikai játék. A béke kérdését, a nemzeti érdekeinket, a NATO- és európai uniós tagságunkat, a kárpátaljai magyarok helyzetét önök csak egy szavazatszerzési lehetőségnek tekintik. Lehetőségnek arra, hogy eltereljék a figyelmet az ország számos más gondjáról. Na, ez az igazi hazaárulás. Köszönöm szépen, képviselőtársaim. (*Taps a DK soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Simicskó István frakcióvezető úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A KDNP-frakció nevében hadd köszönjem meg külügyminiszter úrnak a tájékoztatást és azt a higgadtságot, amivel végighallgatta az előttem szóló baloldali frakcióvezetők felszólalásait.

Valóban sok minden elhangzott itt, egy-két dologra nyilván válaszolni fog a miniszter úr, de szerintem engedjék meg, hogy elmondjam, elhangzott itt Lukács László képviselő úr részéről, hogy csak az igazságos béke létezik. Szerintem nem. Minden béke valamilyen kompromisszummal születik. Igazságos háborúról szoktunk beszélni, meg igazságtalanról, alapvetően a választóvonalat ott húzhatjuk meg, hogy hazájukat védőkről, honvédó háborúról van szó vagy pedig támadó, agresszív háborúról; de igazságos békét nem nagyon láttunk még. Kompromisszumokkal telít igen, vagy pedig egy totális háború végén egy erőszakkal kikényszerített békediktátumot. Ilyenekben már volt részünk, és ezt tudjuk pontosan.

Én örömmel hallgattam Arató Gergely és Szabó Timea felszólalását, hiszen megmondták nekünk itt a kormány elismeréseképpen, hogy a külügyminiszter úr zsebében van a béke kulcsa. Tehát kulcsszereplője ennek a békének, hiszen Moszkvába akarják küldeni a külügyminiszter urat, egy szavába kerül, és akkor meglesz a béke. (*Szabó Timea: Nem kell küldeni, meggy magától is.*) Nyilván erős a magyar kormány, és Sziijártó külügyminiszter úr rendkívül sokat dolgozik és rendkívül sok helyen megfordul, és valóban mindenhol a békét hirdeti és a magyar érdekek mellett áll ki, de azért talán nem ilyen egyszerű a béke megkötése, még ha a magyarok számára ez érdek is és a magyar kormány számára pedig különösen.

Szerintem nagyon hasznos és helyes, hogy a magyar kormány kezdetektől fogva humanitárius segítséget nyújt a háború elől menekülők felé. Az az 1274 magyar iskola, ahová befogadtunk Ukrajnából menekülő gyerekeket és ott tanulhatnak, ez is egy óriási

teljesítmény és egy komoly áldozat, amit a magyar kormány vállal. Mi is arra kérjük a külügyminiszter urat és a magyar kormányt, hogy mindent tegyen meg, mint ahogy eddig is mindent megtett lehetőségeihez mérten, a kárpátjai magyarok biztonsága és megmaradása érdekében. Ez egy nagyon kemény időszak most is, de ha lezárulnak a konkrét katonai értelemben vett események, azt követően sem lesz könnyű. Hiszen a bűnbakok keresése, a belső ellenség keresése - erre volt már példa sajnos a történelmi idők folyamán. Tehát mindent meg kell tenni a kárpátjai magyarok biztonsága érdekében.

Azt látjuk, hogy ez valóban egy elhúzódó háború. Én is azokkal értek egyet, akik ezt a mostani időszakot, ezt a háborút úgy fogják föl, hogy a hibrid hadviselés tipikus esete, és most már eljutottunk nemcsak a külső diplomáciai, pénzügyi, virtuális világban történő nyomásgyakorlásra át egyfajta belső káosz kialakításához, egyfajta belső anarchia kialakításához, hanem ennek konkrét katonai, hagyományos katonai műveletei vannak most már több mint egy éve. De gyakorlatilag valóban körülbelül tíz évvel ezelőtt kezdődött ez az egész folyamat, ami a hibrid eszközöknek az ilyen típusú fokozódásában és alkalmazásában mutatkozott meg.

Felírtam itt magamnak egy idézetet Fekete Istvántól. Szerintem rendkívül bölcs gondolat, engedjék meg, hogy ezt elmondjam. „Nincs megnyert vagy elvesztett háború, csak 'Háború' van! Pusztító, öldöklő, embertelen! A háborúk nem oldottak meg semmiféle problémát, de mindig elvetették a magját a következőnek. A háborúkat alig néhány ember robbantja ki, de ők nem harcolnak, és nem is halnak meg. Az egyszerű emberek ölik egymást halomra, ők hullanak idegen föld meszesgödrébe, s az ő otthonaik pusztulnak el. Ők az eszközök, és ők az áldozatok.”

Ebben az esetben nyugodtan állíthatjuk, hogy az ukrán nép maga az áldozat, nem először a történelmük folyamán, sokadszor. Egy egykor 50 milliós ország 18 millióval lett kevesebb, plusz, ugye, több mint százezren életüket adták. Ebből a 18 millióból, akik elmenekültek a háború elől, 6 millió Oroszország területére menekült. Csak úgy megjegyzem, amikor a „Ruszkik haza!”-ről beszélnek egyesek. Ez egy sokkal bonyolultabb térség és sokkal bonyolultabb viszony, ez egy testvérháború, testvérnépekről van szó, hitükben is és szlávságukban is. Ezért nagyon nehéz az identitás kérdését meghatározni. Nyilván, ha van külső ellenség vagy belső ellenség, mindig könnyebb a kohéziót összehozni nemzeti érzés kialakításában, identitástudat kialakításában is.

Mi bátorítjuk a kormányt, és arra kérjük a parlamentet is, hogy mindenki a maga területén tegye meg, hogy a béke mielőbb megköttesen, legyen tűzszünet, legyenek béketárgyalások, mert csak ezek hozhatják el a békét. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kocsis Máté frakcióvezető úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Miniszter úr, az a javaslatom, hogy felejtessen el mindent, amit a háta mögül hallott, és ha elég nyitott volt a füle arra, hogy meghallja az ő érveiket, akkor mindjárt meg is fogja érteni, hogy miért. Valószínűleg magától is rájött, ugye?

Elgondolkodik az ember, hogy miért nem értünk egyet, miért akarnak egy ilyen békepárti nyilatkozatot is átírni a baloldali képviselők. Azt örömmel hallom, hogy egy év alatt eljutottak oda, hogy a háborúpárti álláspontból legalább itt, a parlament falai között érintőlegesen, bár valószínűleg nem őszintén, de érintőlegesen megemlítik a béke szót, de azért ők voltak azok, akik fegyvereket és katonákat is küldtek volna egy évvel ezelőtt a háborúba, és ők voltak azok is, akik a gazdasági szankciókat is lelkesen támogatták. *(Arató Gergely: Ti szavaztátok meg!)*

(13.50)

De szerintem nem ez a vita alapja. Az a vita alapja, miniszter úr, és ezt, gondolom, ön is észrevette, hogy teljesen más szögből nézzük a dolgot. Elhangzott, hogy a V4-es szövetséges rendszert feláldozzuk a nem tudom, miért. Önt legalább háromszor kiküldték most Oroszországba, kettő azt mondta, hogy ne menjen, három azt mondta, hogy menjen, mintha egyébként annak lenne realitása, hogy a magyar külügyminiszter kimegy Moszkvába és azt mondja, hogy vonuljanak ki az orosz csapatok *(Szabó Tímea: Jaj!)*, és az oroszok ezek után ezt megtennék. Tehát a realitásokkal mind nem foglalkoznak, de azt figyelje meg, hogy ENSZ-határozatokkal próbálják a magyar határozatot átírni.

Egyetlenegy dolog látszik világosan: teljesen más szemszögből nézik a dolgot. Ez egy magyar álláspont. Az ENSZ álláspontja az az ENSZ álláspontja. *(Dr. Harangozó Tamás közbeszól.)* A magyar Országgyűlés nem fogadhatja el az ENSZ-határozatot, mert azt már az ENSZ elfogadta. De van egy magyar Országgyűlés. Most mondom egy szokatlant: ez a magyar Országgyűlés, uraim! Ide ne akarjanak olyan nemzetközi dimenziókat behozni, amelyek teljesen kinullazzák a magyar álláspontot! Van egy magyar álláspont, a magyar parlament... *(Kunhalmi Ágnes, dr. Harangozó Tamás, Szabó Tímea egyidejűleg közbeszól.)* Nem Amerikában vannak, ne óbégassanak nekem! *(Szórványos taps a kormánypárti oldalon.)* Hány dollár egy bekiabálás? Ezt tudom önnek mondani. *(Dr. Harangozó Tamás: Hány dollár egy felszólalás? - Zaj.)*

Csak azt szeretném mondani, miniszter úr, hogy a magyar Országgyűlés határozata kizárólag a magyar álláspontot tükrözi. Mi azt nem vitatjuk, és ebben a határozatban egyébként újra és újra elismételjük, idézek belőle: „Elítéljük Oroszország katonai agresszióját.” *(Dr. Harangozó Tamás: Így van!)* Nem ebben van a vita köztünk, figyeljék meg, hanem abban, hogy kénytelenek olyan szempontok mentén gondolkodni, amelyek nem valók ide. Itt a magyar álláspontot képviseljük.

Azt is tudomásul kell venni, hogy miután egy közösség tagjai vagyunk, az Európai Unió tagjai vagyunk, amely közösség számos más tagállama feyve-reket szállít és minket is ez irányba próbál terelni, sőt politikai nyomás alá helyez bennünket, ezért szükséges az Európai Unió tagállamai között is egy magyar álláspontot, egy magyar sarokpontot letenni. Ez hol párhuzamos az ENSZ vagy más uniós tagállamok álláspontjával, hol meg attól eltér. Eltér például - nagy örömmre hallottam itt egyre többüktől - a kárpátaljai magyarok helyzetének felmérésében. Nem foglalkozik az Európai Unió tagállamai közül rajtunk kívül senki a kárpátaljai magyarokkal. Fel sem merül tőlünk nyugatabbra ez a probléma. Ebben például eltér, a mi álláspontunknak ez egy sarkos része, nyilván az ENSZ vagy más tagállamok álláspontjának meg nem.

Summa summarum, csak azt szeretném mondani, miniszter úr, hogy miután ez a magyar parlament, és a magyar Országgyűlés egy magyar szempontú, békepárti nyilatkozatot kíván elfogadni, ezért kezdtem azzal a felszólalásomat, hogy ne is foglalkozzon azzal, amit a háta mögött hallott, mert azok egyéb nemzetközi szempontok, amiért sok esetben dollár jár, sok esetben valami más.

De most azon kívül, hogy megpróbálnám elviccelni a napirendet, egy gondolatot még engedjenek meg. Az az érthetetlen az egészben, amikor azt mondja - mindjárt mondom, hogy ki mondta ezt - Szabó Timea képviselő asszony... (Szabó Timea: Ó, megtisztel! - Közbeszólás a kormánypárti padosorokból: CIA!) Tudnék most valami udvariatlant mondani, de nem teszem. Ellenben azon el kell gondolkodniuk a magyar választóknak, hogy vajon helyes-e, hogy maguk a 0,1 százalékos pártjukkal egy teljesen nyilvánvaló nagyhatalmi, nem magyar álláspontot itt képviseltek. (Közbeszólás a kormánypárti padosorokból: Így van!) Ezt teljesen komolyan kérdezem... (Szabó Timea: Jaj, Máté, ennél jobbat, légy szíves!) Kedves Timea, az előző állomáshegyén is annyira utálta az ott lakókat, mint itt most? Nem lehet azt az álláspontot... (Közbeszólás a kormánypárti padosorokból: Jobban!) Nem lehet azt az álláspontot... (Zaj. - Taps a kormánypárti oldalon.) Nem lehet azt az álláspontot...

Lejárt az időm, elnök úr. (Arató Gergely: Az biztos!) Egy befejező mondatot hadd mondjak! Ön pont azokat a részeket hagyta ki, amelyek a mi országunk szempontjából igazán fontosak lennének. Erről beszélék, képviselő asszony. Szégyellje magát! (Taps a kormánypárti oldalon.)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Vizionválaszra megadom a szót Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úrnak. Fájó szívvel gondolom ki, hogy a házszabály szerint ötperces időkerete van, amit az elnök egy perccel meghosszabbíthat saját hatáskörben. (Arató Gergely: Halljuk!) Öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Képviselőtársaim! Először is szeretném rögzíteni azt az örömteli ténytet, hogy a magyar Országgyűlésben az ellenzék néhány pártjának támogatását is bírja a kormány akkor, amikor a kárpátaljai magyarok érdekeiért fellép. Ezt köszönjük azoknak az ellenzéki pártoknak, akik ezt itt most világossá tették. (Taps a kormánypárti oldalon.) Akik pedig haszonról beszéltek a kárpátaljai magyarokkal kapcsolatban, azt hiszem, nem hoztak semmi újat ebbe a vitába saját magukhoz képest.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amit hallhattunk az elmúlt több mint fél órában, azt hiszem, arról győzött meg minket, hogy a parlamenti képviselők egy része elképesztő küzdelmet folytat a lelkiismeretével és az ármányokkal. (Dr. Selmeczi Gabriella: Nincs nekik!)

Tisztelt Képviselőtársaim! Értem én azt, hogy önök most azt szeretnék, hogy Moszkvába menjek, de akkor miért bíráltak folyamatosan akkor, amikor ezt tettem (Szabó Timea közbeszól.). pedig egyetlenegy olyan párt van a magyar Országgyűlésben, amelynek az elnöke elmondhatja magáról, hogy Oroszország elnökét a saját házában fogadta (Közbeszólás a kormánypárti padosorokból: Így van! - Gyurcsány!), és Totó kutya nem a mi ölünkben ücsörgött. (Arató Gergely: Jó izlésű kutya!) Tehát én óvatosságot javaslok mindenki részéről, amikor ebben a tekintetben megnyilatkozik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt a háborút, ezt a háborút, ezt a háborút a magyar kormány és a magyar kormánypártok számtalanszor elítélték. (Rétvári Bence: Így van!) Mondjanak egy természetes számot, ahányszor ezt el kell mondani és önök is meghallják! (Derűlttség a kormánypárti padosorokból. - Nacsá Lőrinc: Így van!) Le van írva abban a határozati javaslatban, amit az Országgyűlés elé terjesztettek a kormánypárti frakciók: „Ismételten elítéljük Oroszország katonai agresszióját, és elismerjük Ukrajna jogát az önvédelemhez.” - ez benne van. (Rétvári Bence: Így van, szó szerint!) Tisztelt képviselőtársaim, világos mondat. (Szabó Timea közbeszól.) Az a kérdés, hogy ezen mi nem érthető az önök számára. Felolvassam-e még egyszer, vagy veszik a fáradságot és elolvassák a határozati javaslatot, amely itt van az Országgyűlés asztalán?

Még egy kérdés, ami szerintem talán itt a legfontosabb kérdésként merülhet fel a magyar Országgyűlésben. Kocsis frakcióvezető úr volt kedves ezt már - hogy is mondjam - felvetni. Miért fontos az, miért fontos az, hogy minden létező álláspontunkat valamilyen külső szereplő szemüvegén keresztül nézzük? (Dr. Selmeczi Gabriella: Pontosan, ez a kérdés!) Miért fontos az, hogy egy magyar álláspontról mit gondolnak az oroszok, miért fontos az, hogy egy magyar álláspontról mit gondolnak az amerikaiak, miért fontos, hogy egy magyar nemzeti kérdéstről mit gondolnak az ukránok vagy bárki más? Miért fontos ez önöknek? (Zaj.) Miért jön be (Szabó Timea közbeszól.), miért jön be mindig ez a szempont az önök mérlegelésébe? Miért nem tudnak egyszerre nemzeti alapon rátekinteni valamire? (Taps a kormánypárti oldalon.)

Ha mi, magyarok az elmúlt időszak európai és globális vitáiban azt figyeltük volna, hogy „A” vagy „B” - és mindenki helyettesítse be azzal, akivel kapcsolatot szokott tartani - mit gondol arról, hogy mi mit mondunk, akkor mi történt volna? Akkor ma Magyarország területén fegyverszállítmányok haladnának át. Akartuk volna ezt? (Dr. Selmeczi Gabriella: Nem!) Akkor ma Magyarország fegyvert szállítana ebbe a háborúba. Akartuk volna ezt? A magyar emberek döntő többsége nem akarta, mert ezek a kérdések világosan fel voltak téve a parlamenti választáskor. Önök világos álláspontot képviseltek, hogy szállítsunk fegyvert, engedjük át a fegyverszállítmányokat, ne adj' isten, még katonákat is küldjünk, mi pedig azt mondtuk, hogy ez nem lehet, és a magyar emberek ezt a kérdést eldöntötték. Értem, hogy ez külföldön nem tetszik, értem, hogy a megbízóknak ez nem tetszik, de a magyar emberek ezt a kérdést végérvényesen eldöntötték.

Magyarország a béke pártján áll, Magyarország kiáll a kárpátaljai magyarokért, Magyarország nem szállít fegyvereket, és minket kizárólag Magyarország, a magyar emberek érdeke érdekel. Ha tetszik, ha nem, ez a következő években is így lesz. (Taps a kormánypárti oldalon.)

(14.00)

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! További napirend előtti felszólalásokkal folytatjuk munkánkat.

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Csárdi Antal képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeinkről” címmel. (Zaj, több képviselő elhagyja az üléstermet.) Mielőtt megkezdje képviselő úr a felszólalását, arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy lehetőleg csendben hagyják el az üléstermet, akik nem kívánnak bent maradni. Köszönöm megértésüket.

Képviselő úr, most már indul az óra, öné a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt vártam, hogy Sziijártó miniszter úr napirend előtt arról fog beszélni, hogy bejelenti: letettek arról a tervről, hogy Magyarországot akkumulátorgyarmattá tegyék.

Miután a miniszterelnök a múlt héten, legalábbis a szavak szintjén, a termőföldek védelmében egyetértett velünk, miután érzékelték, hogy egyre erőteljesebbek mindenhol a lakossági tiltakozások, miután a felszólításunk után talán elkezdték elkészíteni - óriási csúszás után - a nemzeti akkumulátorstratégia környezeti hatástanulmányát, és a kormányzat illetékesei is rájöttek arra, hogy ez az óriási terv akkumulátor-nagyhatalommá ugyan nem teszi az országot, de óriási környezetszennyezéssel jár. Sajnos nem kaptunk ilyen tartalmú bejelentést, nem kaptunk érveket, nem kaptunk környezeti hatástanulmányt, nem kaptunk válaszokat a kérdéseinkre, kaptunk viszont kormányzati és kormánypárti mellébeszélést, zöldre festést, a

multinacionális nagyvállalatok szóvivőjeként megjelenő nyilatkozatokat.

Megkaptuk azt is, hogy az Európai Bizottságnak tökéletesen megfelel, hogy a magyar kormány adófizetői pénzből támogatja azt, hogy szennyezzék a termőföldjeinket és mérgezzék az ivóvizünket, valamint hulladéklerakóvá tegyék hazánkat. Mindezt úgy, hogy a külügyminiszter úr a saját szavaival mondta, hogy a következő időszak az élelmiszerválság időszaka lesz. Azt gondolom, hogy ezenkívül mást nem kaptunk, mint hogy gyakorlatilag ipari parknak nevezett konténervárosokat hoznak létre, hogy egyáltalán legyen megfelelő mennyiségű munkaerő ennek a feladatnak az ellátására.

Azt gondolom, hogy hiába próbálkoznak a mellébeszéléssel, hiába próbálkoznak azzal, hogy radar alatt tartásák ezt a tervet. Hiába próbálkoznak, mert az emberek látják, hogy gyarmatosítási terveit végre akarja hajtani a kormány. Mi, akik ezzel az ügygel vagyunk jelen az utcákon, a piacoknál, a lakossági fórumokon, közmeghallgatásokon, nap mint nap tapasztaljuk, hogy egyre többen vagyunk, akik pontosan értik, milyen veszélyes lenne Magyarország számára, ha akkumulátorgyarmattá válna. Nemcsak Debrecenben, Fótton, Iváncsán, Komáromban, Sósikúton, Nyíregyházán, Tatabányán, hanem szerte az országban és benne Budapesten is. Ugyanis önökkel ellentétben, tisztelt kormánypárti képviselők, mi ott vagyunk és meghallgatjuk az emberek problémáit és aggodalmait ezzel az eszement tervvel kapcsolatban.

Tisztelt Ház! A Fidesz-kormány nem meghallgatni akarja az emberek véleményét, hanem elhallgatni őket! Ez minden irányból szembegy azzal, amit mi, zöldek gondolunk a világról. Ezért adtunk be országos népszavazási kezdeményezést, azért, hogy a magyar emberek mondhasák ki, hogy nem lehet akkumulátorgyarmattá és Európa hulladéklerakójává tenni hazánkat. Nem lehet felélni természeti kincseinket, tönkretenni termőföldjeinket és megmérgezni vízkincsünket!

Az elhallgattatásnak ékes bizonyítékát láttuk már Debrecenben is, de ugyanezt a téves és hibás taktikát folytatják többek között Győrben. A győri önkormányzat - összefogva a kormánnyal - négymillió négyzetméternyi területen akar ipari parkot létesíteni Győr legnagyobb városrészében, Gyórszentivánon, az emberek megkérdése nélkül. A terület megkapta a veszélyes iparterület besorolású minősítést, ami feltételezi egy súlyosan környezetszennyező akkumulátorgyár építését. A civilek, a helyi lakosok tiltakoznak a beruházás ellen. Azt gondolom, hogy ennek a tiltakozásnak a hangja el kell hogy jusson a kormányig is.

Mi, zöldek, nem kitérő válaszokat adunk, mi meghalljuk a győriek véleményét, és minden eszközünkkel segítjük is őket. Éppen ezért március 20-án várunk mindenkit, aki fel akarja emelni a szavát az akkumulátorgyártás ilyen mérvű idetelepítése ellen; várunk mindenkit, aki tiltakozni akar, hogy akkumulátorgyarmattá tegyék hazánkat. Magyarország zöldpártjaként nekünk felelősségünk és kötelességünk

van. Felelősségünk kiállni a jövőnkért, és kötelességünk kiállni a helyi lakosok és civilek mellett. Ezt mi megtesz-
szük. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és az MSZP pad-
soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kor-
mány nevében Szijjártó Péter külgazdasági és külügy-
miniszter úr válaszol. Miniszter úr, ön a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügymi-
niszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt
Frakcióvezető-helyettes Úr! Köszönöm szépen, hogy
ezt a témát ismételten felvetette itt az Országgyűlés-
ben, ugyanis szerintem számos ponton van egyetértés
Magyarország Kormánya és magyar zöldpártja kö-
zött, például abban, hogy a környezetünket, ezt a boly-
gót meg kell óvni, és lehetővé kell tenni az utá-
nunk következő nemzedékeknek is, hogy ezen a boly-
gón egészségesen tudjanak élni.

Ugyanakkor ehhez különböző zöldcélokat teljesí-
teni kell. És szerintem abban is egyetértünk, hogy
azoknak a zöldcéloknak a teljesítése, amelyek közül
többet európai szinten is kitűztünk, nem lehetséges a
közlekedés jelentős mértékű átszervezése nélkül. Szer-
intem ebben egyetértünk. A közlekedés ma a káros-
anyag-kibocsátás egyik első számú forrása. Egyelőre
konszenzus van abban, hogy a környezet védelme ér-
dekében a környezetkárosító anyagok kibocsátását
úgy lehet csökkenteni, hogy a hagyományos meghaj-
tású gépjárműveket elektromos gépjárművekre cse-
reljük. Szerintem azt meg mindenki látja, hogy elekt-
romos autó elektromos akkumulátor nélkül nincsen,
tehát elektromos akkumulátor nélkül nincsen elekt-
romos autózás, elektromos autózás nélkül nincsen
csökkenő károsanyag-kibocsátás a közlekedésben.

Valószínűleg erre gondolhatott Frans Timmer-
mans biztos úr, az Európai Bizottság alelnöke is, aki
az elmúlt napokban éppen tömeges elektromosakku-
mulátor-gyártásra szólította fel az Európai Uniót.

Tisztelt Képviselőtársam! Abban is egyetértünk
önnel, hogy megértéssel kell fogadni azokat a kételye-
ket és aggodalmakat, amelyek a helyi közösségek ré-
széről megfogalmazódnak, hiszen nincsen annál fon-
tosabb az ember számára, mint hogy a mikrokörnye-
zete, a lakókörnyezete egészséges életre adjon lehetősé-
get. Éppen ezért tartom rendkívül felelőtlennek azt,
tisztelt frakcióvezető-helyettes úr, amikor önök telje-
sen hiteltelen és hibás adatokkal próbálják megre-
misztetni az embereket.

És kérem, engedje meg, hogy itt most egyenesen,
világosan és őszintén beszéljünk ebben a kérdésben!
Önök a debreceni vízbázis veszélybe sodrásával vádol-
ják a debreceni akkumulátorgyár létrehozását. Na
most, a debreceni vízbázis visszapótlódása jelenleg 75
ezer köbméter naponta. Debrecen város vízigénye 40
ezer köbméter naponta, a '80-as években, amikor dü-
börgött a szocialista nagyipar, akkor 90 ezer köbméter-
nyi vizet fogyasztott a város. Ehhez képest az új akku-
mulátorgyár vízigénye átlagosan 3378 köbméter lesz;
3378 köbméter lesz! Emellett pedig tisztelettel hívom

fel az önök figyelmét arra, hogy a Debreceni Közgyűlés
tavaly júniusban az ellenzéki képviselők egyhangú tá-
mogásával fogadta el azt, hogy olyan ipari infrastruk-
túra épüljön a déli ipari övezetben Debrecenben, amely
összesen 24 ezer köbméter víz felhasználását teszi lehe-
tővé; tehát ezt az ellenzéki képviselők is megszavazták.

Aztán, képviselő úr, hadd említsek egy komáromi
példát! Önök úgy hivatkoznak az elektromosakkumu-
látor-gyártásra, mint valami jövőben esetlegesen ide-
települő, ezért aztán senki által nem ismert, titokza-
tos történetre. Ma Magyarország a világon a negye-
dik legnagyobb kapacitással rendelkezik az elektro-
mos akkumulátorok gyártása tekintetében. Komá-
romban egyébként az ottani akkumulátorgyár napi
vízhasználata - napi vízhasználata! - a Duna öt más-
odperces - öt másodperces! - vízhozamának felel meg.

Gödön - ön Fótot mondott, lehet, hogy Gödöt
akart, ha nem így van, akkor elnézést kérek -; szóval
Gödön van egy nagy akkumulátorgyár, amely pedig
100 százalékban szürkevizet használ ahhoz, hogy mű-
ködni tudjon, ráadásul Gödön a csapadékvizet, a
szennyvizet és a tiszta vizet is egymástól hermetikusan
elzárt rendszerekben kezelik.

(14.10)

Nos, tisztelt képviselő úr, tehát ezekért az elekt-
romos akkumulátorgyárakért a világon hatalmas
nagy verseny van. Németországban a zöldpárt egyik
helyi minisztere Thüringiában személyesen adta át a
környezetvédelmi engedélyt, de ez nem kell hogy
minket érdekeljen, mert ők a németek, mi meg a ma-
gyarok vagyunk. *(Szabó Timea és Szabó Rebeka köz-
beszól.)* Viszont azzal, ha önök azt szorgalmazzák,
hogy ezeket a nagy akkumulátorgyárakat máshol épít-
sék meg, más európai országokban, akkor önök azt
szorgalmazzák, hogy ezek a magas hozzáadott értékű
munkahelyek más... *(Csárdi Antal közbeszól.)* De ön
ne sajnálja le a magyar munkásokat, azt kérem öntől.
*(Csárdi Antal: Én nem sajnálom le! - Folyamatos
zaj. - Az elnök csenget.)* Lehet, hogy innen, Budapest
belső kerületeiből ez így tűnik, de a magyar munkások
tevékenységének a lesajnálása szerintem helytelen.

Tehát még egyszer megismétlem, elnök úr, a
mondatot, ha szabad, és ezzel be is fejezem *(Szabó Ti-
mea: Akkor miért vietnámi munkások jönnek?)*,
megvárom, míg Szabó Timea is elmondja a magáét,
hiszen ez az ő felszólalása, ha jól értjük. *(Szabó Ti-
mea: Nem, én kérdezek!)* Tehát azok, akik azt szor-
galmazzák, hogy ezek a gyárak, ez a sok ezer munka-
hely máshol jöjjön létre *(Szabó Timea: Lejárt az
idő!)*, akkor azok más országok érdekeit szolgálják. Ez
a mai viták során sajnos nem újdonság. Köszönöm
szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát.
Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra je-
lentkezett Jámbor András Imre, a Párbeszéd képvise-
lőcsoportja részéről: „Aktuális ügyekről” címmel. Ön a szó,
képviseelő úr.

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Rogán Antal, Nagy Ádám, Cseresnyés Péter, Csizi Péter, Szatmáry Kristóf, Gelencsér Attila, Varga Judit, Kubatov Gábor, Trócsányi László és Vízkelety Mariann (*Moraj, közbeszólások a kormány-pártok soraiból.*) - ők azok, akiknek a neve valamilyen módon, valamilyen érintettségben elhangzik a Völner-Schadl-ügy, a végrehajtói maffia ügyének leírásában, és ők azok, akikkel kapcsolatban nem látjuk azt, hogy bármilyen nyomozás folyna, többségüket még tanúként se hallgatták ki, azokat se, akikre egyébként az Igazságügyi Minisztérium különböző munkatársai a tanúvallomásukban hivatkoztak, hogy részei ennek az ügynek.

Ma délelőtt az Igazságügyi Bizottságban most már negyedszerre szavazták le azt a javaslatomat, ami a végrehajtói maffia ügyét próbálná rendezni, és nemcsak ezt a korrupciós szálat, mert itt három különböző dolgról beszélünk: beszélünk elkövetőkről, beszélünk egy rendszerről, és beszélünk áldozatokról.

Ahogy a bizottsági ülésen is elmondtam, én azt a dolgot kérném önöktől, kedves fideszes képviselőtársaim, hogy legalább egy dolgot jelöljenek meg, hogy ebből a javaslatból mi az, amit támogatnak. Érttem azt, hogy a politikai korrupció felszámolását nem támogatják, de azt legalább, mondjuk, támogassák, hogy azok, akik ennek a maffiának a károsultjai az elmúlt 12 és 30 évben, valamilyen kártalanítást kapjanak. Hiszen a Végrehajtói Kart a magyar állam hozta létre, a felügyeletet a magyar állam látja el, egyébként többek között Rogán Antal által kialakítva. Tehát az van, hogy ha itt történtek hibák és mulasztások - márpedig azt látjuk, hogy történtek hibák és mulasztások -, akkor a magyar államnak ebben van felelőssége.

Azt is látjuk, hogy azt a végrehajtói törvényt, amit, kicsit nehéz azt mondani, hogy függetlenül az előbb felsorolt ügytől fogadtak el - hiszen azért nagyon nehéz nem összefüggést látni ebben a maffiaszerű rendszerben és az elfogadott végrehajtói törvényben -, tehát ezt a törvényt gyakorlatilag ki kéne dobni úgy, ahogy van, és egy új törvényt hozni helyette.

Én nemcsak a sokszor elmondott dolgokra gondolok, hogy hogy lehetséges az, hogy valakinek úgy írják ki árverezésre a házát, hogy a végrehajtással szembeni kérelme még nem futott le, hogy hogy lehet egy tárgyat az érték 1 százalékáért adott esetben a törvény szerint elárverezni, hanem azokra a visszaélésekre, hogy például milyen díjakat számolnak el a végrehajtók, hogyan pakolják ezt föl széljegyzetre a tulajdoni lapon, hogy ez ellen miért nincsen gyakorlatilag semmilyen jogorvoslati kérelem, illetve hogy van az, hogy azok a jogorvoslatok, kérdések, amik akár a minisztériumba is befutottak a Végrehajtói Karral kapcsolatban, azok igazából sehova nem vezettek, és az a felügyeleti szerv, amit önök létrehozta a Végrehajtói Kar fölött, illetve ami korábban volt, igazából semmit nem csinált ezekben az ügyekben.

Azt szeretném kérni önöktől, hogy legalább az engedjék meg, hogy ha nem is bizottságban, hanem

valahogy máshogy tekintsük végig ezeket az ügyeket, tekintsük végig a végrehajtói törvényt, mert bőven vannak olyan történetek, amik szerintem önökre is hatással lennének, ha megismernék őket.

Elég sok egyéni képviselő ül itt, nem hiszem el azt, hogy ne találkoznának hetente legalább egy végrehajtásból fakadó esettel. Mondjuk, olyannal, amikor a háromgyerekes családnak, ahol leukémiás volt a gyerek, és ezért nem tudott dolgozni az apuka, felhalmozódott egy nagy adag tartozása, ami után ők jogcím nélküli lakáshasználók lettek, és így nem jogosultak szociális támogatásra, gyakorlatilag semmire. Most mindkét szülő dolgozik, mert szerencsére kigyógyult a kisgyerek, de az van, hogy a fizetésük harmadát levonják. Hogyan folytassák így az életüket? Hogyan törlesszék az adósságukat? Hogyan térjenek vissza a normális életbe? Nagyon örülök, hogy novemberben önök növelték azt a maximumot, amit levonásban lehet elérni itt az adósságtörlesztésnél, de azért nagyon sok olyan dolgot látunk, amiben itt probléma van.

Ha már itt a képviselőtársaim bekiabálással indítottak, amikor elkezdődött a felszólalás, tehát azt látjuk, hogy az előbb felsorolt neveknél hiába van olyan, akinél konkrét tanúvallomások állnak rendelkezésre, konkrét lehallgatási anyagok állnak rendelkezésre, például Völner államtitkár úr, de lehetne más neveket is mondani, szabadlábban védekezhet.

A mi egyik tagunkat úgy tartóztatták le három héttel ezelőtt, hogy egy jogszerűen bejelentett eseményt lájkolt a Facebookon, és két decathlonos ruhadarab azonossága miatt tartóztatták le, többek között azért, mert azt mondták, hogy ő az összekötője a külföldi antifa csoportoknak. Ez a nő nem beszél idegen nyelveket, kicsit nehéz lenne azt mondani, hogy ő az összekötője, mondjuk, egy német antifa csoportnak. (*Novák Előd: ...terrorista! - Az elnök csenget.*)

Ehhez azért érdemes még hozzátenni pluszban (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy itt az ügyészség szüntette meg ezt a kényszerintézkedést, nagyon szokatlan módon. Aki ismeri a büntetőeljárást, az tudja, hogy az ügyészség nem szokott így beavatkozni...

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr.

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Az ügyészség azt mondta, hogy újabb bizonyítékok mellett...

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lejárt az ideje.

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): ...szünteti meg ezt a kényszerintézkedést. Még egyet. Szerintem van erős különbség aközött... (*Az elnök kikapcsolja a szónok mikrofonját.*)

ELNÖK: Képviselő úr, sajnos lejárt az időkerete elég erősen már. Köszönöm szépen. Legyen kedves összeszedni a gondolatait! Köszönöm. (*Taps az MSZP, a Párbeszéd és az LMP soraiban.*)

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván válaszolni. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Bár ez az Országgyűlés ülése, és nem az a dolgunk, hogy bűnügyeket vitassunk meg, és el is döntsük, hogy ki a bűnös, ez egy másik hatalmi ágnek a feladata, mégis úgy gondolom, hogy ha már ön is szóba hozta, szeretném felháborodásomat kifejezni amiatt, hogy az ön egyik munkatársa, a Szikra Mozgalm egyik tagja egy olyan bűncselekmény gyanújával áll jelenleg a nyomozó hatóság előtt, amelyben egy munkába igyekvő férfit nyolc maszkos alak agyba-főbe vert. Felvételek készültek róla. Ez egyébként sajnos körbejárta a videómegosztó oldalakat. Jól látható, hogy a támadók hátulról minden ok nélkül támadták meg ezt a férfit, perceként át viperával ütötték és rúgták, lefújták gázspray-vel, a földön fekvő embert rugdosták.

Ennek a támadássorozatnak - mert ráadásul ez nem is egy személy esetén, hanem több személy esetén merült fel (*Közbeszólás a Mi Hazánk soraiból.*), több sértettel szemben követtek el bűncselekményeket - az egyik gyanúsítottja az ön egyik kampánysegítője, akit ön csak Krisztinaként emlegetett egyébként a közösségi oldalakon. Ha már ezt az ügyet szóba hozta, megint csak azt tudom mondani, hogy súlyos bűncselekményről van szó, egy gyűlölet-bűncselekményről van szó. Teljesen mindegy, hogy milyen ideológia alapján, a gyűlölet-bűncselekményeket súlyosan bünteti a magyar büntetőjog. Tehát azt gondolom, hogy önnek legalább annyi mondata hiányzott, legyen elhatárolódik a gyűlölet-bűncselekményektől, legyen az bárkivel szembeni és bármilyen indíttatásból, sem a baloldali, sem a jobboldali, vagy inkább úgy mondanám, hogy sem a szélsőjobboldali vagy szélsőbaloldali gyűlölet-bűncselekmények nem engedhetők meg Magyarországon. Kérem, hogy ön mindenütt, akár itt, az Országgyűlés ülésén is határolódjon el az ilyen bűncselekménytől, és akkor hiteles lesz az, amit állít.

Amit pedig a másik büntetőeljárásról mondott, azt tudom önnek mondani, amit egyébként írásban is válaszoltam már néhány képviselőnek, talán önnek is, hogy éppen egy büntetőeljárás bizonyítékait idézi ön, egy folyamatban lévő vagy folyamatban volt büntetőeljárás bizonyítékait idézi, és ezeknek a bizonyítékoknak az értékelése nem tartozik a mi hatáskörünkbe. Éppen a nyomozó hatóság, az ügyészség és a bíróság értékeli ezeket a bizonyítékokat, ez pedig meg is fog történni, hiszen az ügyészség vádat emelt ebben a büntetőeljárásban. Azt kérem, hogy tartsa tiszteltében az igazságszolgáltatás függetlenségét, és ne kívánja befolyásolni a folyamatban lévő bírósági eljárást. A kormány nem nyilvánít véleményt egy folyamatban lévő büntetőeljárásról.

Kérem a tisztelt képviselő urat tehát, hogy mérjen azonos mércével, ha valahol bűnt lát, és indokolt,

hogy ezzel a bűnnel szemben felemelje a szavát, akkor tegye meg ezt akkor is, ha az ön egyik kampánysegítője vagy egyáltalán bárki, akit esetleg nem azonosítottak. Jobb lenne, ha ezekkel az emberekkel szemben is felemelné a szavát, hiszen a gyűlölet-bűncselekmény akkor is büntetendő, ha történetesen önnek esetleg tetsző ideológia alapján követnek el valakivel szemben gyűlölet-bűncselekményt.

(14.20)

Tisztelt Képviselő Úr! A miniszterelnök a múlt héten napirend előtt már jelezte, hogy amennyiben van javaslatuk a végrehajtás átalakításával kapcsolatban, akkor azt nyújtásuk be az Országgyűlésnek. Az Országgyűlés megfelelő eljárásrendben meg is fogja tenni, hogy az ön egyik javaslatát nem tartotta alkalmasnak az Igazságügyi Bizottság arra, hogy tárgyalja az Országgyűlés. Nyújtson be jobb javaslatot, és akkor talán tárgyalni fogja az Országgyűlés. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Toroczka László frakcióvezető úr, Mi Hazánk-képviselőcsoport: „Aktuális közügyek” címmel. Öné a szó.

TOROCZKA LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon örülök annak, hogy Jámbor András szólalt fel előttem, és szóba hozta a baloldali terrorizmust Magyarországon. Fogok erről is beszélni, de előtte a kormány képviselőjének szeretném azt jelezni - még mielőtt majd a válasz közben arra hivatkozna, hogy nem akar beavatkozni különböző folyamatban lévő büntetőeljárásokba -, hogy egyrészt én beszélni fogok a titkosszolgálatok felelősségéről, különböző közbiztonsági ügyeket illetően, illetve egyszerűen most már nemcsak különböző ügyekről van szó, hanem arról, hogy egyszerűen megroppant Magyarországon a szubjektív biztonságérzet, és nemcsak a baloldali terrorizmus megjelenése miatt, hanem azért is, mert hétről hétre, napról napra halljuk a híreket, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből most éppen hétvégén már másodjára, hogy milyen elképesztő bűncselekmények, a köznyugalmat zavaró esetek történnek. Tehát a titkosszolgálatokat a kormány felügyeli. Illetve beszélni szeretnék majd arról, hogy a különböző rendőrkapitányságok vezetői hogyan járnak el, hogyan viselkednek egy-egy ilyen bűntény ügyében. Ami a rendőrkapitányok kinevezését illeti, igenis ott is van hatásköre, feladata a kormánynak. Illetve beszélni fogok a bíróságokról, és a bíróságok esetében is, például az Országos Bírósági Hivatal esetében nehéz lenne azt mondani, hogy a kormánynak semmi köze nem volt. És akkor még az ügyészségre nem tértem ki. Mindenki tudja, hogy az ügyészséget a kormány milyen módon tartja a kezében.

Na, tehát akkor kezdjük a sok-sok, most már úgy általában az emberek szubjektív biztonságérzetére komoly hatást gyakorló ügyekkel. Ha már itt van Jámbor András képviselőtársunk, akkor kezdjük azzal, hogy egyrészt önmagában az, hogy megjelenik Magyarországon a nem pusztán gyűlölet-bűncselekmény, hanem terrorizmus, az fölveti a kormány, fölveti az Alkotmányvédelmi Hivatal, fölveti a titkosszolgálatok nagyon súlyos felelősségét. Hiszen jelenleg azt tudjuk, hogy olyan külföldi csoportok jelentek meg itt, magyarországi társaik - és ebben az esetben Jámbor Andráséknak nagyon komoly politikai felelősségük van - meghívására itt, Magyarországon, akik például a németországi hatóságok előtt régóta ismertek. Tehát név szerint ismerik őket. Legutoljára januárban Erfurtban követtek el ugyanilyen támadást, amit Budapestben. Tehát egy olyan szervezett terrorcsoportról beszélünk, amely nemzetközi viszonylatban, relációban a hatóságok előtt ismert.

Tehát még egyszer megkérdezem - mert egyszer már fölvettem ezt a kérdést, de nem kaptam rá választ, most szeretnék erre választ kapni: mit csináltak a magyarok és a magyar nemzet biztonságáért felelős titkosszolgálatok, mit csinált az Alkotmányvédelmi Hivatal, hogyan utazhattak be magyarországi elvártaik meghívására ezek a terroristák Magyarországra?

A másik pedig, hogy legalább 15 elkövetőről tudunk. A 15-ből jelenleg hányan vannak előzetes letartóztatásban? Ha jól számolom, akkor azt hiszem, ketten. Ez azt jelenti, hogy még egy csomó elkövetőt nem is azonosítottak be, miközben nyilvánvalóan nemcsak az előbb említett D. Krisztina, Jámbor András és Tordai Bence munkatársa lehet ezzel az ügygel gyanúsítható, hanem még több olyan magyarról tudunk - magyarországiról, inkább így fogalmaznánk -, aki részt vett ezekben a terrortámadásokban. Tehát kérdezem: mit csinálnak a különböző szervek, mit csinál a nyomozó hatóság?

Aztán úgy tűnik, mintha ebben az országban 2010-ben nem is lett volna kormányváltás, rendszerváltásról aztán végképp nem beszélhetünk, de mintha még mindig egy ilyen MSZP-SZDSZ-kormány lenne Magyarországon, ha például azt nézzük, hogy jelenleg azért áll bíróság előtt egy fiatalember, Barcsa-Turner Gábor, mert közzétettek egy '56-os plakátot, és meggyanúsították őket azzal, hogy az azon szereplő különböző kommunista szimbólumok, illetve LMBTQ politikai mozgalom zászlajának elégetése szerintük minimum közösség tagja elleni erőszak. Egyébként meg sem valósult semmiféle zászlóégetés. Úgy látszik, erre van pénz Magyarországon, hogy büntetőeljárásokat indítsanak, és a bíróság ezzel foglalkozzon.

Aztán ott volt az ásatthalmi mezőőrök ügye, akiket szintén bíróság elé állítottak azért, mert olyan, tanyákba betörő migráncsoport tagjait állították meg, akik egyébként azért is érkeztek oda, mert ezek a migránsok az éppen ott vadászatot tartó vadásztársaság működését is zavarták. A mezőőröket állították bíróság elé, lettek vádlottak, ítélték el őket. A Magyar Önvédelmi Mozgalom vezetője ellen egy rakat eljárást

indítottak, és például a mezőkovácsházi rendőrkapitányt őt vegzálta, illetve azok ellen a mezőhegyesi helyi lakosok ellen indítottak büntetőeljárásokat, illetve még a gyermekeiket is megpróbálták elvenni tőlük, akik felvonultak, egy tüntetésen vettek részt amiatt, mert egy helyi, egyébként cigány származású ember meggyilkolt egy négygyermekes családapát brutális körülmények között. Ezek után a mezőkovácsházi rendőrkapitány Száva Vincét (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), akinek nem tudom, miféle legitimációja van, őt fogadja, a tüntető magyarok ellen pedig büntetőeljárásokat indítanak. Választ kérek arra, hogy a magyarok országa-e még Magyarország. Köszönöm szépen. (*Taps a Mi Hazánk soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Adott egy széles körű tartalomjegyzéket, de aztán annak csak egy részére maradt ideje, mert körülbelül a felszólalása negyedét a tartalomjegyzék ismertetése vitte el. (*Toroczkai László közbeszól.*)

De komolyra fordítva a szót, azért lesz erről még alkalmunk szerintem beszélni itt, a Parlament falai között, mert valóban elfogadhatatlan az, hogy valakik a magyar utcákon erőszakosan, agresszíven lépjenek fel, az antifa mozgalomnak az ismert módszereivel próbáljanak félelmet gerjeszteni az utcán. Ahogy számunkra elfogadhatatlan volt az, amikor a Magyar Gárda mondta magáról, hogy ő fogja fenntartani az utcán a rendet, ugyanúgy elfogadhatatlan az, amikor itt a baloldali pártok mögött is álló antifa mozgalomnak egyes tagjai egész egyszerűen nemcsak fenyegetnek erőszakkal, hanem erőszakot is követnek el. Azok, akik a Magyar Gárda-ügyben olyan hangosak voltak, és az erőszak fenyegetése miatt is rögtön Brüsszelig szaladtak (*Közbeszólások a Mi Hazánk soraiból.*), azok az antifa mozgalom esetében némán hallgatnak, sőt inkább jogvédő álláspontot vesznek föl, és elkezdik magyarázni, hogy ez milyen baloldali filozófiának a része.

Ráadásul azok a pártok, amelyek eddig mindig, minden hasonló esetben rögtön felszólaltak, tiltakoztak, azok most, amikor antifáról van szó, és kiderül, hogy egyébként egy-egy fotó velük is van, meg ezek, akik most éppen antifa mozgalomban mindenféle támadásokat követnek el külföldiekkel közösen Budapest utcáin, azok egyébként korábban még aláírást gyűjtöttek a baloldali politikusoknak, velük közösen fotózkodtak, plakátot ragasztottak. Magyarul - mint ahogy a történelemben mindig, mert ez nem újdonság, mert ez mindig így volt, a XXI. században is - a baloldal és ezek a militáns szervezetek összeérnek, csak a történelemben annyiban más, hogy most már technikai eszközök révén, meg azzal,

hogya a Facebookra feltöltik saját maguk ezeket a képeket, most ez már sokkal inkább látható is mindenki számára.

Akkor, amikor tényleg a veszélyek korát éljük, és a háborútól kezdve a szankciókig, az energiaválságig sok minden más nehézség sújtja az országunkat, na, pont erre nincs szükségünk, hogy Németországból és Olaszországból idejöjjenek paramilitáris csapatok, és magyarokat toborozzanak maguk mellé, és Budapest utcáin verjenek meg embereket taláalomra. Tehát semmi ilyesfajta tevékenységnél nulla tolerancia sincs ezekkel az emberekkel szemben. Minden erőszakos bűncselekményről elmondható, ilyen esetben is elmondható, hogy a magyar rendőrségnek nulla tolerancia van, elfogadhatatlan. A magyar rendfenntartás a magyar rendőrség feladata.

(14.30)

Sem gárdisták, sem antifások, sem semmilyen más terrorista szervezet vagy önkéntes csapat ilyet nem tehet meg, ezt Magyarországon csak a rendőrség teheti meg.

Ahogy ön is utalt rá, több támadás volt: az első a Nyugati pályaudvarnál volt, a női elkövető vegyi anyaggal fújt le egy magyar állampolgárságú férfit; a második támadás február 9-én - még azon a napon - két lengyel állampolgárságú áldozatot támadott meg 7-8 ember, viperával és mással ütlegelni kezdték őket, sajnos ez a támadás csonttöréssel is járt; a harmadik támadás február 10-én, a Gazdagréti téren történt, viperával, gázspray-vel támadták meg azt a férfit, aki az áldozat volt; a negyedik támadás a Bank utcában volt, egy középkorú magyar párt támadtak meg, a sértett súlyos sérüléseket szenvedett; az ötödik támadás február 11-én reggel volt, az I. kerületi Mikó utcában egy német párt támadtak meg.

Ami mutatja a támadások gyávaságát és aljasságát is, az pedig az, hogy az esetek többségében hátulról támadnak. Ez aztán - hogy úgy mondjam - még inkább aljas szándékúvá teszi ezeket a bűncselekményeket, hogy hátulról igyekeznek az illetőt a földre kényszeríteni, akár viperával támadják meg, a legtöbb esetben a térd közelében, a lábra mérnek egy csapást, hogy az illető a földre kerüljön, és így utána többen ezeket a személyeket megtámadják, akár fémrudakkal, akár viperákkal próbálják a földön még inkább ütlegelni. És azért, hogy ne tudják beazonosítani azt, hogy tulajdonképpen ki volt a támadó, aki hátulról támadott, utána általában paprikaspray-vel lefújják, vagy a szemtanúkat, akik a környéken megjelennek, azokat is paprikaspray-vel lefújják, hogy ne tudják őket beazonosítani.

Ahogy elmondtam, a rendőrség rögtön fellépett, 48 órán belül négy feltételezett elkövetőt elfogtak. A BRFK külön nyomozó csoportot alakított ennek a feltérképezésére. Itt, ahogy említettem, van 29 éves német állampolgárságú férfi, 26 éves, szintén német állampolgárságú nő, 38 éves olasz állampolgárságú nő, és még folytathatnám a sort. Láthatóan külföldről

jött, interneten vagy más módon megszervezett szélsőséges csapatokról van szó, akik láthatóan régóta ismerik az akár Jámbor képviselő úrhoz, akár Tordai Bence képviselő úrhoz köthető kampányaktivistákat, akik az ő csapatuk részei, és itt ők összefogva Budapest utcáin olyan agresszív cselekedeteket követnek el, ami egész egyszerűen elfogadhatatlan. És nem tudom, hogy a baloldali pártok meg az úgynevezett jogvédő szervezetek miért síri csöndben hallgatnak akkor, amikor olyan tömeges erőszakosorozat történik Budapest utcáin, amire hosszú évek óta nem volt példa.

A magyar rendőrség ez ellen a legszigorúbban fog lépni, azt pedig sajnáljuk, hogy a magyar baloldal ezt a hallgatásával támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. *(Jelzésre:)* Tisztelt Országgyűlés! *(Jámbor András jelzésére:)* Tájékoztatom Jámbor András képviselő urat, hogy a napirendet követően lesz lehetősége ügyrendi kérdésben szót kérni.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Fontos egy kijelentéssel indítanunk *(Rétvári Bence Vitályos Eszterre mutat.)*, illetve államtitkár asszony - helyesen mutat Rétvári képviselőtársam -, államtitkár asszonyok és miniszter úr, de folytathatnánk a sort. *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)* Nem is az udvariassági körök a fontosak, hanem az, hogy kimondjuk a tételmondatot *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból: Halljuk!)*, azt, hogy vessünk végre véget a végrehajtóbiznisznek. Mert az elmúlt hetek, sőt az elmúlt hét eseményei mutatták, hogy ha egy köztestülettel kapcsolatban felmerül bármilyen kétely, és valaki úgy gondolja, hogy törvénnyel kell beavatkozni a köztestület életének a rendrakásába, akkor a kormánypártok meglehetősen gyorsan reagálnak; így jártunk a Magyar Orvosi Kamarával.

Viszont a Holdról is látszik - ahogy önök szoktak fogalmazni -, hogy a végrehajtói kamara körül, a végrehajtói testület körül valami nagyon nincs rendben. Az elmúlt időszak egyik, talán legforróbb ügye volt a Schabl-Völner-ügy, amelyben magának a végrehajtói kamarának az elnökéről bizonyosodott be - ezt bátran ki lehet mondani -, hogy lényegében maffiaszervezetet működtetett. Ez egy jól szervezett, valójában bűncselekmények elkövetésére létrejött szervezetrendszer volt, és ő maga ennek a szervezetnek az elnökeként olyan elveket képviselt és úgy szervezte a kamara életét, ami összeegyeztethetetlen nemcsak a jogállami kritériummal, nemcsak a jogász hivatási ethosszal, hanem mindennel, amit az emberek elvárnak egy olyan szervezetrendszerrel, amely a közhatalmat gyakorolja.

Sőt, azt is látni kell, hogy ez talán minden idők legnagyobb kormányzati botránya is, hiszen nyakig érintettek benne az Igazságügyi Minisztérium háza tájáról jó sokan. Nyugodtan mondhatnánk azt is, hogy talán megérjük azokat a napokat, amikor rabomobil fog várakozni az Igazságügyi Minisztérium előtt, és várni fogja azokat, akiket ki tudja, milyen okból Völner János, Völner Pál - bocsánat! (*Derűlttség a kormánypartok soraiban.*) - be fog idézni a tárgyalására. De ki tudja, hogy milyen okból, tanúként mellette vagy tanúként ellene, esetleg a bünszervezetben való részvételnek a bizonyításaképpen.

Világosan látszik abból, ami történik, a társadalmi a felháborodás. Az ügyben meglévő negatív értéktételek abba az irányba mutatnak, hogy a rendszer javításra szorul. Korábban önök ehhez a rendszerhez hozzányúltak, és láttuk is, hogy a végrehajtói rendszeren azért elbukott már korábban más államtitkár is önöknél, sőt úgy tűnik, mostantól kezdve miniszterek is érintettek benne. Az is látszik, hogy ahogy önök megszervezték a végrehajtói rendszert, folyamatosan növekvő ügyszámmal dolgoztak. 2008-ban, mielőtt még önök kormányon voltak, 212 ezer ügy volt, 2012-ben 478 ezer, és 2021-ben már 799 ezer ügyben jártak el az önálló bírósági végrehajtók, azok, akik a magyar embereknek az anyagi tönkretételéhez, a magyar legkisebb vállalkozásoknak az anyagi tönkretételéhez asszisztáltak.

S az nem elég, hogy ők ezt a munkát így látták el, látjuk, a főnöknek, illetve látjuk az abban részt vevő, alatta berendezett végrehajtók működési rendszeréből, hogy valójában azok kaphattak végrehajtói praxist, azok nyúlhatták le az emberektől a pénzt, szedhették a Fidesz sápját róluk, akik jól megfizették Schadl Györgyöt, akiknek volt 40-80 millió forintjuk, amelyet visszacsorgattak. Látszódik az is, hogy egy ilyen praxis százmillió bevételeket tudott generálni, amelyekből visszaosztásra volt szükség.

Az is ebben az időszakban történt meg - és ne haragudjanak, ez is szinte példátlan -, Völner Pál telefonbeszélgetéséből világossá vált, hogy önök a politikai riválisnak, ő a politikai riválisnak a lejárását akarta megkísérelni. Nunkovics Tibor, akkori országgyűlési képviselő - hangsúlyozom, akkori országgyűlési képviselő -, akit a magyar szolgálatoknak ilyenekkel szemben védenie kellene, szóval ezt a képviselőt akarta csak a politikai munkája miatt besározni a végrehajtói kapcsolatrendszerét kihasználva Völner Pál; egyébként olyannal, amit nem követett el, és amelyet Völner Pál utána elkövetett, amikor devizaadósok házára pofátlanul alacsony pénzen licitált.

A kérdés, még egyszer, úgy hangzik: mikor fog megváltozni a rendszer? De ahhoz, hogy a rendszer megváltozzon, legyen pár javaslatunk is! A Jobbik-Konzervatívok azt javasolja, és régóta ezt javasoljuk, hogy az egész végrehajtási rendszert, úgy, ahogy van, állami ellenőrzés alá kell vonni, állami közfeladatot ellátó szervként kell a bírósági végrehajtás mellett megszavazni. Volt erre példa, működött, közhatalmat gyakorolt, és az emberek bíztak benne. Sőt, a teljes

Végrehajtói Karnak, akik most benne vannak, átvilágításon kell átesniük, hiszen mindannyiuknál felmerül, hogy valamilyen módon részt vettek ebben a kiterjedt bünszervezetben.

A Végrehajtói Kar és annak tagjai, világosan látszik, elveszítették a legitimitásukat a néppel szemben, és olyan közhatalomra hivatkoznak, ami nincs meg mögöttük. Mindannyiunknak érdeke, hogy ezt a rendszert, a profitorientált rendszert átalakítsuk, és végre olyanná tegyük, amelyben az emberek bízhatnak, és amelyben nem az intézményesített korrupció fogja ellepni az egészet. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében... (*Dr. Répássy Róbert: Répássy Róbert. - Derűlttség.*) Répássy Róbert - Bocsánat! A megértését kérem, államtitkár úr, csak Rétvári miniszterhelyettes úr volt nekem előzetesen jelezve, ezért gondolkodtam. -, tehát Répássy Róbert államtitkár úr válasszol. Öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Urak és Hölgyek! Az itteni elmúlt pillanatokban már megint abba a hibába esett a felszólaló, hogy egy büntetőeljárás bizonyítékait kívánta az Országgyűléssel elítéltetni, vagy a bizonyítékokat kívánta értékelni. Úgy gondolom, hogy világos a magyar alkotmányos rend, a magyar állam működése a hatalommegosztás elvén alapul, ami azt jelenti, hogy egy büntetőeljárás bizonyítékait csak a nyomozó hatóság, az ügyészség és a bíróság értékelheti (*Dr. Lukács László György: Nem érdemes Völner Pált védeni!*), és ebben az ügyben, az ön által említett ügyben fodyemelés történt, és a bíróság éppen egy eljárást folytat. Tehát az a kérdés, hogy egyébként egyes bizonyítékokról önnek mi a véleménye, azt kell mondjam, az a büntetőeljárás szempontjából, mondjuk úgy, nem jelentős (*Dr. Lukács László György: Iratokat tüntettetek el!*), majd a büntetőeljárás hatóságok eldöntik, hogy minek milyen bizonyítási ereje van.

(14.40)

Az viszont meglepően következetlen javaslat az ön részéről, hogy ha egy közösségnek a tagjai büntetőeljárás alá kerültek és büntetőeljárásban elítélték, akkor ezt a szakmát például világítsuk át. Hogyha az ön pártjára gondolok, akkor a Jobbik európai parlamenti képviselőjét elítélték, ha jól emlékszem, kémkedésért. (*Dr. Lukács László György: El is felejtettük...*) Ez azt jelenti, hogy akkor az összes jobbikost át kell világítani ön szerint? (*Dr. Lukács László György: Mert nem világítanak minket át?*) Tehát az ön logikájával itt lenne a helye annak, hogy akkor minden jobbikost átvizsgáljanak vagy átvilágítsanak, hiszen bizonyára van olyan, aki kapcsolatban állt az elítélt képviselővel, és a többi. Tehát ez az egész vuduszertartás, amit ön most itt elvégzett és egy vudubábu szurkálása, ez talán nem méltó az Országgyűléshez.

Azt pedig csak megerősíteni tudom, hogy amennyiben van törvényjavaslatuk, van új elképzelésük egy új végrehajtási törvényre, azt terjesszék az Országgyűlés elé. Ennek a módja az, hogy az Országgyűlés Igazságügyi Bizottsága megvizsgálja, és ha az kellően megalapozott és kellően kidolgozott javaslat, akkor az Országgyűlés tárgysorozatára kerülhet.

Kérem, hogy a válaszat fogadja el, és javaslatom önnek, hogy a jövőben figyeljük együtt azt a büntető-eljárást, azt a bírósági eljárást, amelynek a vége bizonyára megnyugtató válaszokat ad majd önnek is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen államtitkár úr válaszat. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Komjáthi Imre képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Aktuális kérdésekről” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ma egy dologról fogok önöknek beszélni, és ez a biztonság. Amikor én a biztonságot hiányolom, akkor arra gondolok, hogy hadd tudjunk lemenni úgy a boltba, hogy van tej, van liszt, van cukor, és hogy hadd ne fogadjuk el azt, hogy honfitársaink tömegei nem tudják megvenni az alapvető élelmiszereket.

Mi azt mondjuk, hogy akkor vagy biztonságban, ha a munkád által képes vagy magadról és szeretteidről gondoskodni. A NER 13 éve alatt néhány nagy gyár környezete volt az állandó hivatkozási alap, hogy lám, megoldottuk a foglalkoztatási problémákat. A valóság ezzel szemben az, hogy tömegek útját zárták el a boldogulás elől. Önök szerint mennyire jó ajánlat az, aminek hatására tömegek - tervezőmérnökök, kőművesek, magyarok százezrei - vánszorognak ki az országból? Persze, van egy gázszerelő, aki magángéppel jár nyaralni, de ő kivétel.

Milyen jövő vár arra a nemzetre, ahol apostoli szegénységet kell fogadnia egy pedagógusnak? Ugyanolyan bizonytalan a léte a pizzafutárnak, az újságírónak és a kertésznek; összevissza rángatják őket. Hagyják már végre dolgozni az embereket, és ne legyen hente-újabb és újabb kormányzati ötlet, amit aztán nagyon gyorsan be is kell jelenteni a Facebookon.

Mi olyan országot akarunk, ahol a vállalkozó évekre tud tervezni, nem forgatják fel az életét év közben megváltoztatott adójogszabályokkal. Olyan Magyarországot akarunk, ahol a munkavállalót nem lehet kizsigerelni, nem lehet kismizni; ahol erős szakszervezetek vannak, mert ahol erős szakszervezetek vannak, ott van bérharc, és több jut a dolgozónak. Estig tudnám sorolni a problémákat, de mi szocialisták vagyunk, nekünk a megoldásokkal kell foglalkozni.

Rendre vannak is ilyen megoldási javaslataink, amiket önök rendre le is szavaznak, és lesöpörnek az asztalról. Ezek baloldali megoldások, igazi baloldali megoldások, mondjuk ki ezt őszintén. Az MSZP szerint

például radikális változás kellene az adópolitikában, de ezt a Fidesz-kormány nem hajlandó támogatni. Mi azt mondjuk, hogy legyen adómentes a minimálbér; az alapvető élelmiszerek áfája nulla százalék legyen; az élelmiszerekre is kivetett extra áfát, ami jelenleg 4,1 százalék, meg kell szüntetni; az adócsökkentés után állami hatóság ellenőrizze az árak csökkenését. A kisboltok és a kistermelők kapjanak állami kompenzációt az ársapkák miatti veszteségért.

És egy fontos dolog, ettől, mondjuk, a múltkor Tállai államtitkár úr kissé lefagyott, de azt mondjuk, hogy ameddig ilyen drágák az élelmiszerek, addig fenn kell tartani és ki kell terjeszteni az élelmiszerekre vonatkozó ársapkákat. A kormányt egyáltalán nem érdekli a kisnyugdíjasok és a szegénységben élők sorsa, mert ha érdekelné, akkor válaszolnának azokra a kérdéseinkre, hogy mit tesznek azért, hogy a nyugdíjak ne szakadjanak le tovább a bérekhez képest.

Miért nem segít a kormány azon a félmillió nyugdíjason, akiknek a 100 ezer forintot sem éri el az ellátása? *(Közbeszólás a kormánypartok padsoraiból: Miért vettétek el a nyugdíjat?)* És miért nem emelik a nyugdíjminimumot, amit csak átneveztek szociális vetítési alapnak? Ez is csak egy vetítés? Vagy az ápolási díjat miért nem emelik meg még annyival sem, mint a nyugdíjakat, nem is beszélve a befagyasztott családi pótlékról? Ezek a kérdések továbbra is kérdések.

Hat gyerekem van, akiket tisztességben és szeretetben neveltek, és a Magyar Szocialista Párt társelnökeként és képviselőjeként ugyanazt tudom ajánlani az országnak a pártom által, mint ami a mi nagy családkunkat működteti. Mindig lesz fedél a fejed felett. Mindig lesz meleg étel az asztalon. Mindig lesz, aki gondoskodik rólad, hogyha beteg vagy; lesz gyógyszer a bajra. A cipőd nem lesz lyukas, és a kabátod sem széllelbélelt. Lehetsz, aki lenni akarsz. Mindig ki fogjuk kérni a véleményed. Tanulhatsz, megismerheted a világot; választhatsz magadnak életet, hasznos és boldog életet. A nemzeted büszke lesz rád, és te is Magyarországra. És nyugodtan járhatsz a magasban, mert apád mindig ott lesz, hogy elkapjon, biztasson és megtartsa.

Biztonságot a magyaroknak, biztonságot a nyugdíjasoknak, biztonságot a fiataloknak, ezt szeretné a Magyar Szocialista Párt, az igazi baloldali párt. És ezt azért hangsúlyozom ki, hogy igazi baloldali párt, mert ilyenkor általában jön egy államtitkár, aki válaszol nekem, és felolvassa a Gyurcsány-kormány összes bűnét bőrkötésben, de önöknek most a Magyar Szocialista Párt igazi baloldali társelnöke és igazi baloldali képviselője beszélt. Kérem, hogy ennek tükrében válaszoljanak. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Miniszter úr, ön a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Társelnök Úr! Köszönöm szépen, hogy egy nagyon fontos kérdést tett most az Országgyűlés asztalára.

Nem akarnék bűnlajstromokat olvasni, de azért annyit mindenképpen szeretnék megemlíteni, hogy 2010-zel bezárólag ez az ország már kipróbálta a szocialista gazdaságpolitika ötletét és javaslatait, és az a minimum, hogy azt mondhatjuk, hogy nem jól sült el a dolog, tekintettel arra, hogy 2010-ben Magyarországon 12 százalék körül volt a munkanélküliség, és 1 millióval kevesebb embernek volt munkája, mint jelenleg. És önnel, mint aki a Szocialista Párt társelnökeként gyakran hoz fel olyan témákat, amelyek a munka világával kapcsolatosak, azt kell hogy gondoljam, egyetértünk abban, hogy az a mondás, hogy ha munka van, minden van, az nagyon közel áll a valósághoz, tekintettel arra, hogy azt a biztonságot, a megélhetés biztonságát, amit ön itt most a felszólalásában az Országgyűlés napirendjére tett, a munka tudja elhozni.

Ezért döntöttünk úgy 2010-ben, hogy az addigi szocialista kormányzással és gazdaságpolitikával teljesen ellentétes irányt veszünk, és egy munkaalapú gazdaságot hozunk létre. És ennek a munkaalapú gazdaságnak az az alapja, tisztelt társelnök úr, tisztelt képviselőtársaim, hogy európai összehasonlításban Magyarországon alkalmazzuk a munkára rakódó legalacsonyabb adóterheket. Tehát amikor ön az adórendszeren történő változtatást javasolja, akkor azt mi nem tudjuk másként felfogni, mint hogy ön adóterhek emelését javasolná a munka vonatkozásában, ami kevesebb munkában álló emberhez és magasabb munkanélküliséghez vezetne.

Tisztelt Társelnök Úr! Önt is nyilvánvalóan elégedettséggel tölti el az a tény, hogy 2010 óta Magyarországon a nettó átlagkereset reálértéke 70 százalékkal növekedett. Nyilvánvalóan önt is elégedettséggel tölti el az a tény, hogy 2010-hez képest idén januártól háromszorosára nőtt a minimálbér, és így a minimálbér és a garantált bérminimum is magasabb, mint az átlagbér 2010 előtt. Azt gondolom, hogy ezt a teljesítményt Magyarországtól, a magyar emberektől elvitatni nem lehet.

(14.50)

S azért mondom ezt így, mert hogy ma Magyarország ilyen gazdasági helyzetben van, az a magyar emberek teljesítményének, a magyar emberek munkájának köszönhető. S köszönhető annak, hogy ma már több mint hét hónapja elmondhatjuk magunkról azt, hogy 4,7 milliónál is többen dolgoznak Magyarországon. Ha nem dolgoznának ennyien Magyarországon, akkor nem lett volna 4,5 százalékot meghaladó gazdasági növekedés a tavalyi esztendőben, amely a világgazdaságnak egy fekete esztendeje volt. Ráadásul - a társelnök úr is emlékszik rá, mert többször is megnyilvánult ebben a kérdésben - az elmúlt három évben kétszer állt a feje tetejére a világgazdaság, először a Covid,

utána a háború hozta rendkívül nehéz helyzetbe a gazdaságot, és itt mi Magyarországon minden egyes alkalommal azért tudtunk erősebben kijönni ezekből a válságos helyzetekből ahhoz képest, mint ahogy belekerültünk, mert arra koncentráltunk, hogy az emberek munkahelyeit védjük meg.

Tehát nagyon-nagyon fontos koncepcionális különbség, hogy mit finanszírozzunk. Önök sokszor azt kéri rajtunk számon, hogy a munkanélküliséget finanszírozzuk, mi meg azt mondjuk, hogy finanszírozzuk inkább a munkanélküliség megelőzését, és inkább finanszírozzuk a munkahelyek megvédését. Ezért adunk annyi támogatást beruházásokra, mert ezek a beruházások Magyarországon hoznak létre munkahelyeket. És arra kérem önt, fogjunk össze annak érdekében, hogy itt az Országgyűlésben ne lehessenek olyan hangok, hogy inkább más országokba menjenek el beruházások, mert ha beruházások más országokba mennek, gyárak más országokban épülnek meg, akkor ott hoznak létre munkahelyeket, és ott hozzák el azt a biztonságot, azoknak az embereknek, amiről ön itt joggal beszél, és amit a magyar emberek számára tesz szükségessé.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd mondjam el önöknek még azt, hogy a tavalyi esztendőben, annak dacára, hogy a világgazdaságnak egy fekete éve volt, a magyar gazdaság mesterhármast ért el, mert soha annyi beruházás, munkahelyteremtő beruházás nem jött még Magyarországra, mint tavaly egyetlen esztendő alatt; soha annyit a magyar gazdaság nem exportált a magyar emberek teljesítményének köszönhetően, mint tavaly; és soha nem dolgoztak még annyian Magyarországon, mint tavaly.

Legyünk büszkék közösen ezekre az eredményekre, amelyek bizony összehasonlíthatatlanul jobbak, mint voltak 2010 előtt! De még egyszer köszönöm képviselő úrnak, hogy ezt a fontos témát felhozta. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Lócsei Lajos képviselő úr, Momentum-képviselőcsoport: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó.

LÓCSEI LAJOS (Momentum): Köszönöm a szót. Én úgy gondolom, hogy egy országgyűlési képviselőnek az egyik legfontosabb feladata, hogy a választópolgárok véleményét, akaratát képviselje helyi szinten és itt az Országgyűlésben is. Heves megyei képviselőként én is így teszek most, amikor hangot adok több ezer egri választópolgár véleményének.

Az egri elkerülő út nyomvonaláról van szó. Azt üzenik az egriek, hogy köszönik szépen, de nem kérik a rájuk erőltetett, észszerűtlen akaratból. Mert ők kívánják eldönteni, hogy milyen nyomvonalat szeretnének. Mondjuk ki az igazságot! Az egri lakosok nagy részének egyszerű, világos, érthető az álláspontja: ki kell vinni a légszennyezést, ki kell vinni a forgalmat a városból, nem pedig áttenni egy másik városrészbe. Az érintett városrészek lakói nem kérnek sem a

szmogból, sem a zajból, sem pedig abból, hogy csökkenjen az ingatlanjaik értéke. Ne okozzanak az egrieknek több kárt!

Volt egy közösségi tervezés, amely akár országos szinten is példaértékű lehetett volna. Szakmai szempontok alapján a NIF Zrt. elkészített két nyomvonaltervet a város keleti elkerülő szakaszára. Fontos hangsúlyozni, hogy az egri lakosoknak nem szakmai döntést kellett hozniuk. Az ígéret az volt, hogy az egriek véleményét fogják figyelembe venni, magyarul, az a nyomvonalváltozat kerül kiválasztásra, amelyet a két, szakmai szempontból alkalmasnak mondott közül az egri lakosok előnyben részesítenek. De hiába döntöttek tavaly nyáron a véleményüket kinyilvánító egriek több mint háromnegyedes arányban arról, hogy a külső nyomvonalat valósítsa meg az állam, valamiért a helyi országgyűlési képviselőjük, dr. Pajtók Gábor nem áll ki az egri lakosok döntése mellett, mert ő a lassabb, környezetszennyezőbb belső nyomvonalat preferálja.

Jogosan merülnek fel a kérdések: milyen érdek fűzi Pajtók Gábort ahhoz, hogy ragaszkodjon az egriek által elutasított belső nyomvonalhoz? Miért nem Eger és az egriek érdekét képviseli? Mi lehet az a nyomós indok, amiért szembeszáll a saját választókerületének lakosaival? Miért gondolja úgy, hogy erőből kell megoldania egy olyan ügyet, ami az ott élők gyermekeinek, unokáinak életére is hatással lesz? Valamilyen érdekelttség a belső nyomvonal mentén? Ezek nagyon fontos kérdések, amelyekre, remélem, mihamarabb válaszokat fogunk kapni.

Addig is az egri választópolgárok számára egyetlen megoldás maradt, egyetlen lehetőség, hogy ne a fejük fölött döntsenek: ez pedig a helyi népszavazás. Egri civilek népszavazási kezdeményezésbe kezdtek, és három kérdést fogalmaztak meg, amelyek elfogadásra kerültek. Három kérdésben mondhatnak véleményt az egriek: az első az, hogy akarnak-e elkerülő utat; a második pedig az, hogy ha lesz elkerülő út, akkor inkább a külső nyomvonal épüljön-e meg, mint a belső; a harmadik kérdés pedig az, hogy az önkormányzat megvizsgáltassa-e a nyugati elkerülő nyomvonal lehetőségét. Én úgy gondolom, hogy ezek a kérdések a teljes egri lakosság igényeit kielégítik. Innen is szeretnék üzeni az egri lakosoknak, hogy vegyenek részt minél többen a kezdeményezésben, és ne engedjék, hogy az önök akaratát figyelmen kívül hagyják.

Sajnos a térségben születtek már az utak kapcsán rossz döntések. Például, hogy fizetőssé tették az M25-ös autótutat, aminek következtében Maklárra és Andornaktályára visszatért az autósforgalom. Ne kövessenek el még egy hibát!

Pajtók urat pedig szeretném arra kérni, megkérni, hogy ne az egri civileket és az egri Momentumot támadja holmi csúsztatásokkal és becsmérléssel, hanem álljon végre az egriek mellé, álljon melléjük, és támogassa a népszavazási kezdeményezésüket. Mert én úgy gondolom, hogy minden egrinek és minden demokratikusan gondolkodónak kötelessége kiállni

egy helyi népszavazás mellett, ahol az emberek elmondhatják véleményüket. Ezért hoztam Pajtók úrnak aláíróleveket is - de úgy látom, hogy nincs idebent; gondolom, a gombnyomogatásra majd ő is visszatér (*Moraj, közbeszólások a kormánypartok soraiban. - Rétvári Bence: A frakció hol van? A többi momentumos hol van?*) -, és majd szeretném neki átadni, hogy ő is írja alá az ajánlóleveket, és kérem nagy tisztelettel, hogy végre álljon az egriek mellé. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy röviden válaszoljak. Amikor a kormány a fejlesztésekről dönt, akkor többféle szempontot kell figyelembe vennie: a fejlesztési szempontokat; azt, hogy hova érdemes és milyen utat érdemes építeni, hol érdemes fejleszteni; a környezetvédelmi szempontokat, az iparfejlesztési szempontokat; az ingázási szempontokat, hogyan ingáznak az Eger környékén élők, melyek a helyi igények; s milyen például a zajterhelés. Szeretném arról biztosítani, hogy ezeket a szempontokat a kormány minden egyes fejlesztés esetében mind-mind figyelembe veszi.

Ha ön előre jelzi, hogy egy helyi vonatkozású ügy részleteire kíváncsi, és megadja azt a tiszteletet, hogy ennek a témáját is felveti, akkor biztos lehet benne, hogy az illetékes államtitkár vagy éppen miniszter ennél sokkal részletesebb tájékoztatást fog adni, mert abban legyen biztos, hogy ezeket a szempontokat együttesen szeretnék érvényesíteni, leginkább a legfontosabbat: azt, hogy minden egyes fejlesztés jól szolgálja a helyben élők, ebben az esetben az Egerben élők érdekét. Amennyiben önöknek van kezdeményezése, akár konkrét javaslata, akár népszavazási kezdeményezése, akár konkrét szakmai javaslata, hajrá! - ezt tudom mondani.

Nagyon sokszor azt tapasztaljuk egyébként, hogy az egyes ellenzéki pártok nem tudnak egymással sem dűlőre jutni a tekintetben, hogy miről szeretnének népszavazást, és miről nem. Például az akkumulátorgyár esetében, nagyon jól tudjuk, hogy van olyan baloldali párt, amelyik szeretne népszavazást, van, amelyik nem szeretne népszavazást. Nem szeretnék beleszólni, de ha egyetlenegy javaslatom lehet: érdemes először a saját köreikben egyeztetni azt, hogy szeretnének-e valamilyen konkrét javaslatot tenni vagy akár népszavazást javasolni. Amennyiben szeretnének, akkor teljesen világos szabályok vonatkoznak arra, hogy milyen körülmények között, milyen feltételekkel lehet indítani Magyarországon népszavazást.

A megválasztott képviselővel folytatott vitájába én a kormány képviselőjeként nem szeretnék beavatkozni. Kicsit méltatlannak találom, hogy a kettesük vitáját idehozza a napirend előtti vitákba. (*Vitálys Eszter: Így van!*) Lelke rajta!

(15.00)

Egy dolgot szeretnék csak mondani: azt, hogy ki képviselheti az Egerben élőket, minden esetben a választók döntenek. Ez az elmúlt választásokon is így történt, tavaly áprilisban is így történt, és a Fidesz-KDNP képviselőjét nagy-nagy többséggel tüntették ki a bizalmukkal. Kérem, hogy ezt ön is tartsa tiszteletben. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Arató Gergely képviselő úr, DK-képviselőcsoport: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Érdemes most egy kicsit higgadtan is foglalkozni a kormány tevékenységével. Szeretném sokoldalúan megvilágítani a mai napon azt, hogy a kormány mit művel ezzel az országgal. Ez alkalommal az Eurostat legújabb felmérését hívtam segítségül, amelyik azt vizsgálta meg, hogy az egyes uniós tagországok mire költenek leginkább a költségvetésükből, a GDP arányában, tehát a megtermelt összes nemzeti termékéből mire költenek sokat és mire költenek keveset.

Mit gondolnak, melyik az a terület, amelyiken Magyarország a legelsők között van a közös forrásaink felhasználása szempontjából? Az oktatás, a kultúra, a szociális ügyek? Hát nem, tisztelt képviselőtársaim. Magyarország a bürokratikus kiadásokban, az állam költségeiben tartozik Európa éllovasai közé. 8 százalékot költünk az állam működtetésére, a rengeteg államtitkára, helyettes államtitkára, hivatalra és egyéb léhűtőre. S bizony-bizony ez az összeg, ez a 8 százalék több, mint amennyit éppen oktatásra vagy egészségügyre költ a költségvetés. Önöknek fontosabb a bürokrácia, mint az oktatás, fontosabb a bürokrácia, mint az egészségügy.

Van egy terület, ahol abszolút elsők vagyunk, s ez az egyház, sport, kultúra, szabadidő támogatása. Ennek akár örülhetnénk is, ha mondjuk, ebből a kultúrára költenének sokat. De hát erről szó sincsen, tisztelt képviselőtársaim. Éppen most voltak el újabb összegeket a kulturális intézményektől. Valójában ennek döntő része az egyházi és sportcélú támogatás, politikai szövetségesek vásárlása és az önök hobbijainak a kielégítése, szolgálata. Hogy megint értsük az arányokat: másfélszer annyit költünk erre a területre, mint közbiztonságra és rendészetre, az emberek biztonságára, és háromszor annyit, mint környezetvédelemre ebből a költségvetésből.

S mi az, amire keveset költünk? Említettem már az oktatást és az egészségügyet, de mondok még egy területet: szociális kiadások, társadalmi egyenlőség, társadalmi igazságosság. Na, ez aztán nem fontos az önök kormányának. A GDP 13 százaléka megy el ma erre a célra, míg az uniós átlag 18 százalék. Voltunk ám az uniós átlag fölött is. Tudják mikor? 2010-ben, az önök által annyira kárhozott baloldali kormányzás végén

több mint 20 százalék volt ez az arány. Önök alig több mint a felét költik szociális támogatásokra, mint amennyit a baloldali kormány költött.

Tisztelt Képviselőtársaim! Miért hoztam ide ezeket a számokat? Azért, hogy elmondjam, van alternatíva. Lehet ezt másképp csinálni. Az árnyékkormány szerint nem bürokráciára, nem egyházakra és nem versenysportra, nagy rendezvényekre kell költeni, hanem egészségügyre, oktatásra, szociálpolitikára. A magyar embereknek kell több támogatást és több lehetőséget adni. Nem egy szűk elit hobbijait, bürokráciáját, luxusát kell finanszírozni, hanem azokon kell segíteni, akik nehezen élnek ebben az országban.

Egyébként a nyugdíjkiadások is jelentősen visszaszorultak a szociális kiadásokon belül, tisztelt képviselőtársaim. Szerintünk több pénz kell adni a nyugdíjasoknak. Az árnyékkormány szerint tisztes béreket kell biztosítani, és fejleszteni kell azokat a közös dolgainkat, amelyek összetartják ezt a társadalmat, amelyek mindenkinek esélyt nyújtanak, amelyek mindenki számára valamilyen lehetőséget nyújtanak. Egy baloldali szociáldemokrata kormányzás lényege az, hogy a közös javainkat ne magáncélokra, ne valamifajta személyes hobbiakra, ne politikai klientúrára, ne a saját csókosaiknak kiosztott gazdasági támogatásokra, hanem munkahelyekre, egészségügyre, oktatásra, szociális támogatásokra költjük annak érdekében, hogy ez egy jól működő, összetartó ország legyen, ahol jó élni, és ahol mindenki esélyt kap, egy olyan igazságos ország, ahol valóban minden magyar polgár számít, s nemcsak a szavakban, hanem a hétköznapi életben is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Elég foghíjasak a baloldal padsorai. Mégis vajon ki az a társaság, akiket fölolvasson önnek, tisztelt Arató képviselő úr? Ön, önmaga, Arató Gergely, Gy. Németh Erzsébet, Gyurcsány Ferenc, Hiller István, Molnár Csaba, Molnár Zsolt, Vadai Ágnes, Varju László, Oláh Lajos, Varga László. Kik ezek a képviselők? Ők azok, akik most is az ön környékén ülnek, és akikkel a magyar rendszerváltás utáni történelemben példa nélkül önök együtt szavaztak arról, hogy csökkentsék az orvosok bérét, hogy csökkentsék az ápolók bérét, hogy csökkentsék a rendőrök bérét, hogy csökkentsék a pedagógusok bérét, hogy csökkentsék a szociális dolgozók bérét, hogy csökkentsék az önkormányzati hivatalnokok és a tűzoltók bérét. S még sokáig lehetne sorolni, hogy ki mindenkiről döntöttek önök.

Azt mondta, hogy ha az árnyékkormány egyszer majd árnyéktöbbséget szerez itt a parlamentben, akkor micsoda jó világ fog bekövetkezni. Csak tudja, tisztelt képviselő úr, ez a világ egyszer már bekövetkezett Magyarországon. *(Vitályos Eszter: És nem kérjük többet!)*

S ez olyan mértékű elégedetlenséget váltott ki a magyar emberekből, hogy a 2010-es választásokon az egész baloldal úgy került egyharmadnál is kisebb részbe itt a parlamentben, hogy két új pártot is beszavaztak az emberek a parlamentbe, a Jobbikot és az LMP-t, az MSZP pedig iszonyatosan kicsivé zsugorodott, hasonlóképpen, mint a rendszerváltás után. Akkor volt még hasonlóan kicsi frakciója a Magyar Szocialista Pártnak.

Tisztelt Képviselő Úr! Önökről az emberek kiállították a bizonyítványt akkor is, amikor nyugdíjat csökkentettek, bért csökkentettek, kórházakat zártak be, iskolákat zártak be, elbocsátottak 15 ezer pedagógust, elbocsátottak 16 ezer egészségügyi dolgozót. Na, ez az önök bizonyítványa tulajdonképpen, tisztelt képviselő úr.

És mi történt az elmúlt 12-13 esztendőben? Megőriztük a nyugdíjak értékét, visszaadtuk a 13. havi nyugdíjat a magyar nyugdíjasoknak. Önök vették el, mi adtuk vissza. S bár háború van, energiaválság van, szankciók vannak, Európa minden országában gazdasági nehézségek vannak, de így is tudunk az idén is 13. havi nyugdíjat fizetni, sőt megemelt összegű 13. havi nyugdíjat tudunk fizetni, hiszen a nyugdíjmelés mértékét a 13. havi nyugdíjban is érvényesítjük. S tavaly minden gazdasági nehézség, minden energiaválság ellenére, annak ellenére, hogy az ország 4000 milliárd forint többletet fizetett a szankciók miatt megemelkedett energiaszámlákért, ha pár tized százalékkal is, de nagyobb mértékben tudtuk emelni a nyugdíjakat, mint amekkora mértékű volt az infláció, pontosan azért, hogy megőrizzük a nyugdíjak értékét.

Tisztelt Képviselő Úr! Önök sokszor beszélnek a szociális kiadásokról. Hát, ezek valahol 360 milliárd forint környékén voltak abban az időszakban, amire ön olyannyira büszke, most pedig 1100 milliárd forintnál is több úgy, hogy közben 1 millióval több ember dolgozik. Tehát 1 millióval kevesebb ember szorul rá egyáltalán jövedelempótló szociális ellátásra. Lehet, hogy más természetbeni szociális ellátást vagy más juttatást kapnak, de a jövedelempótlóra nincs szükségük, hiszen jövedelmük van, dolgoznak, 1 millióval többen, és még így is háromszorosára emeltük a szociális kiadásokat. Mert például a szociális gyermekétkeztetés, amit önök 33 milliárd forintot tartottak, most már bőven 100 milliárd forint fölötti tétel. Vagy önök 600 millió forintot költöttek a szociális területen is fontos iskolatej- és iskolagyümölcs-programra, ami most már nem 600 millió forint, hanem több mint 6 milliárd forint. Ilyen többletek vannak, tisztelt képviselő úr, az elmúlt 13 évből. Hát, önöknek erre nem futotta, csak fizetéscsökkentésre, elbocsátásra és intézménybezárásokra.

S hogyan beszéltek önök a pedagógusbér-emelésről? Mi történelmi pedagógusbér-emelésre készülünk, hiszen 25 hónap alatt 75 százalékkal növeljük a pedagógusok bérét, amint megérkeznek az uniós forrásaink. Önök ez ellen szavaznak mindenhol. De ha megérkeznek az uniós pénzek, amelyek már rég meg kellett volna hogy érkezzenek, mert azok nekünk, magyaroknak járnak, az azt jelenti, hogy ez havonta átlagosan

3 százalékos emelkedésnek felel meg. De önök ez ellen mindent megtesznek.

(15.10)

De erre azt mondta az önök árnyék-miniszterelnöke, Dobrev Klára, hogy nincs szükség választás előtti kormányzati bizsura - így beszéltek önök a pedagógusbér-emelésről.

Ami pedig a szankciókat illeti, azt mondták önök - ezzel is nehezítve Magyarországnak a sorsát -, hogy mi nem fogunk meghátrálni, a legszigorúbb szankciókat is megszavazzuk, mondta Dobrev Klára. *(Arató Gergely: Aztán ti szavaztátok meg!)* Hát, erre csak Gyurcsány Ferenc mondatait lehetne talán visszahangozni az őszödi beszédből, hogy ilyen böszmeséget még ország nem csinált, mint amit mi csináltunk, nyilvánvalóan végighazudtuk az utolsó másfél-két évet. Önök nem az utolsó másfél-két évet, hanem *(Az elnök csenget.)* az utolsó másfél-két évtizedet hazudták végig, tisztelt képviselő úr. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Simicskó István frakcióvezető úr, KDNP-képviselőcsoport: „Az egyetlen megoldás a béke” címmel. Öné a szó.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Vörösmarty Mihály úgy fogalmazott: „Ment-e a könyvek által a világ elébb?” Hát, bizonyára ment elébb a könyvek által, hiszen sok-sok értékes könyv jelent meg a világunkban. De alakítsuk át ezt a kérdést úgy, hogy ment-e a szankciók által a világ elébb? Oroszország leállította-e a hadműveleteket? A válaszuk egyértelmű: nem. Megszűnt-e az ukrán nép szenvedése? Nem. Közelebb kerültünk-e a békéhez? Nem. Tehát én azt hiszem, hogy ezek az alapkérdések egyértelműen bizonyítják, hogy itt valami hiba van a gépezetben. Egyrészt tudjuk, hogy a háború a végletekre törő erőszak ténye, valójában a politika erőszakszervezete, az érdekek erővel történő érvényesítése - jól látható ez valamennyi háborúban, így az orosz-ukrán háborúban is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A háború egyik jellegzetessége az, hogy egy erőszakspirál: a harcoló felek egyre több fegyvert, egyre több embert, katonát áldoznak fel azért, hogy dűlőre vigyék, és győztesként kerüljenek ki ebből a háborúból. Nehéz ebből az erőszakspirálból visszajönni, ez is jól látható, hiszen több mint egy éve zajlanak a katonai konfliktusok, a háborúnak ez a szegmense. Tárgyalóasztalhoz kell ültetni a feleket, amiről a külügyminiszter úr is gyakorta beszél, és a kormánynak ez a helyes álláspontja, hiszen nem a harcok fogják elhozni a békét, hanem a tárgyalások, a tűzszünet és a tárgyalások hozhatják el a békét. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)* Tisztelt képviselőtársaim... - szerintem ezt Vadai Ágnes is kiválóan tudja.

850 kilométer körüli frontszakaszról beszélhetünk (*Dr. Vadai Ágnes: Így van, béke kell a világban! - Az elnök csenget.*), ennek több mint kétharmad része egyfajta sajátos állóháború, egyfajta sajátos, az első világháborút idéző verduni szindróma. Egyharmad részén vannak bizonyos kisebb offenzívák, egy-két kilométeres, öt kilométeres elmozdulások, egyfajta sajátos offenzív defenzíva, támadás és védekezés egyszerre, oda-vissza védővonalak kialakítása és kiépítése.

Churchill úgy fogalmazott, hogy egyetlen győzelem sem végleges, és egyetlen vereség sem végzetes. Ebben a háborúban is jól látható, hogy a frontvonal azért bizonyos helyeken, különösen Bahmut térségében mozog. Egyelőre olyan mértékű tűzértségi fölény van az orosz hadseregnek, amely nehezen behozható, azt mondják a katonai szakemberek, hogy hét orosz tűzértségi rakétára, lövésre egy ukrán válasz tud érkezni.

Jól látható, hogy az elhúzódó háború a történelmi tapasztalataink alapján mindig a nagy és erős országoknak kedvez, ezért fogalmaz úgy a hadtudomány, hogy háromféle klasszikus hadviselési formát ismerünk: az anyagcentrikus, a mozgáscentrikus és a gerilla típusú hadviselést. Az anyagcentrikus hadviselésre mindig Oroszország, az Egyesült Államok, Nagy-Britannia volt képes, amely óriási flottával, tartalékokkal, anyaggal, erőforrásokkal rendelkezett. A manőverező, mozgáscentrikus hadviselésben pedig mindig a németek, a poroszok voltak erősek; ez most látható egyébként az ukrán hadsereg részéről is, ilyen típusú próbálkozás, a manőverezési képességét próbálják erősíteni többek között nyilván láncaltapas eszközök odaszállításával, többek között a megígért közel 300 harcocsival.

A frontvonalon egyelőre jól látható, hogy a harci eszközök és a különböző fegyvernemi kultúrák hatékonysága, eredményessége milyen módon mérhető. Jól látható, hogy a tűzértségi tűz és ez a fölény, ami az orosz hadseregben megvan, egyértelműen meghatározó, jelentős. Súlyos hiba volt, amikor az MSZP-SZDSZ-kormánykoalíció volt, és 2004-ben megszüntették az utolsó tűzérdandárt Magyarországon; nyilván ezek még nem modern önjáró lövegek voltak, de fontos, hogy a Magyar Honvédségben ezek az eszközök is beszerzésre kerültek. És egy új fegyvernem tűnik fel egyfajta sajátos rendszerként és eredményes rendszerként, ez pedig a harci drónoknak a szerepe és lehetősége. (*Kálmán Olga közbeszól.*) Mind a két fél részéről ezeknek az alkalmazása várható az elkövetkező időkben.

Mi azért írtuk Kocsis Máté frakcióvezető úrral az Országgyűlés elé az országgyűlési határozatunkat, hogy az Országgyűlés is álljon ki a béke mellett, és ezzel is segítsük elő, hogy a felek mielőbb leüljenek tárgyalni. Nyilván egy sajátos proxy háborúról is szó van, ezért az Egyesült Államok ebben megkerülhetetlen, fontos, hogy az Egyesült Államok is változtassa meg a külpolitikáját a háborút illetően, és a béke felé tolja a feleket. Mi ebben maximálisan érdekeltek vagyunk, és

mindent meg is teszünk, támogatjuk a kormányt ebben a törekvésében. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Szijjártó Péter miniszter úr válaszol. Öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Immáron több mint egy esztendeje zajlik a háború a szomszédságunkban, és mi, akik fizikai, földrajzi közelségben vagyunk, azt hiszem, már mindannyian világosan látjuk, hogy ennek a háborúnak nyertesei, győztesei nincsenek, és nem is lehetnek, ennek a háborúnak csak vesztesei vannak, és minél tovább tart ez a háború, annál többen lesznek ennek a háborúnak a vesztesei, minél tovább tart ez a háború, annál drámaibb lesz annak pusztítása.

Mi itt, Magyarországon szembesülünk azzal a menekülthullámmal, amelyet ez a háború váltott ki. Magyarország történetének legnagyobb humanitárius akcióját hajtjuk végre akkor, amikor segítjük a háború elől menekülőket. Nyilvánvalóan szívszorító látni azokat a szétszakított családokat, amelyeknek az édesapát otthon kell hagyniuk a sorozási szabályok értelmében.

Azt is látjuk, hogy Európa elrontotta a választást, mert ha egyetértünk abban, hogy mielőbbi békére van szükség, akkor szerintem nem túl bonyolult belátni, hogy sem a fegyverszállítások, sem a szankciók nem segítenek a mielőbbi béke elérésében. A fegyverszállítások veszélyesek, mert a háború meghosszabbodásával és eszkalációjával járó kockázatokat hozzák magukkal, és ne felejtjük el, hogy ha a háború eszkalálódik, akkor nem az óceán túloldalán eszkalálódik először, hanem a földrajzi szomszédságban. A szankciókról pedig csak annyit, hogy mind a tíz alkalommal erőteljesen kellett küzdeni azért, hogy Magyarország nemzeti érdekeit meg tudjuk védeni, hogy mindazokat a mentességeket és kivételeket ki tudjuk harcolni magunknak, amely mentességekkel és kivételekkel elértük azt, hogy Magyarország energiaellátása továbbra is biztonságban van, ki tudtuk azt harcolni, hogy Magyarország földgázellátása, kőolajellátása és nukleárisfűtőanyag-ellátása továbbra is biztonságban van. Hogyha nem lépünk volna fel keményen a viták során, akkor ma Magyarország energiaellátása fizikailag lett volna lehetetlen. Azok, akik a szankciók kritikák nélküli elfogadását szorgalmazzák, azok a magyar nemzet érdekeivel ellentétes álláspontot foglalnak el, és veszélyeztetik Magyarország biztonságos energiaellátását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az is világos, hogy a szankciók kudarcot vallottak, mert nem járultak hozzá ahhoz, hogy a béke közelebb kerüljön, és jobban fájnak, többet ártnak az európai gazdaságoknak, mint Oroszországnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Itt igazából a kérdés már az, hogy sikerül-e még megakadályozni a harmadik világháború kitörését, tekintettel arra, hogy ma a

nemzetközi politikában olyan álláspontok hangoznak el, olyan döntések születnek, amelyek egyre közelebb visznek minket ahhoz, hogy egy egyelőre globális hatásokkal rendelkező regionális háború valódi globális, vagyis valódi világháborúvá váljon; gondoljunk csak bele, ma már a harci repülőgépek szállításáról zajlik ötletelés.

(15.20)

És vannak itt Európában olyanok, akik a harmadik világháború kitörése érdekében tevékenykednek sajnos. Emlékezzenek a Lengyelország területét ért incidensre! Emlékezzenek rá, hogy még csak nem is kezdték el kivizsgálni az esetet, még senkinek fogalma sem volt arról, hogy ott mi történt, máris európai és Európán kívüli politikusok és újságírók tucatjai követelték az azonnali válaszcsoportot, anélkül, hogy fogalmuk lett volna arról, hogy mi is történt valójában. Ha ott a lengyeleknek nem lett volna helyén az eszük, ha ott a lengyelek nem lettek volna higgadtak, ha ott a lengyelek nem vizsgálták volna ki alaposan, hogy mi történt, akkor lehet, hogy ma már sajnos nem mondhatnánk el azt magunkról, hogy a mi nemzedékünknek nem kellett megtapasztalnia egy nagy világegést.

Azt javaslom mindenkinek, hogy tartózkodjon az olyan nyilatkozatoktól, döntésektől, határozatoktól, amelyek ezen háború időbeli és földrajzi kiterjedésének kockázatát hozzák magukkal, és arra kérem önöket, hogy fogadják el azt a határozati javaslatot, amelyet a kormánypártok ide benyújtottak, mert ne felejtjük el, hogy a békepárti álláspontunkkal a globális többség részei vagyunk. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Zsigó Róbert képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nemrég volt pontosan egy éve, hogy kitört a háború a szomszédos Ukrajnában. Ennek a háborúnak nem szabadott volna elkezdődnie. Magyarország a kezdetektől tűzszünetet és béketárgyalásokat sürget, életeket menteni ugyanis csak békében lehet. A háború minden egyes napja még több szenvedésbe, még több emberi életbe kerül. Már eddig is százezrek haltak meg vagy szenvedtek maradandó sérüléseket.

Tisztelt Ház! A háború emellett az európai és benne a magyar gazdaságnak is komoly károkat okoz. Bátran kimondhatjuk: amíg nem lesz béke és Brüsszel nem vonja vissza a szankciókat, az infláció sem szüntethető meg, csak mérsékelni tudjuk, mert háború és szankció egyenlő infláció. Mi elköteleztük magunkat abban, hogy minden lehetséges eszközünkkel azért

dolgozzunk, hogy az év végére egy számjegyű legyen az infláció.

Tisztelt Országgyűlés! Az újabb és újabb értelmetlen szankciók miatt az is világossá vált, hogy az energiaárak nem térnek vissza a háború előtti szinthez. A gáz ára az európai gáztározók feltöltése után is a háború előtti árak háromszorosa maradt. Magyarország 4000 milliárd forinttal volt kénytelen többet költeni energiára tavaly, mint egy évvel korábban. Ezt a pénzt Brüsszel vette ki a magyarok zsebéből a szankciókkal. Ezt a pénzt másra is költhették volna, például a családok még nagyobb mértékű támogatására.

Ez az ügy minden magyar ember számára fontos, éppen ezért indítottunk nemzeti konzultációt, amely megerősítette: a magyar emberek nem értenek egyet Brüsszel szankciós politikájával.

Tisztelt Ház! Mindezeket túl komoly aggodalomra ad okot az is, hogy a nemzetközi közösség nem a békén dolgozik nagy erővel, hanem a háború folytatásán. Brüsszel további fegyvereket, harci járműveket küldene a hadszíntérre, a tagállamok egy jelentős része pedig már el is kötelezte magát a további fegyverszállítások mellett. Tartunk tőle, hogy lesznek olyanok is, akik majd csapatokat akarnak küldeni Ukrajnába.

Roberta Metsola, az Európai Parlament elnöke szombaton a nyugat-ukrajnai Lviv városában tett látogatásán azt szorgalmazta, hogy az uniós tagállamok küldjenek még több fegyvert Ukrajna támogatására, és komolyan vegyék fontolóra vadászgépek szállítását is. Az ilyen kijelentések elfogadhatatlanok. Nem engedhetjük, hogy a brüsszeli politikusok felelőtlen kijelentései még jobban belesodorják Európát a fegyveres konfliktusba. Az EP-elnök tagállamoknak címzett, a további fegyverszállításokról szóló felhívása a háború eskalációjához, további vérontáshoz, még több emberáldozathoz vezet. Patthelyzet van, és a további harc nem a győzelmet és nem a békét hozza el, hanem a világháború veszélyét.

Tisztelt Országgyűlés! Nem csak külföldről halljuk a háborúpárti nyilatkozatokat; a magyar baloldal is beállt a sorba, igaz, ők nem kevés dollárt, ha úgy tetszik, zsoldot kapnak érte. Ennek bizonyítékeként álljon itt néhány idézet! A DK ügynevezett árnyék-külsügyi minisztere például sajnálkozott, hogy nem segítjük száz százalékgig Ukrajnát, mivel más uniós tagállamok például fegyverek szállításában segítenek. Fekete-Győr András is tett olyan nyilatkozatot, miszerint „Magyarországnak fegyverekkel kell támogatnia Ukrajnát”. De emlékezhetünk, hogy a dollárbaloldal miniszterelnök-jelöltje, Márki-Zay Péter már a háború kitörésekor is katonai segítséget ajánlott.

Tisztelt Országgyűlés! Szeretném világossá tenni: nem fogjuk megengedni a háborúpárti politikusoknak, hogy belerángassanak bennünket a háborúba. Ellenállunk a brüsszeli nyomásnak azért, hogy megvédhessük a magyar emberek biztonságát. Nem szállítunk fegyvert, nem csatlakozunk semmilyen háborús koalícióhoz. Mi nem szurkolunk senkinek, mert ennek a háborúnak nem lehet győztese. Mivel nap

mint nap bele akarnak bennünket sodorni a háborúba, ezért fontos, hogy az Országgyűlés határozatban rögzítse: Magyarország békepárti marad, és a jövőben is ki akar maradni az orosz-ukrán háborúból. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr válaszol. Öné a szó, miniszter úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Frakcióvezető-helyettes Úr! Ma már többedik alkalommal vitathatjuk meg itt az Országgyűlésben a háborús helyzetet, és nyilvánvalóan helyes az, hogyha ez a kérdés itt többször is napirendre kerül, tekintettel arra, hogy ez a háború a szomszédságunkban zajlik. És ha egy ország szomszédjában háború zajlik, akkor annak a háborúnak a hatásai azonnali és drámai módon jelentkeznek minden szomszédos országban. Így van ez Magyarország esetében is.

Nap mint nap, mind a mai napig szembesülünk azzal a menekülthullámmal, amelyet a háború váltott ki. Nap mint nap szembesülünk azzal, hogy családokat szakítanak szét, édesanyák, nagyszülők kénytelenek menekülni a gyermekeikkel, egy-egy táskába pakolva egy élet művét gyakorlatilag.

Mindannyian látjuk azt, hogy ennek a háborúnak győztese, győztesei nem lehetnek. Minél tovább tart ez a háború, annál világosabb, hogy csak vesztesei vannak a háborúnak; annál világosabb, hogy csak pusztítást hoz ez a háború. És ez a háború itt zajlik Európában, ennél fogva aztán európai emberek halnak meg a háborúban, és az európai gazdaság szenved, és az európai gazdaság indult meg a recesszió irányába.

Sajnos, ebben nagy szerepe van az elrontott európai válasznak is, hiszen egy év távlatából világossá vált, hogy a szankciós politika kudarcot vallott. Amikor az első szankciós csomag tárgyalása zajlott Brüsszelben a háború kitérését követően, akkor a szankciós javaslat előterjesztői és a szankciópárti tagállamok úgy érveltek, hogy azért kell szankciókat életbe léptetnünk, mert majd ezek a szankciók térdre kényszerítik Oroszországot, ezáltal Oroszországnak be kell fejeznie a háborút, és közelebb kerülünk a békéhez. Egy év telt el, tíz szankciós csomagot erőltettek át Brüsszelben, és láthatjuk, hogy ezek a szankciós csomagok nemcsak a békét nem hozták közelebb, hiszen a háború minden eddigénél nagyobb brutalitással zajlik, hanem ezek a szankciós csomagok sokkal fájdalmasabbak az európai országok gazdaságaira nézve, semmint az orosz gazdaság vonatkozásában. Csak Magyarország esetében 4000 milliárd forinttal nőtt az ország energiaszámlája egyetlenegy esztendő leforgása alatt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Engedjék meg, hogy elmondjam önöknek azt

is, hogy ma a globális többség a béke pártján áll. Itt Európában a transzatlanti világban persze van egy háborús pszichózis. Itt sokan felelőtlen nyilatkozatokat tesznek. Voltak, akik a Lengyelországot ért incidens után, a kivizsgálás megkezdése előtt is már azonnali választ sürgettek, ezáltal nem átalították volna világháborúba sodorni Európát és az egész világot, de a globális többség a béke mellett van.

(15.30)

Az Európán kívüli országok jelentős része nem érti, hogy nekik miért kell nehézségekkel szembesülniük egy regionális háború miatt; miért van az, hogy több ezer kilométerre ettől a regionális háborútól is élelmiszer-ellátási válsággal és az energiaellátás törékenységevel kell szembenéznük. Mindezek az országok is ugyanúgy békét akarnak, mint mi, magyarok.

Sajnos a transzatlanti világ egy háborús pszichózisban van. Ki kell mondani, világossá kell tenni, hogy a fegyverszállítás veszélyes, a fegyverek szállítása azzal a kockázattal jár, hogy a háború eszkalálódik, időben és földrajzilag is kiterjed. És ne felejtjük el, tisztelt képviselőtársaim, mi, akik itt élünk a szomszédságban, mi fogunk szembetalálkozni először az eszkaláció hatásaival, mert ez a háború nem több száz kilométerrel odébb, nem több ezer kilométerrel odébb, nem az óceán túlsópartján eszkalálódik először, hanem ha eszkaláció van, akkor mindig a földrajzi szomszédságban lévő országok vannak a legveszélyesebb helyzetben.

Ezért tehát a feladat világos: a békepárti globális többséget kell erősíteni, és ezt a magyar parlament úgy tudja erősíteni, ha elfogadja azt a határozati javaslatot, amelyet a kormánypárti frakciók terjesztettek be ide. Erre kérem tisztelt képviselőtársaimat. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Bencze János, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Keresztes László Lóránt, LMP; Dudás Róbert, Jobbik; Kállai Mária, Fidesz; Jakab Péter, független; Barkóczi Balázs, DK; Hegedüs Andrea, DK; Varju László, DK; Arató Gergely, DK.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkezett: Kanász-Nagy Máté, LMP; Szabó Timea, Párbeszéd; Dúró Dóra, Mi Hazánk; Brenner Koloman, Jobbik; Molnár Zsolt, MSZP; Oláh Lajos, DK; Vejkey Imre, KDNP; Gyórfy Balázs, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Dudás Róbert, Jobbik; Dúró Dóra, Mi Hazánk; Balassa Péter, Jobbik.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Bakos Bernadett, LMP; Dócs Dávid, Mi Hazánk; Dúró Dóra, Mi Hazánk; Balassa Péter, Jobbik; Bánki Erik, Fidesz.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a **mandátumigazolás és a képviselői eskütétel** következik. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Kordás László képviselő halála miatt megüresedett helyre a Demokratikus Koalíció az országos listájáról Ráczné Földi Juditot jelölte. A mandátumvizsgáló bizottság az ülést megelőzően tanácskozott, és a választási iratok alapján Ráczné Földi Judit megbízólevelének szabályszerűségét megvizsgálta.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hargitai János úrnak, a Mentelmi Bizottság elnökének, aki a mandátumvizsgálat eredményéről az egyes házszabályi rendelkezések 9. § (2) bekezdésének megfelelően jelentést tesz az Országgyűlésnek. Öné a szó, elnök úr.

DR. HARGITAI JÁNOS, a Mentelmi Bizottság elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kordás László képviselő úr halálával megüresedett egy mandátum azon a közös listán, közös pártlistán, amit a Demokratikus Koalíció, a Jobbik Magyarországért Mozgalom - azóta Jobbik-Konzervatívok (*Derűtlenség a kormánypárti sorokban.*) -, a Momentum Mozgalom, a Magyar Szocialista Párt, az LMP Magyarország Zöld Pártja és a Párbeszéd Magyarországért párt állított. Tehát ezen a közös listán üresedett meg egy mandátum.

Ezt a mandátumot a Nemzeti Választási Bizottság Ráczné Földi Judit részére február 17-én kiadta. A Nemzeti Választási Bizottság határozatával szemben egy bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be. A kérelmet természetesen a Kúria elbírálta és helybenhagyta azt a határozatot. Az NVB határozata február 23-án emelkedett jogerőre, a képviselő asszony a megbízólevelét még azon a napon átvette.

A házszabályi rendelkezéseknek megfelelően a képviselő asszony jelezte számunkra írásban a vele szemben fennálló összeférhetlenséget. Minket arról tájékoztattott, hogy van egy összeférhetetlen tisztsége, itt a székesfehérvári önkormányzati mandátumára utalt. Ezt azért említem meg, mert a sajtóban annak idején más típusú összeférhetlenséget véltek egyesek felfedezni.

A Mentelmi Bizottságot - valószínűleg először a Mentelmi Bizottság történetében - egy mandátumigazolás megosztotta, a Mentelmi Bizottság 4 igen szavazattal és 1 nem szavazattal javasolja az Országgyűlésnek, hogy Ráczné Földi Judit mandátumát az Országgyűlés igazolja.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. (*Közbeköltés a Mi Hazánk soraiból: Hol az egységes ellenzék?*) Képviselő úr, kérem! Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a mandátumvizsgálat eredményéről szóló jelentéshez

módosító javaslatot nem lehet benyújtani. A mandátumot az Országgyűlés vita nélkül igazolja. Kérem, miután elfoglalták helyüket, ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben. (*Zaj.*) Kicsit több méltóságot kérnék, képviselő urak.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy igazolja-e Ráczné Földi Judit mandátumát. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 168 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül Ráczné Földi Judit mandátumát igazolta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az ünnepélyes eskütétel és az esküokmányok aláírása következik. Felkérem Ráczné Földi Judit képviselő asszonyt, hogy fáradjon az ülésterem közepére és tegye le esküjét. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy olvassa elő az eskü szövegét, az ülésteremben tartózkodókat pedig arra kérem, szokásainknak megfelelően felállva hallgassák meg azt. (*A teremben lévők felállnak. - Ráczné Földi Judit a terem közepére lép. - Hiszékeny Dezső előolvassa az eskü szövegét.*)

RÁCZNÉ FÖLDI JUDIT (DK): Én, Ráczné Földi Judit fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; országgyűlési képviselői tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most az esküokmányok aláírására kerül sor. Felkérem Vinnai Győző jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az okmányokat, Ráczné Földi Judit képviselő asszonyt pedig, hogy kézjegyével lássa el azokat. (*Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató Vinnai Győző átadja az aláírt esküokmány egyik példányát Ráczné Földi Juditnak, akinek elsőként Gyurcsány Ferenc, majd Vargha Tamás, Kocsis Máté, dr. Simicskó István, Ungár Péter, dr. Lukács László György, Ritter Imre, Orbán Viktor és dr. Vadai Ágnes gratulál.*) Köszönöm.

(15.40)

Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urat, a határozati házszabály alapján ellenőrizték Ráczné Földi Judit képviselő asszony esküokmányának érvényességét. (*Megtörténik.*) Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a jegyző urak Ráczné Földi Judit képviselő asszony esküokmányát szabályszerűnek találták.

Képviselő asszonynak az Országgyűlés és a magam nevében eredményes munkát és sok sikert kívánok.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy Ráczné Földi Judit képviselő asszony úgy nyilatkozott, hogy vele szemben összeférhetlenség áll fenn, így az összeférhetlenség fennállása alatt az Országgyűlés és az országgyűlési bizottságok ülésén tanácskozási és szavazati jogát nem gyakorolhatja, indítványt nem nyújthat be, javadalmazásra nem jogosult.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az országgyűlési képviselők létszáma 199 fő.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tájékoztatom önöket, hogy a Házbizottság mai rendkívüli ülésén nem alakult ki konszenzus, így az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat szerint az orosz-ukrán háború egyéves évfordulójáról szóló H/3086. számú határozati javaslatot uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Most **sürgősségi javaslatról** döntünk. Az előterjesztő azt kezdeményezte, hogy az Európai Bizottsággal való megegyezés érdekében a vagyonyilatkozatokkal kapcsolatos szabályok módosításáról szóló T/3131. számú előterjesztést sürgős eljárás keretében, még ezen az ülésen tárgyalja meg az Országgyűlés. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, ismertesse a sürgősségi javaslatot. Jegyző úr!

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: *(Zaj. - Az elnök csenget.)* „Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) országgyűlési határozat - a továbbiakban határozati házszabály - 60. § (1) bekezdése alapján a kormány nevében indítványozom az Európai Bizottsággal való megegyezés érdekében a vagyonyilatkozatokkal kapcsolatos szabályok módosításáról szóló T/3131. számú törvényjavaslat sürgős tárgyalását. A sürgős tárgyalás a törvényjavaslat mielőbbi elfogadása miatt szükséges.

Javasolom, hogy a törvényjavaslat általános vitájára 2023. március 7-én, kedden, a napirend előtti felszólalásokat követően harmadik napirendi pontként kerüljön sor; módosító javaslat benyújtására 2023. március 7-én, kedden, az általános vita lezárásáig legyen lehetőség; a részletesvita-szakasz a törvényjavaslat általános vitájának lezárásával nyíljon meg; a Törvényalkotási Bizottság a határozati házszabály 46. § (1) bekezdése szerinti tájékoztatás beérkezését követően, de a 46. § (2) bekezdésében meghatározott határidő előtt értékelhesse a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokat.

A fentiekre tekintettel a határozati házszabály 15. § (4) bekezdése alapján kezdeményezem az Országgyűlés 2023. március 6-ával kezdődő ülése napirendi javaslatának kiegészítését a jelzett törvényjavaslat általános vitájával, annak érdekében, hogy a szóban forgó törvényjavaslat a 2023. március 20-ával kezdődő héten elfogadásra kerüljön.

A napirendi javaslat módosítását a törvényjavaslat mielőbbi elfogadásához fűződő kiemelt kormányzati érdek indokolja, figyelemmel az Európai Bizottsággal való megegyezés szükségességére.”

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a sürgős tárgyalás elrendeléséhez a jelen lévő képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem önöket, sürgős

tárgyalásba veszik-e a T/3131. számú előterjesztést. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 140 igen szavazattal, 18 nem szavazat ellenében, 14 tartózkodás mellett az előterjesztést sürgős tárgyalásba vette.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a DK képviselőcsoportja javaslatot tett a **napirendi javaslat módosítására**, amely a határozati házszabály 15. § (4a) bekezdése alapján visszautasításra került, mert azt nem a 15. § (4) bekezdésének megfelelően nyújtották be, figyelemmel arra, hogy az Országgyűlés ülésének napirendjére csak tárgysorozaton lévő politikai nyilatkozat vehető fel.

A visszautasított javaslat benyújtója kezdeményezte a visszautasító döntés hatályon kívül helyezését. Az Országgyűlés erről vita nélkül, kézfelemeléssel határoz. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy hatályában fenntartja-e az OE-42/155-1/2023. számú döntést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a döntést... *(Dr. Vadai Ágnes: Elfogadta! Hogy úgy legyen, ahogy mondtuk!)* hatályában fenntartotta.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Gyurcsány Ferenc frakcióvezető úr kezdeményezte a szavazás szavazatszámoló gép alkalmazásával történő megisméltését. *(Rétvári Bence: Itt sincs! Hol van? - Dr. Vadai Ágnes: Jól van! Döntögeti a rendszert!)* Az indítványnak megfelelően kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy hatályában fenntartja-e az OE-42/155-1/2023. számú döntést. Kérem, szavazatszámoló gép alkalmazásával most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés a döntést 143 igen szavazattal, 26 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül fenntartotta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben elrendelt napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 15 óra 47 perckor áttérünk az interpellációk tárgyalására. *(A képviselők egy része távozik az ülésteremből.)* Kettőperces szünetet rendelék el, és az ülés vezetését átadom Latorcai János alelnök úrnak.

(Szünet: 15.48 - 15.51)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyző: dr. Szűcs Lajos

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Arra kérem azon kormánypárti képviselőtársaimat, akik most elhagyják az üléstermet, hogy azt úgy tegyék, hogy az **interpellációk**, illetve azokra a válaszok zavartalanul elhangozzanak.

Tisztelt Országgyűlés! Varju László képviselő úr, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be a gazdaságfejlesztési miniszterhez: **„Miért nem állítják meg az orbáni inflációt, ha egyszer megtehetnék?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály pénzügyminiszter urat bízta meg, akinek a felkérésére a választ Banai Péter Benő államtitkár úrtól fogjuk hallani. Varju László képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Az önök kormányzása jelenleg abból áll, hogy tétlenül nézik, ahogy a magyar emberek az immár állandó Európa-rekorderré vált orbáni, vágató inflációtól szenvednek, miközben önök a szankciókra mutogatnak. Az orbáni propaganda egy több sebből vérző történetet kreált a példátlan élelmiszerár-drágulás, a növekvő üzemanyagárak és a hétszeres rezsiemelés keserű valósága köré, bár ez azonnal lelepleződik, ha valaki átautózik a román vagy a szlovák határon, és betér az első útjába kerülő benzinkúthoz vagy kis üzletbe, vagy csak megkérdezi a határon túl élő magyar ismerősét, hogy mennyit fizet havonta a gázért és a villanyért.

Joggal tesszük fel tehát a kérdést, hogy önök mi másat tesznek a vágató orbáni infláció ellen azon kívül, hogy másra hivatkoznak és mutogatnak, ahelyett, hogy észrevennék, hogy más európai országban nem okozott még csak feleakkora drágulást sem, mint Magyarországon. Nem gondolják, hogy tükörbe kellene nézni és megmerítkezni Matolcsy György megsemmisítő kritikájában? Cselekvésük elmarad, mert az önök szűk látókörű érdeke, hogy a stadionfinanszírozó orbáni, 25 százalékos feletti infláció maradjon minél tovább, bármi lesz is a magyar emberek fizetésével vagy nyugdíjával. De az orbáni infláció igazán akkor hat, ha még meg is adóztatják az Európa-rekorder 27 százalékos általános forgalmi adóval. Ideje lenne bevallaniuk, hogy minden egyes köbméter gáz, minden egyes kilowatt áram, minden egyes liter benzin, gázolaj árának több mint egynegyede az Orbán-kormány zsebének tekintett költségvetésbe áramlik stadionadó formájában.

Tehát önök szó szerint jobban járnak, sőt nyereszkednek a hétszeres rezsiemelésen, a drága üzemanyagárakon és a lassan luxustermékké váló élelmiszereken. Ezermilliárd forinttal többel sarcolják meg a családokat, rövidítik meg a magyar embereket a megélhetési válság közepén, aztán másra mutogatnak; főleg azért, mert Európa más országaiban értik, hogy válság idején segíteni kell az embereket, nem pedig megsarcolni; főleg azért, mert Európa más országaiban mindezt értik. Amikor nálunk a Fidesz hétszeres rezsiemelést vezetett be, akkor például Németországban már tavaly nyáron 7 százalékra csökkentették 19 százalékról a földgáz adóját.

Kérdezem tehát államtitkár urat: miért nem állítják meg az orbáni inflációt a rezsit és az alapvető élelmiszereket terhelő áfa csökkentésével? Miért nem

akarják literenként 500 forint alá vinni az üzemanyagárakat az áfa és a jövedéki adó csökkentésével? Miért nem hajlandók megduplázni a kedvezményes árú gáz és áram mennyiségét? Várom megtisztelő választát. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszra megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen, hogy képviselő úr ezt a fontos kérdést az Országgyűlés elé hozta, így alkalmunk van tisztázni egyrészt azt, hogy mi okozza azt az inflációs szintet, amit Európában mindenütt, illetőleg a világban láthatunk, másrészt számba vehetjük azokat az intézkedéseket, amelyeket a kormány hozott az infláció letörése érdekében.

Először is hadd tisztázzuk azt a helyzetet, hogy miért beszélünk mi háborús, illetőleg szankciós inflációról, és beszélnek önök orbáni inflációról! Mi azért beszélünk háborús, szankciós inflációról, mert a háború kitörése után egyértelműen elszaladtak az energiaárak és ehhez kötődően az infláció. Itt van a kezében az Eurostat adata, ebből az tükröződik, hogy 2021-hez képest 2022-ben, a háború kitörésekor az Európai Unió átlagos inflációs szintje több mint a háromszorosára emelkedett. Ha képviselő úr megnézi, hogy Európa különböző országaiban milyen inflációs szintek vannak, és mondjuk, a német példát említette, akkor megkérdezem, hogy ön például a német kollégáival beszélve scholzi inflációról beszél-e, vagy Franciaországban macroni inflációról beszél-e, adott esetben az Egyesült Államokban, mondjuk, Biden inflációról beszélnek-e vagy sem. Nézze meg az adatokat, képviselő úr, látni fogja, hogy az infláció ezekben az országokban is jelentősen növekedett: Franciaországban vagy Németországban 2021-hez képest közel háromszorosára növekedett az infláció.

Azt is természetesen el szeretném mondani, hogy én nem hallottam az „orbáni infláció” kifejezést 2014-2015-ben, amikor Magyarországon érdemi gazdasági növekedés mellett, a rezsicsökkentésnek köszönhetően a fogyasztóiár-szint csökkent. Ismétlem: ezekben az években az árszint csökkent, mégsem hallottuk ezt a jelzót.

A lényeg tehát: azt gondolom, a statisztikák egyértelműen mutatják, hogy a Magyarországon is látott infláció alapvetően külső körülményekhez kapcsolódik, és nemcsak Magyarországon, hanem szerte a világban látunk inflációs folyamatokat.

A második pont az, hogy erre az inflációra hogyan reagál a kormány. Köszönöm, hogy képviselő úr kérdését feltette, hiszen alkalmunk van felidézni azokat az intézkedéseket, amelyeket a kormány hozott az infláció letörése érdekében. Nem fogom az összeset elsorolni, ezt miniszterelnök úr megtette, de kettőt hadd említsek: egyrészt a kamatstop 350 ezer családnak jelent

segítségét, másrésről a villany és a gáz ára pedig európai szinten a legalacsonyabb Magyarországon más országokkal összevetve. Képviselő úr említette a német példát. Hadd mondjam el, hogy a 2023. januári adatok alapján Németországban a földgáz átlagára kilowattóránként 24,03 eurócent, Magyarországon 2,47 eurócent. Tehát számos olyan intézkedést láthatunk, amelyekkel a kormányzat a családokat védi az elszabaduló árak ellen.

Harmadsorban azt is látnunk kell, hogy az infláció döntően a háborúhoz és a szankcióhoz kapcsolódik. Látnunk kell és értékelnünk kell azokat az intézkedéseket, amelyeket a kormány megtett az infláció féken tartása érdekében, és látnunk kell azokat a lépéseket is, amelyek a magasabb árak mellett a családok jövedelmének a megőrzését célozzák.

Kiket érintenek ezek az intézkedések? Például a nyugdíjasokat, ahol most is a megemelkedett infláció mellett garantáljuk a nyugdíjak reálértékének a megőrzését, emellett sor került már a 13. havi nyugdíj kifizetésére, és az önk előtt lévő, 2023-as költségvetésjavaslat számos területen többletfinanszírozásról szól, legyen akár szó a minimálbér, a garantált bérminimum megemelt összegének a biztosításáról, legyen akár szó azokról az egyéb bérjellegű kifizetésekről, többletekről, amelyeket a költségvetés tartalmaz. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most megkérdezem Varju László képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Előljáróban szeretném rögzíteni, hogy nem tudom elfogadni államtitkár úr választát, bár kétségtelenül kísérletet tett arra, hogy magyarázatot adjon erre a helyzetre.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az energiaárak növekedése kétségtelenül megtörtént, de ennek a hatása, ami miatt egyébként orbáni inflációnak hívjuk, nem indokolja azt, hogy az infláció kétszer nagyobb legyen Magyarországon, mint akár az említett Németországban vagy más országokban. Tehát innentől kezdve igenis jogos orbáni inflációról beszélni.

(16.00)

Másodsorban pedig, ha sokat dicsekedtek azzal, hogy milyen kiváló szerződést kötöttek hosszú távra az energiaeszközök vásárlására, akkor egyébként annak a hatásának meg kellett volna jelennie.

Éppen ezért nem tudom elfogadni a választát, és ezért azt mondom, hogy igenis az árnyékkormány maradt Magyarország egyetlen reménye arra, hogy újra megfizethetővé váljon a rezszi, és az üzemanyag-, az élelmiszerárak jelentősen csökkenjen, és Magyarország történetének sötét korszaka véget érjen. Köszönöm szépen. *(Vitalyos Eszter: Fergeteges taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Tóth Bertalan és Komjáthi

Imre képviselő urak, az MSZP képviselői, interpellációt nyújtottak be a gazdaságfejlesztési miniszterhez: „**Így védik meg a magyar munkahelyeket?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Fónagy János államtitkár úr fog önöknek válaszolni. Parancsoljon, Komjáthi Imre képviselő úr, öné a szó.

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Azt eddig is tudtuk, hogy a magyar állam képtelen rendesen megfizetni a saját dolgozóit, elég csak a tanárookra, egészségügyi dolgozókra, közalkalmazottakra, hivatali dolgozókra gondolni. De arra még gondolni is rossz, hogy most már a sok munkával és alacsony fizetéssel járó állások pusztá megmaradását sem tudják garantálni. Különösen így van ez annak fényében, hogy a kormány számos alkalommal hivatkozott arra, hogy megvédik a magyar munkahelyeket. A miniszterelnök pedig éppen a múlt héten zengett ódákat a gazdasági növekedésről, a költségvetési hiány és államadósság csökkentéséről. Ezzel párhuzamosan megjegyezte azt is, hogy tíz munkahelyvédelmi intézkedést is hoztak az infláció visszaszorításával összefüggésben.

A Magyar Posta munkavállalói most mégis a saját bőrükön érezhetik, hogy mennyit ér a kormány ígérete: a napokban nem kevesebb mint 1200 postai dolgozó elbocsátását jelentették be, pedig néhány hete még azt mondták, hogy fölülvizsgálták a leépítések tervét, és nem lesznek elbocsátások. Sokadszor bizonyosodik be, hogy a magyar állam az egyik legrosszabb, de mindenképpen a leggyengébben fizető munkaadó. Most sem tesz semmit a postai dolgozók munkájának megmentéséért, és ezzel több mint ezer magyar család megélhetését sodorja veszélybe. Teszi mindezt a sokszor cáfolt szankciós energiaválságra hivatkozva. Számtalanszor elmondtuk, de ezt az arcátlan hazugságot most sem lehet szó nélkül hagyni, a földgáz tőzsdei ára most bőven alacsonyabb, mint a háború kitörésének napján. Nem lehet tehát az energiaválságot az ukrán konfliktussal magyarázni.

Ennél már csak az a fontosabb, hogy mi lesz az állásukat elvesztő dolgozókkal. A Magyar Posta hivatalos közleménye szerint a partneri program lehetőséget biztosít a további foglalkoztatásra. Ezer kérdés vár tisztázásra: mit jelent ez pontosan, hány munkavállaló juthat újra álláshoz, milyen munkakörben dolgozhatnak és mennyi fizetésért? Mi lesz a többi munkavállalóval? Elengedik a kezüket ebben az inflációval sújtott időben? És nem utolsósorban: mire számíthat a hazai lakosság, honnan fog hiányozni a most szélnek eresztett 1200 postai dolgozó? A postafiókokból? A kézbesítői állományból, újabb postákat zárnak be? Megvizsgálták-e előzetesen, hogy milyen hatással lesz az elbocsátási hullám a postai szolgáltatásra?

Összességében tehát fel kell tenni a kérdést: így védik meg a magyar munkahelyeket? Mit tesznek az elbocsátott postai dolgozók megsegítéséért? Várom választát, államtitkár úr. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Fónagy János államtitkár úr adja meg. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Előljáróban engedje meg, hogy az ön által is jól ismert adatokat ismertessem! 4,7 millió ember dolgozik, és Magyarországon a rendszerváltás óta nem volt olyan alacsony a munkanélküliek száma, mint a mai napon. Ennyit az ön lendületes felvezetéséhez.

A Magyar Posta egy speciális helyzetben van, mert egy közszolgáltató állami vállalat, ugyanakkor versenyszférába van sorolva, hiszen szolgáltatásai között olyanok vannak, amelyek az európai piacon méretetnek meg. A jelenlegi helyzetben, amely az ön minden állítása mellett és ellenére igenis egy háborús helyzet, egy rendkívüli helyzet, ilyen körülmények között is a kormány a Magyar Posta új vezetésével ameltett döntött, hogy a Magyar Posta helyzetét, amely az elmúlt években a gazdaságos működését veszélyeztette, felülvizsgálja, és úgy döntött, hogy támogatja a Posta vezetésének abbéli szándékát, hogy csökkenti a költségeket, növeli a bevételeket, fenntarthatóvá teszi a működést. Ezt egyébként az elmúlt évtizedben végrehajtott olyan fejlesztések is szolgálják, amelyek az élő munkaerőt jelentős mértékben kiváltják.

Tisztelt Képviselő Úr! 38 év vidéki szolgálatommal a hátam mögött, kérem, higgye el, hogy kevés olyan képviselő ül itt ebben a parlamentben, aki jobban tisztában van azzal, hogy egy-egy településnek mit jelent a posta, mit jelent a postás-kisasszony, mit jelent az az intézmény, amely 100-150, már több mint 150 éve működik ebben az országban. Ezzel együtt érzelmi alapon, tradicionális alapon nem lehet a XXI. században egy állami vállalatot sem működtetni, éppen azért, mert az ön állításával ellentétben én igenis határozottan állítom, hogy az állam is lehet jó gazda, és az állam is elősegítheti, mi több, elő kell segítenie, hogy a tulajdonában lévő vállalatok gazdaságosan működjenek.

A kézbesítői járások átszervezése és a kézbesítőbázisok kialakítása mellett a kézbesítőhálózatban dolgozó munkatársakat elektromos közlekedési eszközzel láttuk el; a hatékonyabb munkavégzés mellett egyébként a kényelmesebb munkát, a munkaterhek csökkentését is figyelembe vesszük. Ön is hivatkozott rá joggal, és köszönöm, hogy felemlítette, a Magyar Posta megújította a postapartneri programját is, amelynek keretében lehetőség nyílik a felvételi tevékenység átadására az önkormányzatok, kiskereskedelmi egységet működtető és más egyéb, a településen dolgozó vállalkozások részére. Ez a postapartneri program lehetőséget biztosít arra, hogy az érintett dolgozók a szerződött partnereknél kerüljenek továbbfoglalkoztatásra. Tapasztalatok szerint ez az üzelmeltetési forma mind az ügyfelek, mind a partnervállalkozások számára az elmúlt években is bizonyítottan hatékonyan és eredményesen működik.

A Magyar Posta vezetése és a szakszervezete között létrejött részmegállapodás értelmében folyó év március 3-án minden postai munkavállaló bruttó 50 ezer forintos juttatásban részesült. Tudatában vagyunk a helyzetnek, ezért minden egyes olyan dolgozónak, aki ebbe, az ön által is emlegetett 1200 fős keretbe kerül, a továbbfoglalkoztatásáról, áthelyezéséről, képzéséről, segítéséről a Posta minden esetben személyre szólóan intézkedik. Köszönöm a türelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

(Hiszékeny Dezső elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel kérdzem Komjáthi Imre képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Államtitkár úr, nagy tisztelettel vagyok az ön személyes munkássága iránt is, ennek ellenére nem tudom elfogadni a választát, és felhívnam a figyelmét arra, hogy szankciós energiaválságra hivatkoznak, de egyébként egyéves szerződése van az MVM Zrt.-vel a Magyar Postának 192 forint/kilowattóra tekintetében, miközben már a piacon ennek feléért is lehet egyébként áramot vásárolni.

És még egy dologra felhívnam a figyelmét: abból a 197 milliárd forintból, amit hat év alatt Rogán Antal minisztériuma propagandára költött, hosszú évtizedekre fedezni lehetne az 1200 elbocsátandó dolgozó bérét. Nagy tisztelettel kérem, beszéljen Rogán miniszter úrral, hogy csorgasson az 1200 elbocsátott embernek abból a jelentős mennyiségű pénzből, és akkor lehet, hogy meg lehetne menteni ezeket a munkahelyeket. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapunkon kerül sor.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a gazdaságfejlesztési miniszterhez: „**Meddig lesz kötelező a vállalkozók befizetése?**” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(16.10)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt napokban a Magyar Orvosi Kamarát érintő fejlemények rávilágítottak arra, hogy több kamara tekintetében állnak fenn rendezendő ügyek. Azt is látjuk, hogy ha azt nézzük, hogy a nemzetgazdaság szempontjából melyik az egyik legfontosabb szektor, az én politikai közösségem, a Jobbik-Konzervatívok közössége szerint a magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások azok, amelyek kétségkívül a munkahelyek mintegy kétharmadát szavatolják Magyarországon, a hátukon cipelik évtizedek

óta a nemzetgazdaságot és úgy gondolom, hogy a következő évtizedekben is elmondható róluk mindez. Azt látjuk, hogy a kötelező kamarai hozzájárulás képeben általuk évente megfizetendő ötezer forint valamifajta szimbolikus dologgá vált az utóbbi években. Számomra is meglepő irritációt vált ki a vállalkozói társadalomból az, hogy úgy kell befizetniük egy, akár csak ilyen szimbolikus összegű hozzájárulást, hogy a másik oldalon érdemi és mérhető ellenszolgáltatást nem látnak.

Azt is látjuk ugyanakkor, ha megvizsgáljuk, hogy összesen mennyi pénz kerül befizetésre évente, hogy már milliárdos nagyságrendről beszélünk, tehát az ellenoldalon látszania kell annak, hogy mi történik. A kérdés adódik: mikor kívánják megszüntetni a vállalkozásokat régóta bántó és sokak által teljesen feleslegesnek tartott sarcot? Mégiscsak érdemes a mélyére ásni ennek az egész kérdéskörnek, hiszen elvileg tanácsadás és pályázatfigyelés állhatna a túloldalon, legalábbis a kamara részéről és sajtóhírekben is sokat olvashattunk erről, hogy 2-3 területen azért valamifajta ellenszolgáltatása lenne ennek az irritáló összegnek. Azt látjuk, hogy a korábbi években készült egy vizsgálat ebben a tárgykörben, államtitkár úr, és az jött ki, hogy a 140 ezer budapesti befizető, tehát hozzájáruló közül, akitől évente kötelező jelleggel behajtják ezt a, mondjuk úgy, sarcot, tehát még egyszer mondom, 140 ezer befizető közül 200, azaz kettőszáz igényelt bármifajta tanácsadást vagy kapott hasonló, a tárgykörben tetten érhető segítséget.

Tehát ha eljátszunk egy gondolatkísérlettel, megszüntetjük a kötelező kamarai hozzájárulást és ez a kétszáz cég, mondjuk, piaci áron megkapta volna, akár állami dotációval ezt a tanácsadást, túlzás nélkül mondhatjuk, hogy jobban járt volna az ország és a nemzetgazdaság is anyagilag. Tehát nem nagyon látjuk a túloldalon az ellenszolgáltatást. Azt látjuk, hogy sokak szerint ez a kamara zsebpénze, nincs érdemi szolgáltatás, amit a vállalkozók, az érintettek köre realizálni tudna a bevételi oldalon. Éppen ezért a Jobbik-Konzervatívok közössége a vállalkozás szabadsága nevében sokkal szívesebben látna egy olyan nemzetgazdaságot, ahol kötelező sarcok nincsenek, vagy ha van is befizetnivaló, azért jár a túloldalon ellenszolgáltatás, de leginkább azt látnánk szívesen, ha a vállalkozói társadalmat nem babrálnák ilyen szimbolikus tételekkel. Engedjék el tehát ezt a kötelező befizetést! A kérdés az, hogy a kormányban van-e nyitottság ugyanerre. *(Taps a Jobbik padso- raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint említettem, Fónagy János államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara és a Magyar Orvosi Kamara megítélése között alapvető különbség, hogy a Magyar

Orvosi Kamara a speciális kamarai jogosítványait politikai zsarolásra használta fel; a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara esetében ez nem áll fenn.

A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara önkormányzati elven működő köztestületként ellátja az állam által átadott közfeladatokat, közreműködik a gazdaság és a vállalkozásfejlesztés feladatainak ellátásában és képviseli a magyar vállalkozók érdekeit. A kormány és az iparkamara együttműködésének célja a nemzetgazdaság fejlesztése, a magyar emberek életminőségének növelése. A stratégiai együttműködés többéves múltra tekinthet vissza, első alkalommal 2010-ben kötött meg és ez további három alkalommal már megerősítésre került. Ez az együttműködés kiszámíthatóságot visz az üzleti és a vállalkozói életbe.

A kamara aktív szerepet vállalt és vállal számos olyan gazdaságpolitikai kérdéskörben, amelyek közvetlenül vagy közvetetten érintik a vállalkozások mindennapi működését, az együttműködés keretében pedig számos alkalommal bizonyította, hogy a hazai vállalkozások érdekeit szolgálja. Jó példa erre a Széchenyi-kártyaprogram, amelyet az iparkamara által létrehozott Kavosz üzemeltet, és amely 20 éve az egyik legsikeresebb gazdaságfejlesztési eszköz, jelentős szerepet tölt be a kkv-k finanszírozásában.

A Covid számos kihívás elé állította a gazdaságot és a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara segítette a vállalkozások igényeit kielégíteni. A kormány a kamara kezdeményezésére kétszer is mérsékelte a kkv-k iparüzési adóját, befagyasztotta a vállalkozásokat terhelő helyi adókat. Jelentős hatása van még mindig a 2020-ban adott munkabér-támogatásnak. A kamara javaslatára a kormány lehetővé tette a Széchenyi-pihenőkártya minden alszámlájáról történő fizetést. A Széchenyi-kártya-programba speciális hitelkonstrukciók kerültek bevezetésre, 2021-ben a Kavosz elindította a Széchenyi-kártya GO! terméket, melynek továbbfejlesztett, aktualizált változata Széchenyi-kártya MAX+ néven ma is elérhető.

A gazdaság újraindításáért felelős operatív törzs a kamara aktív közreműködésével segítette a távmunka bevezetését, a munkahelyteremtő bértámogatások kihelyezését, a kamara javaslata alapján tette lehetővé a jelentős károkat szenvedő vállalkozásoknak a hitelmoratórium meghosszabbítását 2022. végéig. Az infláció megfékezése és a vállalkozások megerősítése érdekében a kormány a kamara javaslatára úgy határozott, hogy a lakossági kamatstopon túl az államilag nem támogatott, változó kamatozású, forint-alapú kkv-hitelekre is kiterjeszti a kamatstopot. A kamara nevéhez köthető országos vállalkozói mentorprogram keretében mintegy 3 ezer vállalkozás részvételű szemlélet- és eszközbeli támogatásban.

Ez mind azt mutatja, hogy az elmúlt években a kamara kellően hozzájárult a vállalkozások fő működéséhez, a gazdaság fejlesztéséhez.

Mindezek alapján úgy gondolom, hogy teljességgel megalapozatlan olyat állítani, hogy az évi 5 ezer forintos hozzájárulás a vállalkozásokat régóta bántó, sokak által teljesen feleslegesnek tartott sarc volna.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Z. Kárpát Dániel képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azért nem áll módomban elfogadni ezt a választ, mert szeretném aláhúzni: a mért időszakban 140 ezer budapesti hozzájáruló, befizető vállalkozó közül 200, azaz kettőszáz tudott igénybe venni bármifajta szolgáltatást. Ez azt jelenti, hogy a befizetők kevesebb, mint 2 ezreléke volt képes bármilyen hasznot realizálni a befizetéséért cserébe.

Egy normális országban egy ilyen rendszerben egy felelős kormány egy dolgot tehet: felülvizsgálja ezt a rendszert és nem hagyja kötelezőnek azt, ami 2 ezrelék számára hoz valamifajta hasznot. Éppen ezért kapacitálom önöket arra, hogy vizsgálják felül ezt az egész rendszert, főleg hogy a kamara vezetése kapcsán politikai aktorsággal vádolni nemcsak más kamarákat lehet, hanem bizony ezt is. Azt is látjuk, hogy az európai uniós források nem könyörödmányok Magyarország számára, azok járnak, járnának ennek az országnak, viszont ha pontosan a kamarák körüli zavarok megtartása, elmélyítése kapcsán veszélybe kerülnek ezek a források, azzal minden magyar vállalkozó rosszul jár, de a lehető legrosszabbul a mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások, amelyek ezt az országot a hátukon cipelik. Önöknek pedig kutya kötelességük lenne az első sorban velük foglalkozni. Köszönöm a türelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Szabadi István képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszter úrhoz: „**Mikor vállalják a felelősséget az elhibázott gazdaságpolitikájukért?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter urat bízta meg, akinek a felkérésére a választ Menczer Tamás államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A balliberális kormányokhoz hasonlóan az önök gazdaságpolitikája 12 év elteltével is abból áll, hogy ingyenpénzt és adókedvezményeket adnak a multinacionális vállalatoknak, hogy hazánkba hozzák beruházásaikat.

(16.20)

Ez a gazdasági modell önálló nemzetgazdaság építése helyett évről évre inkább a politikai túlélésről szól. Rövid távon elmondhatják, hogy mennyi új munkahely jött létre, és mennyivel nőtt a GDP, viszont hosszú távon gazdasági függőségbe taszítják az országot. A magyar adófizetőknek sokba került, hogy a multik összeszerelő műhelye lettünk.

A Külgazdasági és Külügyminisztérium legfrissebb adatai alapján 2004 júniusa és 2023 januárja között 433 multicég 8171 milliárd összegű beruházásához összesen a kormány 1053 milliárd forint vissza nem térítendő támogatást adott, és ezért cserébe összesen 94 ezer új munkahely létrehozását vagy annak megtartását vállalták ezek a multicégek. Sőt, 2020 óta már nem is kötelező egy ilyen beruházás esetében, illetve ilyen támogatási igénybevétel esetében új munkahelyet létrehozni, elég csak a beruházást megvalósítani.

Miniszterelnök úr 2022. november 2-ai parlamenti felszólalásában ettől nagyságrendileg eltérően, ugye, egymillió munkahelyről beszélt, de mondott még mást is, idézem: „Magyar emberek tíz- és százazrei kereshetik meg a kenyerüket.” - az idézet eddig szól. Ez jelentheti talán azt is, hogy vendégmunkások számára adnak ki engedélyt esetleg nagyon nagy számban ahhoz, hogy a betöltetlen álláshely betöltésre kerüljön, ugyanis Magyarországon a gyáraknak olyan szintű munkaerőigénye van, hogy a magyar munkaerőpiac nem is tudja ezt kielégíteni.

Továbbá büszkék arra is, hogy a magyar gazdaság 2021-ben 7,1 százalékkal, 2022-ben 4,6 százalékkal nőtt. A GDP növekedésébe azonban a külföldi vendégmunkásokat és a multik által külföldre kiszivattyúzott profitot is beleszámítják, ami hibás. A külföldi nagyvállalatok ugyanis a támogatási szerződés megkötése után 2004 és 2021 között összesen 13 700 milliárd forint profitot vittek haza az anyaországukba, ami a magyar gazdaság fejlődéséhez aligha járulhatott hozzá.

Kérem tisztelt államtitkár úr választát azzal kapcsolatban, hogy az elmúlt 12 év elhibázott gazdaságpolitikájáért mikor vállalják a politikai felelősséget? Mikor látják be végre, hogy nem a következő évi GDP-ben kellene látni a megoldást, hanem abban kellene gondolkodni, hogy hosszú távon a függőségi viszony nélküli fejlődési pályára tereljék az országot; és a hazai mezőgazdaságra, élelmiszeriparra, a kvv-szektorra és a magyar emberek tudására *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* épülő önálló nemzetgazdaságot építsenek. Köszönöm. *(Taps a Mi Hazánk és a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Menczer Tamás államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Minden tisztelem mellett meg kell jegyezni azt, hogy így jár az ember, hogyha ír egy rossz, pontatlan szöveget, és aztán ragaszkodik hozzá, ugyanis ön 2004-es időszakot kér számon rajtunk, és tisztelettel jelezni szeretném, hogy abban az időszakban nem az Orbán-kormány vezette az országot. Ez az egyik.

A másik, amit szeretnék felvetni, hallgatva a felszólalását, eszembe jutott, hogy egyszer azt kéri számon rajtunk, hogy túl kevés munkahelyet hoztunk létre, a másik mondatával meg - ha jól értem - azt, hogy túl sokat. Kérem, hogy ezt rendezzék párton belül, és aztán legyen világos, hogy mi is a kérdés.

De ami ennél is fontosabb, az az, tisztelt képviselő úr, hogy az összevissza beszéd ellenére azért az világos, hogy ezt a felszólalást minden további nélkül elmondhatta volna egy baloldali párt képviselője is; és bár nem kérte, de hogyha megenged egy tanácsot: óva inteném önöket attól, hogy rálépjének a gyurcsányi útra, és beálljanak a baloldali pártok sorába, mert aztán egyszer csak ott találják magukat a ma már törpepárt Jobbik mellett, a vezetőjük meg esetleg ott üldögél majd Jakab Péter mellett, és láttuk, hogy ez az út nem sikerrel van kiköveve.

Hadd válaszoljak néhány számmal az ön által elhibázottnak nevezett gazdaságpolitikával kapcsolatban. Az igaz - bár ön erre nem utalt, tisztelt képviselő úr -, hogy 2010-ben, amikor az Orbán-kormány átvette az ország vezetését, óriási probléma volt a munkanélküliség: 11,-12 százalékos volt a munkanélküliség, rengeteg családnak nem volt rendszeres bevétele, nem volt jövedelme, bizonytalanság és kilátástalanság uralkodott éppen emiatt.

Éppen ezért, az Orbán-kormány egyik legfontosabb feladata és stratégiai célja volt munkahelyek létrehozása. És valóban, az igaz, amire ön utalt - és tulajdonképpen, ha jól értettem azt a fél mondatot, akkor ez helyes utalás volt -, hogy egymillió munkahelyet hoztunk létre az elmúlt időszakban. 4,7 millió ember dolgozik Magyarországon; ez történelmi rekord, és egymillióval több, mint ahányan 2010-ben dolgoztak. Remélem, hogy ezt ön sem vitatja.

Na, most, az ön által elhibázottnak nevezett gazdaságpolitika eredménye továbbá az is, hogy a reálbérek még a tavalyi nehéz évben is, a háború és a szankciók ellenére is 2,6 százalékkal nőttek, 2010-hez képest -kedvezmények nélkül - több mint 70 százalékkal nőttek a reálbérek.

A nyugdíjak vonatkozásában azt kell mondanom, hogy 2010-hez képest megkétszereztük, megdupláztuk a nyugdíjakat, a vásárlóérték pedig 20 százalékkal nőtt; nehéz körülmények között visszaadtuk a 13. havi nyugdíjat; természetesen ezt is mindig inflációval növelt összegben kapják a nyugdíjasok. És mi nem elvetünk a nyugdíjasoktól és senki mástól sem, válságok idején, hanem épp ellenkezőleg: odaadtuk és visszaadtuk ezt is.

Aztán: az ön által elhibázottnak nevezett gazdaságpolitika eredménye az is, hogy a tavalyi esztendőben - egy rendkívül nehéz évben - a 25 éven aluliak

adókedvezményt kaptak. Ez 330 ezer fiatalt érint, és az átlagfizetésnél 119 ezer forintot jelent.

A családok pedig visszakapták a befizetett adójuk jelentős részét. Emellett beruházási rekordot döntöttünk: 2600 milliárd forintról döntöttek magyar és külföldi beruházók, tehát ezt az összeget hozzák Magyarországra, erről született döntés a tavalyi esztendőben - ez szintén rekord -, az exportunk pedig 142 milliárd euró volt. Ez a 2010-es duplája, szintén rekord, és tudnám még ezeket a számokat hosszasan sorolni.

Mindennek egy oka van: mi mindig a magyar érdeket tartjuk szem előtt, ezt javaslom önöknek is. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szabadi István képviselő urat kérdézem, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. A választ nem fogadom el, tisztelettel, már csak azért sem, mert egyrészt a GDP nemcsak a gazdasági fejlődés mérésére alkalmatlan, hanem másra is. A másik pedig az, hogy én világosan mondtam, hogy a balliberális kormányokhoz hasonlóan az elmúlt 12 évben ugyanazt csinálják: ingyenpénzt és adókedvezményeket adnak. Tehát köszönöm szépen, hogy olyan szépen ki tetszett oktatni, viszont ez tény.

Nem beszélve arról, hogy azzal a 1053 milliárd forinttal, amivel az elmúlt tizenévek alatt támogatták a multinacionális cégeket, még közel százezer munkahelyet sem mertek bevállalni kötelezettségvállalással; a másik pedig az, hogy az egymillió munkahelynek - és a kormánypárt mindig is említi ezt a számot - a jelentős része külföldi vendégmunkásokkal van kitöltve. Ez az önök munkaalapú társadalma? Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatam a tisztelt Házat, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapon sor kerül.

Szabó Rebeka képviselő asszony, a Párbeszéd képviselője, interpellációt nyújtott be az építési és közlekedési miniszterhez: **„Tényleg annyira fontos még 173 yachtot bezsúfolni a Balatonba, hogy megéri miatta tönkretenni a balatonföldváriak strandját?”** címmel. Szabó Rebeka képviselő asszonyt illeti a szó; személyesen Lázár János miniszter úr fog válaszolni.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Talán emlékszik a balatonfenyvesi óriáskikötő esetére: ugye, Balatonfenyves a déli part egyik legsekeélyebb partú települése, és egy Fidesz-közeli vállalkozó mégis pont itt akart vitorlaskikötőt építeni.

És ahogyan az a NER-ben lenni szokott, a hatóságok minden akadályt elhárítottak a képtelen ötlet elől, bár volt egy tanulmány, ami kimutatta, hogy a

tóba mélyen benyúló mólók megváltoztatják az áramlást, és nagymértékű iszaplerakódáshoz vezethetnek. A környezetvédelmi hatóság mégis jobban tudta és ki mondta, hogy környezetvédelmi hatásvizsgálatra nincs szükség.

Tehát, hogy értsük: egy 550 méter hosszú mólópárt építenek a Balaton legsekélyebb szakaszán, akkor annak nincs is jelentős környezeti hatása. Azt gondolom, hogy ez maga az Orbán-rendszer dióhéjban.

Ma már nemcsak azt tudjuk, hogy a szomszédos Balatonmárfiafürdő strandján a kikötő megépítése után mégis megkezdődött az iszaplerakódás, hanem azt is, hogy magából a kikötőből is rendszeresen kotorni kell az iszapot, amit aztán jobb híján a fenyvesi strandra öntenek, természetesen hatósági engedéllyel.

(16.30)

Most Balatonföldváron, úgy tűnik, hogy ugyanez ismétlődik meg. Van egy részrehajló kormányhivatal, van egy anyag arról, hogy iszaplerakódás várható, van egy tényeknek ellentmondó hatósági vélemény arról, hogy nincs is jelentős környezeti hatása a beruházásnak, van egy Fidesz-közeli vállalkozó és reménytelenül tiltakozó helyi lakosság. Ez a helyzet annyiban súlyosabb, hogy Balatonföldvárnak már van egy hatalmas vitorlásokikötője, ezzel a másodikkal viszont a tervek szerint egyszerűen kettévágnák a népszerű nyugati strandot. Mindez közpénzből, a Kisfaludy-program 900 milliós kormányzati támogatásával.

A helyi fideszes polgármester szerint ez a kikötő nem fogja zavarni a strandolást, de ez nyilvánvalóan nem igaz, ezt a helyiek is tudják. Egyrészt van egy hatályos belügyminisztériumi rendelet, amely szerint tilos kikötők és úszóműállások 100 méteres körzetében fürödni. Másrészt ez a móló 381 méter hosszú lesz, és az egész építmény elvesz a Balatonból 40 ezer négyzetmétert, így gyakorlatilag nem lehet majd a strand egyik feléről a másikra elúszni, hacsak valaki nem kerül 380 métert befelé. Ráadásul a területileg illetékes vízügyi igazgatóság is írásba adta: „A kikötők fejlesztése nemcsak az élővilágra, hanem a tó üledékvándorlására, sőt áramlataira is jelentős hatással lehet, ami összességében a tó állapotának romlását okozhatja.”

Ezért kérem szépen szíves tájékoztatását, hogy vajon hogyan lehet, hogy tényleg annyira fontos még 175 jachtot belezsúfolni a Balatonba, és nem esetleg, mondjuk, valahogyan a meglévő kikötőt bővíteni elektromos állomásokkal, hogy megéri-e emiatt tönkretenni a balatonföldváriak strandját. És kérdezem, ön elhinné-e, hogy egy 381 méter hosszú, 42 ezer négyzetmétert elfoglaló létesítmény egyáltalán nem változtatja meg egy strandnak a funkcióját, mert ezt sem én nem hiszem el, sem a helyi lakosok nem hiszik el, úgy tűnik. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Képviselő asszony igen nehéz feladat elé állított, mert arra kényszerített, hogy a kormány nevében egy konkrét hatósági ügy engedélyezési folyamatát végignézzem, úgy, hogy tárcámhoz ennek egyik részlete sem tartozik, de tekintettel az ön köztiszteletben álló személyére, ezt a munkát alaposan igyekeztem elvégezni.

Az első és legfontosabb megjegyzésem pedig, ami koncepcionális, az, amit sokszor hangsúlyoztunk, és hangsúlyozni fogunk a jövőben is: a Balaton mindenké, minden magyar polgártársunknak köze és joga van a Balatonhoz, illetve a Balatonon tartózkodni, mindenki így gondolja ebben az országban, ez nehezen korlátozható. Ennek két korlátja van: az egyik a helyi érdekek, a második pedig a hazai és az európai uniós környezetvédelmi, vízjogi, illetve létesítményengedélyezéshez fűződő jogszabályok.

Nézzük a helyi érdeket először! Először is tájékoztattam Witzmann Mihály képviselőtársunktól, aki a térség országgyűlési képviselője, és akit ott nagyon magas arányban választottak meg a település országgyűlési képviselőjeként, aki tájékoztattott arról, hogy az önkormányzat településrendezési tervében hosszú évek óta ez a terület strand létesítése mellett kikötő létesítésére alkalmas területként szerepel.

A hatályos jogszabályok szerint a kormányhivatal, ha az önkormányzat településrendezési terve azt írja elő, hogy ott kikötőt lehet létesíteni, nem fogja tudni ez alapján megakadályozni bármilyen érdekre hivatkozással sem a kikötő létesítését. Tehát azt gondolom, hogy először is a képviselő-testületnek és a helyi lakosoknak kell ezt a kérdést megvitatni. Ha ők úgy döntenek, hogy módosítani kívánják a területrendezési tervet, és ott ne legyen kikötő, ez nyilvánvalóan a hatóságokat és a befektetői szándékot is korlátozza.

A másik része a kérdésének, s a másik válaszom, hogy vajon a Balaton védelme érdekében a víz, a strandolók, a helyi lakosság és mindenki érdekében milyen szabályokat kell figyelembe venni. Ez egy nagyon hosszú engedélyezési eljárás lesz, amely jelen pillanatban részleteiben máris bírósági szakaszon van - ön ezt pontosan tudja, csak az interpellációból kimaradt -, hiszen a kormányhivatal, a Veszprém Megyei Kormányhivatal előzetes környezetvédelmi vizsgálatokkal kapcsolatos határozatait bíróságon támadták meg, és várhatóan a további vízjogi engedélyezés, majd a létesítési engedélyezés is bíróságra kerül.

A hatóságok álláspontja szerint jelen pillanatban - egyeztettem az Energetikai Minisztériummal, a Belügyminisztériummal, és megnéztem alaposan a területrendezési tervet is -, a hatóságok jelenlegi álláspontja alapján, természetesen hatásvizsgálatok, megfelelő óvó- és védőintézkedések mellett a kikötők létesítésére általában vonatkozó szabályok alapján lehetséges az, hogy ez a tervezési és engedélyezési munka elkezdődjön. Hozzáteszem, három éve folyik már a vízügyi igazgatóságnál az előzetes dokumentációkkal kapcsolatos fölhívás. Három évvel ezelőtt kereste meg a

vállalkozó a kikötő létesítésével kapcsolatban az állami hatóságokat, három éve gyűjtik a szükséges dokumentumokat, illetve gyűjtetik a kivitelezővel, a leendő beruházóval, hogy az eljárásoknak és a környezetvédelmi szempontoknak mindenben megfeleljen.

Tehát azzal vádolni a hivatalokat, hogy felszínesen, részrehajlóan járnának el, azt gondolom, hogy kizárt. Mind a Fejér Megyei Kormányhivatal, mind a Veszprém Megyei Kormányhivatal, mind a Fővárosi Kormányhivatal különös körülményekkel vizsgálja az ügyet, hiszen számottevő közérdeklődés övezi ezt az egész kérdést. Tehát meggyőződtem arról, hogy a hatóságok alaposan és körültekintően járnak el, és a helyi közönség pedig lehetővé tette, hogy kikötő létesüljön.

Én azt javaslom képviselő asszonynak, hogy konzultáljon a polgármesterrel, a települési képviselő-testülettel, természetesen Witzmann Mihály képviselőtársammal is, és a hatóságok is állnak a rendelkezésére. Csak szeretném, ha pontosan idézné az interpellációjában a vízjogi, a vízügyi igazgatóságnak az iratait, az a mondat, amit ön leírt, nem szerepel a dokumentumokban, fölhívnam rá a figyelmét. Tehát a hivatkozása helytelen és megtévesztő.

Igyekeztem korrekt választ adni, öntől is azt várom, hogy korrekt legyen ebben az ügyben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdezem Szabó Rebeka képviselő asszonyt, elfogadja-e miniszter úr válaszát.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Az a helyzet, hogy az idézetem pontos volt, de ez a dokumentum, ez az idézet nem ebben az ügyben született, ez egy korábbi dokumentumban volt, de írásban el fogom önnek küldeni a hivatkozási számát. *(Felzúdulás a kormánypartok soraiban. - Vitályos Eszter: Ja, értjük.)*

Az a helyzet, hogy én korábban hatóságügyben próbáltam Gulyás Gergely miniszter úrhoz kérdést feltenni, ő pedig áttette az ön minisztériumához. Tehát igazából lehet, hogy önöknek kéne egy kicsit beszélgetni, hogy akkor melyik ügy kihez tartozik, mert úgy látszik, ez így nem teljesen világos.

Mindenesetre mi a Párbeszédben valóban komolyan gondoljuk, hogy a Balaton mindenkié, és nemcsak olyan embereké, akik 30 milliós elektromos jachtokat tudnak megengedni maguknak, hanem azé a 40 ezer emberé, aki egyébként ezt a nyugati strandot használja. Úgyhogy ebben az értelemben nem tudom elfogadni a válaszát, és már csak azért sem, mert hivatkozik miniszter úr a hatósági engedélyekre, hogy a hatóságok helyesen járnak el, de éppen a minap semmisítette meg a bíróság az aligai magaspartra kiadott hatósági engedélyt. Tehát valami mégsem igazán stimmel ezekkel a hatósági engedélyekkel, úgyhogy remélem, hogy itt is a bíróság legalább közbe fog lépni, bár sajnos az építkezés már elkezdődött.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Képviselő asszony nem fogadta el a miniszter úr válaszát.

Tájékoztatom önöket, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapunkon sor kerül.

Tisztelt Országgyűlés! Bakos Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: „**Mit tesznek annak érdekében, hogy a reptér környezetében és a távolabb eső területeken javuljon az emberek életminősége?**” címmel. Tisztelt képviselő asszony, az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lázár János építési és közlekedési miniszter urat bízta meg. Ennek megfelelően a kérdésére, interpellációs kérdésére miniszter úr személyesen fog válaszolni. Bakos Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

BAKOS BERNADETT (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! A Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér környezetében élőkétől, tehát Budapest X., XIV., XVI., XVII., XVIII. kerületeiből, de Ecserről, Vecsésről, Üllőről is folyamatos, tömeges és egyre elkeseredettebb panaszok érkeznek az éjjel-nappal elviselhetetlen zajterhelés és légszennyezés miatt. A probléma súlyosságát mutatja az is, hogy már a repülőtértől messzebb eső területekről, például a IX., XI., XXI. kerületekből is érkeznek panaszok. Ez nem meglepő, hiszen a tízmillió főt meghaladó reptéri forgalom rontja az emberek életminőségét. Emellett a túlterjeszkedő repülőtér komoly gazdasági károkat is okoz, az itt található ingatlanok folyamatosan értéktelenednek el, és szinte lehetetlen eladni azokat.

A repülőtér jelenlegi megnövekedett és tovább növelni szándékozott forgalmát egyszerűen nem bírja el sem a főváros, sem a környéki települések. Az is probléma, hogy azokat a védőintézkedéseket sem teszi meg a repülőtér, ami a törvényi kötelezettsége lenne, és ami a jelenlegi forgalom mellett legalább mérsékelné a környéken élők életminőségének romlását. Ráadásul egymás után jelentik be az újabb és újabb bővítéseket, és a környéken gombamód szaporodnak a különböző logisztikai központok is.

(16.40)

A kormány szándéka egyértelműen az, hogy a dél-budapesti régiót a nemzetközi árulogisztika központjává tegye, többek között ezért erőltetik a Galvani híd és a Budapest-Belgrád-vasútvonal megépítését is. Ezzel ismét kiderült, hogy a főváros élhetősége sokadlagos szempont a profitérdek mögött.

Nem állunk jól a zajterhelés szabályozásával sem. A nappali zajhatárérték a magyar jogszabály alapján 65 decibel, miközben a WHO ajánlása 45 decibel. De az éjszakai zajhatárértékben is rosszabbul teljesítünk, míg nálunk 55 decibel, a WHO ajánlása 45 decibel. A jelenlegi zajmonitor-hálózat pedig alkalmatlan a szerepére, ezért azt fejleszteni, bővíteni kellene, a hatóságoknak pedig a repülőtér üzemeltetőjével együttműködve kell biztosítaniuk a levegőminőséget rendszeresen mérő monitoringhálózat kiépítését.

Az lenne a kérdésem önhöz: mit tesznek annak érdekében, hogy a reptér környezetében és a távolabb eső területeken is javuljon az emberek életminősége? Módosítják-e a zajhatárértékeket a WHO ajánlása szerint? Tervezik-e bővíteni a zajmonitor-hálózatot, illetve kiépítik-e a levegőminőség mérését biztosító monitoringhálózatot? Előre is köszönöm a választát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Tisztelt Képviselőház! Tisztelt Képviselő Asszony! Az előbbi sikertelen kísérletem után most megpróbálom legalább az ön elfogadó válaszát megszerezni a miniszterelnök úr megbízásából ahhoz a célunkhoz és törekvésünkhöz, hogy az ön által is jól jellemzett Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtérrel a helyzet megoldása érdekében minél hamarabb nemzeti érdekkörbe vegyük.

Mielőtt a konkrét kérdéseire válaszolok, szeretném hangsúlyozni, egyetértünk abban, hogy az egyetlen olyan nemzetközi repülőtérünk jelen pillanatban a Liszt Ferenc repülőtér, amely gazdasági szempontból az ország számára kiemelt előnyt hordozhat magában, nyilván a társadalmi szempontokkal kompromisszumot kötve. Ezért aztán a kormány stratégiai célkitűzése, hogy a repülőtér állami vagy magyar nemzeti érdekkörbe vegye a nemzetközi érdekkörből, hiszen egy nemzetközi nagyvállalatnál van jelen pillanatban a repülőtér. Itt jegyzem meg - miután azt hiszem, hogy én idősebb vagyok és régebb óta vagyok képviselő -, hogy 2005-ben ennek a repülőtérnek az értékesítése és az abból befolyó állami bevétel nagyban javította a költségvetést, amit aztán a választásokon a magyar emberek becsapására használt föl akkor a kormányzat, és kiárusította a repülőtérrel. Tehát úgy gondolom, hogy van előtörténete a repülőtérnek gazdasági, politikai szempontból is.

Mi a mi feladatunk? Ahhoz, hogy a repülőtér rend legyen, és ahhoz, hogy a repülőtér környékén élőket mentesíteni tudjuk a környezeti hatásoktól, szabályozással, nemzeti tulajdonba vétellel tudunk közelebb jutni. Azzal is egyetértünk, hogy a repülőtér gigantikus fejlődés előtt áll. Folyamatosan ostrom alatt tart bennünket a nemzetközi befektető, hogy engedélyezzük a fejlesztést. Már nemcsak Ferihegy 2-ről, hanem 3-as, 4-es terminálok megépítéséről, a mostani 10 milliós forgalom akár 20 vagy 25 milliós forgalomra való bővítéséről is szó van, ami aztán valóban aránytalan terhet jelentene az ott lakók és egész Budapest számára; bár gazdasági előnyökkel mindenképpen kecsegtet. A kormány körületekintően eljárva semmilyen bővítési engedélyt nem adott meg a repülőtérnek, részben azért, mert szeretnénk tárgyalóasztalhoz ülni, részben pedig azért, hogy az ott élők érdekeit is képviseljük, hiszen a Fidesz budapesti képviselői is rendszeresen szóvá teszik a zajterhelést.

Mint ön is tudja, 2019 óta a kormány mindent megtesz a zajterhelés csökkentése érdekében, de ennek van két objektív akadálya: a Magyarországon és Budapest környékén általános szélirány, illetve a kifutópályák elhelyezkedése, amely mindenféleképpen Budapest igénybevételét és a lakossági részek igénybevételét jelenti, amikor a repülőgépek fölszállnak vagy leszállnak. Egy nagyon bonyolult nemzetközi mérési rendszer van a különböző légszennyezéssel kapcsolatos mérések, zajvédelemmel kapcsolatos mérések és környezetterheléssel kapcsolatos mérések megvalósítására.

2019-ben indítottuk el a legfontosabb programot, amit 2022-ben kiegészítettünk, hiszen a magyar kormány - egyébként a repülőtérrel közösen, a céggel közösen - nyílászáró-korszerűsítési programot és szigetelési programot indított. 2022 ősze óta immár 1,2 milliárd forint értékben a környéken lakóknak segítünk abban, hogy a zajártalom ellen védekezzenek.

Konkrét kérdéseire a válaszom. Valóban, az Európában egészségügyi szempontból helyes zajvédelmi határokat a WHO módosította, de egyetlen európai uniós tagállam sem vezette be. Én azonban ígéretet teszek arra önnek, hogy megvizsgálom a mostani határértékeket, megteszem, hogy fölülvizsgálom ezeket, és megpróbálok ebben az ügyben lépéseket tenni, még ha nem is a WHO által meghatározott célérték tekintetében.

A másik kérdése volt a zajmonitor. 2021 óta Európa egyik legmodernebb zajmérési eszközeit üzemelteti a nemzetközi repülőtér. Hat mérőállomásról folyamatos információ van, ami digitálisan az interneten az ön számára is hozzáférhető és követhető. Szerintem ez megfelel a nemzetközi elvárásoknak, mint ahogy a légszennyezéssel kapcsolatos mérések is megfelelnek a nemzetközi elvárásoknak. Nehéz lesz olyan Budapestet teremteni és a budapesti fejlesztést úgy megvalósítani, hogy ne legyen zajterhelés. Az a kormány célja, hogy ez csökkenjen, de a legoptimálisabb megoldás, ha nemzeti érdekkörben vagy állami érdekkörben van a reptér, és akkor az ön szempontjait is sokkal jobban tudjuk a piaci befektetővel szemben érvényesíteni.

Nagyon reménykedem, hogy másodjára nem maradok ilyen elfogadatlan helyzetben. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdezem Bakos Bernadett képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a miniszter úr választát.

BAKOS BERNADETT (LMP): Köszönöm a választát, de sajnos nem fogom elfogadni. Azonban tennék javaslatot - ha már a szélirányokat említette -, hogy a továbbiakban mindenképpen vizsgálják meg a 2018-as SID-módosítást is, hiszen ez is óriási problémákat okoz. Én szkeptikus vagyok azzal kapcsolatban, hogy a nemzeti érdekkörbe vétel valóban eredményezni fogja-e azt, hogy itt a lakosság terhelése csökken. A mérési eszközök valóban nagyon modernnek, de hat darab

nem elegendő, ráadásul nem a lakosságra jutó zajterhelést méri, hanem a reptér büntet ez alapján. Azért nem tudom elfogadni a választát, mert ennél egy picit két többet várunk az intézkedések terén. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Képviselő asszony nem fogadta el az interpellációra adott választ. Tájékoztatom önöket, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapunkon kerül sor.

Herczeg Tamás képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: **„Tervezik-e az Áldozatsegítő Központok hálózatának minden vármegyére kiterjedő bővítését?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Az ön interpellációs kérdésére személyesen miniszter asszony fog válaszolni. Parancsoljon, oné a szó!

HERCZEG TAMÁS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Asszony! Ha egy középhosszú időszoron, körülbelül a polgári kormányzás kezdete óta nézzük a statisztikákat, akkor azt láthatjuk, hogy Magyarországon nagymértékben csökken a bűncselekmények száma, a 2009-es 375 ezerről 2020-ra 153 ezerre, tehát körülbelül a harmadára csökkent. Ettől függetlenül én magam is úgy gondolom, roppant fontos, hogy azok, akik valamilyen súlyosabb szabálysértés vagy bűncselekmény áldozatává válnak, számukra egy sokoldalú segítség rendelkezésre álljon. Emiatt jött létre az áldozatsegítés nagy komplex intézményrendszere, és ezért jöttek létre az áldozatsegítő központok, azok az intézmények, amelyek sokféle területen segítik az áldozatokat.

Miniszter asszony tavaly a választási időszakban járt Békéscsabán, és megnyugvással mondhatom, hogy azt az ígéretet, amit akkor tettünk, miszerint Békés vármegyében létrejön az áldozatsegítő pont, illetve az áldozatsegítő központ, ezt az ígéretet tudtuk teljesíteni, hiszen tavaly novemberben létrejött az áldozatsegítő pont, és jó reményünk van arra, hogy e hónap végén az áldozatsegítő központ is létrejön.

Az áldozatsegítő központnak sokféle szerepe van. Én úgy gondolom, hogy a civil társadalommal, a civil közeggel való kapcsolattartáson keresztül a rendőrséggel való kapcsolattartáson át sokféle olyan segítség van, akár lelki, mentális segítség, amelyre azok szorulnak, akik valamilyen bűncselekmény elkövetésével kapcsolatban áldozattá válnak, akár konkrét áldozattá, akár a családtagjaikon keresztül, akár tanúként egy-egy bűncselekmény részeseivé válnak. Ezt a segítséget, mondom még egyszer, a gondoskodáspolitikának sokféle ellátó eleme tudja biztosítani, mégis, ha az áldozatsegítő központok létre tudnak jönni, azok bővítik az egész ellátórendszert.

Az áldozatsegítő pontok a rendőrségeken jöttek létre, jellemzően a megyei kapitányságokon, az áldozatsegítő központ azonban egy civil közegben fog tudni működni, és azt reméljük, hogy azok, akik áldozattá válnak, ezt igénybe tudják venni. Azt látom,

hogy vannak olyan városok, ahol akár a tízet is eléri vagy megközelíti azoknak a száma, akik egy napon igénybe veszik akár tanácsadással, kérdéssel az áldozatsegítő központot, ezért aztán célszerűnek gondolom azt a kormányzati szándékot, aminek Békéscsaba, Békés vármegye is részese, hogy bővíteni kell ezt az ellátórendszert. Ezért nagy tisztelettel azt szeretném kérdezni miniszter asszonytól, a kormányzat tervezi-e, hogy az áldozatsegítő központok országos hatókörrel tudjanak működni, azaz minden vármegyében működjön ilyen áldozatsegítő központ. Köszönöm szépen a választát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Varga Judit miniszter asszonynak. Parancsoljon!

(16.50)

DR. VARGA JUDIT igazságügyi miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Az áldozatsegítés szellemisége mögött az az erkölcsi parancs áll, hogy segítenünk kell a bajbajutottakon. Ez a kormányzati feladatok nyelvére lefordítva azt jelenti, hogy az Igazságügyi Minisztérium biztosítja az áldozatsegítés országos rendszerének a kiépítését és fenntartását, hogy mindenki, aki bűncselekmény vagy tulajdon elleni szabálysértés áldozatává válik, megfelelő, hatékony, testreszabott és gyors segítségben részesülhessen.

A veszélyek korát éljük, a Covid-válság hatásai még itt vannak Európában, a szomszédunkban háború dúl, szankciós infláció, humanitárius katasztrófa helyzet követi ezt, rengeteg kihívással szembesül egy kormány ma Európában, de mi ennek ellenére nem fogunk engedni ezekből a célokból, és biztosíthatom arról, hogy az áldozatsegítés rendszerének a fejlesztésére a források rendelkezésre állnak a minisztériumban is. 2025-re ígértük azt, hogy országos hálózattá fejlesztjük ezt a rendszert, időarányosan gyakorlatilag elől járunk, hiszen már 15 vármegyében vannak áldozatsegítő központok, illetve vannak pontok, ahogyan ön is említette, és Kelet-Magyarországon gyakorlatilag már minden vármegyében van egy áldozatsegítő központunk. És ne felejtjük el, hogy 24 órás telefonszolgálat is működik, tehát akár személyesen, akár telefonos úton is testreszabott segítségben tudnak részesülni az áldozatok.

Az intézményi rész mellett ott van a személyes, illetve a szolgáltatási rész fejlesztése is, amelyen is folyamatosan dolgozunk, illetve nagyvállalatokkal, nemcsak kormányhivatalokkal, rendőrséggel, civil és egyházi szervezetekkel állunk kapcsolatban, hanem a nagyvállalatokkal való stratégiai együttműködés keretében is fejlesztjük ezt a komplex rendszert, mert az a legfontosabb, hogy mindenki tudja Magyarországon, hogy ha bajba jut, akkor van segítség. Ugye, mit kaphat ilyenkor a bajba jutott honfitársunk? Jogi, pénzügyi, különböző adminisztratív, illetve pszichológusi segítségnyújtást. A legfontosabb, hogy mindig

az adott krízishelyzetben lévő számára találjuk meg a leghatékonyabb segítségi módot. Úgyhogy folyamatosan dolgozunk.

Nagyon örülök, hogy egy békéscsabai együttműködés jegyében gyorsan tudtunk pontot nyitni tavaly novemberben, és úton vagyunk, hogy a központ is kialakuljon; ugye, ez infrastruktúrájában egy sokkal szélesebb körű szolgáltatást jelent. Úgyhogy a munkát folytatjuk, és köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter asszony. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszter asszony válaszát. Parancsoljon!

HERCZEG TAMÁS (Fidesz): Lázár miniszter úr két „nem”-et kapott, ugye, az előző két interpelláció kapcsán, én természetesen elfogadom ezt a választ. Gyorsan hozzátenném, hogy Békéscsaba, illetve Békés vármegye a listán, a bűncselekmények elkövetési listáján a legkedvezőbb megyék között van; nálunk is jó, hogy ez az intézmény létrejön, de természetesen, hogyha az egész országban működik, az minden magyar polgár számára, aki áldozattá válik, helyes lesz. Köszönöm szépen, a választ - még egyszer - természetesen elfogadom. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Aradszki András képviselő úr, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszter úrhoz: **„Miként biztosítja a szankciós infláció letörését a Kormány hűszpontos intézkedéscsomagja?”** címmel. Tisztelt képviselő úr, Banai Péter Benő államtitkár úr fog Önnek válaszolni. Aradszki András képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A háború és az elhibázott brüsszeli szankciók okozta nemzetközi energiaválságban korábban sosem tapasztalt magasságba emelkedtek az energiaárak, tomboló infláció vette kezdetét Európa valamennyi országában, ami hazánkat sem kíméli. A szankciós infláció következtében Magyarországon csak energiára 4000 milliárd forinttal többet költött Magyarország 2022-ben, mint 2021-ben. De elképesztő mértékben elszálltak az élelmiszerárak és a mindennapi megélhetés költségei is.

Nyilvánvaló az, hogy amíg nem lesz béke, és Brüsszel nem vonja vissza a szankciókat, addig az infláció sem szüntethető meg teljes mértékben. Azonban megfontolt és jól átgondolt kormányzati politikával lehet még hosszabb távon is csökkenteni ezeket a nehézségeket. Magyarország Kormánya azonban ennél tovább ment, ugyanis a mérséklésnél is bátrabb célt tűzött maga elé, nevezetesen: az infláció egy számjegyre történő leszorítását még az idei év végén.

A miniszterelnök úr a tavaszi ülészaká kezdetén beszélt arról, hogy a cél megvalósítása érdekében

hűsz intézkedést hoztak, tíz a munkahelyeket és a vállalkozásokat támogatja, tíz pedig a családokat és a nyugdíjasokat védi. A munkahelyek és vállalkozások védelme körében példaként lehet említeni a Széchenyi-kártya-programot, a Gyármentő-, illetve a Gyármentő garancia- és hitelprogramot, a Baross Gábor újraparaszti hitelprogramot, a kkv-kra kiterjesztett kamattopot, az agrárhitelkamat-stopot, a turisztikai ágazatot segítő akciótervet és az új nemzeti tőkeholdingrendszer létrehozását. A családok és a nyugdíjasok védelmét szolgálják mindenekelőtt az átlagfogyasztás mértékéig az idei évre is fenntartott rezsiszökkentett energiaárak, valamint az élelmiszerár-stop, amelyeket a kormány egészen addig tervez fenntartani, amíg a szankciós inflációt nem tudja tartósan csökkenő pályára állítani. De ugyancsak fontos megemlíteni egyebek mellett a 13. havi nyugdíjat és egyben emelt összegű nyugdíjakat, a 2010 óta a háromszorosára növelt minimálbért, a lakossági kamattopot és a Diákhitelt érintő kamatkedvezményeket.

Tisztelt Államtitkár Úr! A Kereszténydemokrata Néppárt egyetért a kormány valamennyi intézkedésével, amely az infláció lehető legnagyobb mértékű visszaszorítását célozza meg, hiszen ezzel valamennyi magyar család életét és a mindennapi megélhetést óvjuk meg. Kérdezem a tisztelt államtitkár urat, miként biztosítja a szankciós infláció letörését a kormány a hűszpontos intézkedéscsomaggal. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, Banai Péter Benő államtitkár úr válaszol az elhangzott interpellációs kérdésre. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a kérdését, és köszönöm szépen, hogy ön is rámutatott arra, hogy az infláció magas szintje globális jelenség. Itt van a kezében az Európai Bizottságnak az előrejelzése, amely a 2023. év adatain túl bemutatja a 2022. év inflációs tényezőit is, ebből láthatjuk, hogy 2021-hez képest több mint háromszorosára növekedett az infláció az Európai Unió átlagában, és azt is láthatjuk, hogy egyetlen európai uniós ország sem lesz - ismétlem, az Európai Bizottság előrejelzése szerint - se az eurózónán belül, se az eurózónán kívül, amely az inflációs célokat teljesíteni tudná. Ez tehát a kiindulópont, egy globális jelenséggel állunk szemben.

A kérdés az, hogy ebben a globális jelenségben az adott országok, illetőleg az európai uniós szervek milyen intézkedéseket tudnak hozni annak érdekében, hogy letörjék az inflációt. Én most a nemzetközi szervezetek lépéseiről, az európai uniós intézmények lépéseiről nem beszélek, hiszen erről sok szó volt, sokan azt gondoljuk, hogy a béke az, ami az energiaárak csökkenését és az inflációt *(sic!)* első helyen eredményezheti. Ami tehát a tagállami intézkedéseket és

azon belül is Magyarország intézkedéseit illeti, a képviselő úr helyesen mutatott rá azokra a lépésekre, amelyek egyrészt az árak növekedésének a gátját jelentik, másrészt pedig többletjövedelmet juttatnak az adott családoknak annak érdekében, hogy a növekvő infláció mellett is meg tudják őrizni az életszínvonalukat.

Ami az intézkedések első csoportját illeti, megint elmondom azt a statisztikai adatot, amely szerint 2023 januárjában Magyarországon a gáz ára tizede volt, mint a német ár. Ha a rezsicsökkentés intézményét nem tartanánk fenn, értelemszerűen jóval magasabbak lennének az árak, még magasabb inflációs szintet láthatnánk. De ugyanígy az árak növekedésének a kontrollját jelenti az, hogy a magasabb infláció és a magasabb kamatkidadások nem jelentkeznek például a kamatstop intézkedésének köszönhetően a változó kamatozású hitellel bíró családoknál, ez, ahogy említettük, mintegy 350 ezer családot érint; jelentkezik azoknál a diákoknál, akik Diákhitelt vettek fel; de azt gondolom, hogy a kedvezményes vármegyebérlet is egy alacsonyabb árú utazást tesz lehetővé mindazoknak, akik ezt a vármegyebérletet vagy az országbérletet választják. És hogyha többletjövedelmekről is beszélünk, ismét hadd említsem meg, hogy önök előtt áll a 2023-as költségvetési törvény módosítása, amely a magasabb infláció miatti nagyobb nyugdíjkiadások fedezetét biztosítja, és amely a garantált bérminimum emelésnek a fedezetét is tartalmazza.

Végezetül engedjék meg, hogy még egy dologról beszéljek! Nemcsak azt fontos látnunk, hogy mit tesz a kormány annak érdekében, hogy idén év végére egy számjegyű legyen az infláció, hanem azt is érdemes megnézni, hogy azok a javaslatok, amelyek az infláció letörése érdekében a különböző frakcióktól érkeznek, mennyire hatékonyak vagy sem.

(17.00)

Az áfa kulcsának csökkentését többször hallottam. Lengyel példát láthatunk: nem sikerült. És azt is láthatjuk a statisztikai adatokból, hogy az elmúlt időszakban Magyarországon is bizony voltak olyan termékek, ahol a legnagyobb árnövekedés a kedvezményes áfakulcsú termékeknél valósult meg.

Mindez, a hazai és a nemzetközi példa számomra azt mondhatja, hogy az áfacsökkentés nem egy hatékony intézkedés, ugyanakkor olyan jelentős költségvetésbevételek kiesését eredményezne, amely például a rezsialap kiadásainak a fenntartását tenné kockázatosá. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Aradszki András képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Előrebocsátom, hogy elfogadom a választ, ugyanis pontosan rávilágított arra, hogy a kormány a felsoroltakon

kívül a költségvetési politikájával, az adópolitikájával is szolgálja a családok érdekeit. Nevezetesen arra gondolok, hogy az energiaárak csökkenésének kompenzálására, illetőleg karbantartására a különadók közvetlenül a családokat hozzák kedvezőbb helyzetbe.

Hozzá kell tennem azt is, hogy ez az inflációval szembeni politika megalapozza azt is, hogy a jövőben a gazdasági növekedés ne maradjon el a magyar gazdaságban, és ez biztosítékot fog adni a továbbiakban is a családok támogatására, a nyugdíjak értékállóságának biztosítására és a munkahelyteremtésre. Ilyen szempontok miatt is elfogadom a választát. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Barkóci Balázs képviselő úr, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be a területfejlesztési miniszterhez: **„Mennyit keres Szili Katalin, Guller Zoltán, Bedros J. Róbert és Wáberer György az egyetemek kuratóriumaiban?”** címmel. Tisztelt Ház! Képviselő Úr! Az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Csák János kultúráért és innovációért felelős miniszter urat bízta meg, akinek felkérésére Vitályos Eszter államtitkár asszony fog válaszolni. Parancsoljon, öné a szó!

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Asszony! Amikor az Európai Bizottság kilátásba helyezte, hogy a folyamatos kormányzati korrupció miatt a magyar hallgatókat és oktatókat kizárhatják az Erasmus+ és a Horizont Európa-programból, akkor Navracsics miniszter úr gyors intézkedést ígért, aztán a bejelentett és tervezett intézkedéscsomagból kiderült, hogy önöknek eszük ágában sem volt felszámolni a korrupciót, mindössze egy látszatintézkedés történt államtitkári szinten: a magasabb beosztású kormánytisztviselőket visszahívták ezekből a kuratóriumokból, vagyis az egyik fideszes pártkatonát cserélték ki a másikra.

Egyébként a tegnapi napon az Európai Bizottság is jelezte önöknek, hogy nem tartja elégségesnek ezeket az intézkedéseket. Ők azt mondták, hogy a köztisztviselőknek és a különféle szabályozó hatóságok tagjainak is távoznuk kell ezekből a kuratóriumokból. Jelzem, a Dobrev Klára-vezette árnyékkormány felkérésére a Demokratikus Koalíció frakciója pont ilyen javaslatot adott be, amit önök, kormánypartai képviselőtársaim, a mai igazságügyi bizottsági ülésen leszavaztak.

Négyen azonban, név szerint Bedros J. Róbert és Szili Katalin miniszterelnöki megbízottak, Guller Zoltán miniszteri biztos és Wáberer György kormánybiztos úgy döntöttek, hogy lemondanak kormánytisztviselői tisztségükről és a kuratóriumokban folytatják tovább. Persze, önök ezt is megpróbálták eltitkolni - erről is a sajtóból szereztünk tudomást -, így azt sem tudjuk, hogy az említett személyek kuratóriumi tagként mennyit kereshetnek, bár feltételezzük, hogy

komoly anyagi kár nem érte őket, amiért a minisztériumok helyett az egyetemek kuratóriumait választották.

A 2021-es adatok alapján egy miniszterelnöki megbízott 1,3 millió forintot, egy kormánybiztos közel 2 millió forintot visz haza havonta. Tehát feltételezhető, hogy ők négyen nem mondtak volna le ekkora összegről, tehát azt vélelmezzük, hogy közel 2 millió forintot kereshetnek kuratóriumi tagként. Államtitkár asszony, szeretném jelezni, hogy ez az összeg egy kezdő egyetemi tanár fizetésének a tízszerese.

Kérdezem tehát államtitkár asszonyt: mennyit keres kuratóriumi tagként Szili Katalin, Guller Zoltán, Bedros J. Róbert és Wáberer György az egyetemek alapítványaiban? Miért titkolták el ezt az összeget, és egyáltalán miért titkolták el azt, hogy lemondtak kormánytisztviselői munkájukról, és a kuratóriumokban folytatják tovább? És miután az Európai Bizottság jelezte, hogy nem tartja elégségesnek az önök által bejelentett intézkedéscsomagot, kérdezem önöktől, hogy meddig lesz még fontosabb a fideszes mamelukok kitömése közpénzzel a magyar oktatók és a magyar hallgatók érdekei ellenében. Köszönöm szépen megtisztelő válaszát. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Vitályos Eszter államtitkár asszonynak. Parancsoljon, ön é a szó!

VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Bár az interpellációjára sok mindent lehet mondani, egyet biztos nem, hogy nagyon barátkozó lett volna a hangvétele, mondjuk inkább barátságatlan hangvételűnek. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem vagyunk mi barátok!)*

Egyet azonban biztosan megállapíthatunk. Abban biztosan egyetértünk, hogy ideje lenne a megállapodásnak a Magyarországnak jogosan járó uniós pénzek kifizetésével kapcsolatosan. Ugyanakkor vannak olyan szavak a szótárban, amelyeket, azt gondolom, hogy teljesen másképpen értelmezzünk. A magyar kormány 2022-ben a kondicionalitási eljárásban megfogalmazott 17 intézkedésben a KEKVA-kra vonatkozóan vállalta, hogy egyértelműsíti azok közbeszerzésekre vonatkozó kötelezettségét, valamint kiterjeszti az uniós összeférhetetlenségi szabályok alkalmazását. Ezt a vállalásunkat 2022. szeptember végéig teljesítettük.

Ön azt mondja, hogy az Uniót ki akarta engesztelni. Kedves Uram! Kiengesztelni akkor szoktak valakit, ha valaki valamilyen bűnt követ el. A nemzeti érdekérvényesítés, a magyar emberek érdekének érvényesítése önök szerint tehát bűn. Szerintünk viszont érdem és a magyar képviselők kötelessége. *(Kálmán Olga: Mennyit keresnek? Ez a kérdés!)*

A kormányzat határozott álláspontja, hogy a brüsszeli követeléseknek nincsen uniós jogalapja, hiszen Brüsszel kéréseit, ahogyan említettem, ősszel már teljesítettük, és együttműködtünk a további elvárások tekintetében is. Ehhez képest mi történik most

Brüsszelben? Nyugat-Európában általános gyakorlat, hogy politikusok vannak az egyetemek kuratóriumában. Az Unió ismét egy hazánkat sújtó politikai döntést hozott, illetve megfosztották volna a magyar diákokat az Erasmus-ösztöndíjtől. A magyar kormány kötelessége ezt nem elfogadni.

Ugyanakkor az Unió folyamatosan új követeléseket támaszt velünk szemben; ezt a mi szótárunkban zsarolásnak nevezik. *(Arató Gergely: Mennyit?)* A kormány most is, mint minden esetben hazánk, a hallgatóink, az oktatóink és kutatóink érdekeit előtérbe helyezve hozza meg a döntéseit. *(Kálmán Olga: Mennyit keresnek?)* Ennek megfelelően az érintett kormánytagok '23. február 15-ei határidővel lemondtak a kuratóriumokban betöltött szerepekről, és voltak, akik pedig a kuratóriumi tagságot választották.

Szeretném leszögezni, hogy Magyarország továbbra sem fogja megengedni, hogy a diákok a kárvallottjai legyenek bármilyen brüsszeli döntésnek. Egy tárgyalási folyamat kellős közepén vagyunk, aminek a következő része Navracsics Tibor miniszter úr brüsszeli tárgyalásai lesznek, ahol, mint mindig, megállapodásra törekszünk majd. Egy biztos azonban: lesz ösztöndíjprogram, akár megegyezünk Brüsszelrel, akár nem; utóbbi esetben a magyar költségvetés fogja ezt kifizetni.

Ami pedig a kuratóriumokban végzett munka díjazását illeti: önnek egyébként van arca megélhetési gondokról beszélni? Képviselő úr, az átlagbér kevesebb volt az önök idejében, mint ma a minimálbér. Soha egyetlen kormány nem hajtott végre olyan átfogó munkahelyteremtési programot vagy családtámogatási programot, mint ez a kormány, és soha egyetlenegy sem vett el annyi pénzt a magyar emberektől, mint az önök kormánya.

Mindezek után tisztázzunk még egy fontos szót, képviselő úr, ez pedig maga a képviselő, mert míg önök Brüsszel érdekeit képviselik itthon és Brüsszelben is, addig mi a magyar emberek érdekeit képviseljük, és ezt fogjuk tenni a jövőben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Most megkérdem Barkóczy Balázs képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ, parancsoljon!

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Nem tudom elfogadni a választ. A világ leegyszerűbb kérdését tettem fel, ehhez képest ön mellébeszél, mismásolt. Sajnálom, nem önnel barátkozni vagyok itt, hanem a kormányzati munkát ellenőrizni, többek között.

Az uniós pénzek azért nem jöttek, tisztelt államtitkár asszony, mert önök lopnak. Továbbra is lopnak, továbbra sem akarják felszámolni a korrupciót, és nem hajlandók teljesíteni a Bizottság kéréseit, pedig ön ugyanolyan jól tudja, államtitkár asszony, ahogy én, hogy mind az Erasmus+, mind a Horizont Európa-programok minőségbiztosításon alapuló szerződéses partneri viszonyok, tehát mondhatja ön vagy

Orbán Viktor bármelyik reggeli rádiószeánszán azt, hogy majd a magyar kormány kifizeti ezeket a pénzeket, ha a magyar hallgatókat és oktatókat nem fogják fogadni a nagy nyugati egyetemek, majd mehetnek Kazahsztánba, Üzbegisztánba, mert önöknek még mindig fontosabb, hogy a sajátjaikat tömjék ki pénzzel, mint a magyar hallgatók és oktatók érdekei. Szégyelljék magukat! Köszönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiból.)*

(17.10)

ELNÖK: Tisztelt Ház! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Tájékoztatom önöket, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra - ami most fog következni - a mai ülésnapunkon sor kerül.

Tisztelt Ház! 17 óra 10 perc van. Az interpellációk végére értünk. Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, ellenőrizték, hogy kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazatszámoló gépben. Köszönöm szépen.

Soron következik **az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Thaiföldi Királyság közötti Átfogó Partnerségi és Együttműködési Keretmegállapodás kihirdetéséről** szóló T/3000. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3000. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 161 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Malajzia Kormányának közötti Partnerségi és Együttműködési Keretmegállapodás kihirdetéséről** szóló T/2999. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/2999. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 163 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Elfogadott napirendünknek megfelelően most a mai napon elhangzott **interpellációkra adott válaszok elfogadásáról** történő határozathozatalokra kerül sor.

Varju László, a DK képviselője, az **I/3092.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 112 igen szavazattal, 53 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Komjáthi Imre képviselő úr, az MSZP képviselője, az **I/3101.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 112 igen szavazattal, 54 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, az **I/3098.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 112 igen szavazattal, 54 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Szabadi István képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője, az **I/3010.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 113 igen szavazattal, 34 nem szavazat ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Szabó Rebeka képviselő asszony, a Párbeszéd képviselője, az **I/3093.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 112 igen szavazattal, 54 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Bakos Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, az **I/3095.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 112 igen szavazattal, 53 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Barkóczy Balázs képviselő úr, a DK képviselője, az **I/3081.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 112 igen szavazattal, 55 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról** szóló **11/2022. (V. 02.) OGY határozat módosításáról** történő határozathozatal. Az elnöki jogkörben előterjesztett S/3165. számú javaslatot a honlapon valamennyi képviselőtársam megismerhette. Most felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett személyi javaslat tartalmát. Parancsoljon, jegyző úr! Öné a szó.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: 1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 02.) OGY határozat - a továbbiakban országgyűlési határozat - 1. pontja a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés a Mezőgazdasági Bizottságba Barkóczi Balázs, DK, helyett Ráczné Földi Juditot, DK; a Vállalkozásfejlesztési Bizottságba Kordás László, DK, korábban megüresedett tagsági helyére Varju Lászlót, DK, a bizottság tagjává megválasztja.

2. Az országgyűlési határozat 2. pontja a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés a Törvényalkotási Bizottságba Varga Ferenc, független, korábban megüresedett tagsági helyére Bencze Jánost, Jobbik, a bizottság tagjává megválasztja.

3. Az országgyűlési határozat 4. pontja a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés a Mezőgazdasági Bizottságba Barkóczi Balázs, DK, helyett Ráczné Földi Juditot, DK, a bizottság alelnökévé megválasztja.

4. Ez a határozat az elfogadáskor lép hatályba.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Először a javaslat 1., 2. és 4. pontjai alapján a bizottsági tagok megválasztásáról döntünk; ezt követően pedig a javaslat 3. pontja szerint a bizottsági tagok sorából a bizottsági tisztségviselőről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy az S/3165. számú javaslatnak megfelelően az 1., 2. és 4. pontjai elfogadásával megválasztja-e a bizottságok tagjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a bizottságok tagjait 162 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett megválasztotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy az S/3165. számú javaslat 3. pontja szerint a bizottsági tagok sorából megválasztja-e Ráczné Földi Juditot a Mezőgazdasági Bizottság alelnökének. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Ráczné Földi Juditot a Mezőgazdasági Bizottság alelnökének 151 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 10 tartózkodás mellett megválasztotta.

Alelnök asszonynak gratulálok az Országgyűlés nevében, és jó munkát kívánok.

(17.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalok végére értünk. Most kettőperces szünetet tartunk, ülésünket azután folytatjuk.

(Szünet: 17.20 - 17.24)

Elnök: Jakab István

Jegyzők: dr. Vinnai Győző és Szabó Sándor)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni.

Tisztelt Országgyűlés! Kálmán Olga képviselő asszony, a DK képviselője, **azonnali kérdést** kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mégis mit tud?” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a DK frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes választ kér, így miniszterelnök úrnak távolléte miatt a harmadik **sonon következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Most a DK következő képviselője következik. Tisztelt Országgyűlés! Gréczy Zsolt, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: „**Mégis hogy képzelik ezt?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Banai Péter Benő államtitkár urat, miniszterhelyettes jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úr... *(Gréczy Zsolt: Elfogadom.)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Folytatódik a magyar emberek átverése. Most éppen az a kormányzati propaganda megy, hogy csökken az infláció. Másutt egyébként már igen, nálunk azonban még mindig brutálisan emelkednek az árak. Ráadásul az infláció csökkenése nem azt jelenti, hogy csökkenni fog a kenyér, a hús, a felvágott, a tejtermék, a zöldség vagy a gyümölcs ára. Folytatódik az áremelkedés, legfeljebb lassabb ütemben. Tehát az 1000 forintos kenyér lesz 1300 is, ha lassabb ütemben is, mint ahogy elérte az 1000 forintot. Magyarok millióinak jön a nélkülözés, a szegénység.

Ma ott tartunk, hogy Európa legalacsonyabb bérekből kell megvenni Európa legdrágább élelmiszereit. Dózsolás, urizálás a fideszes politikusoknak, szegénység, megélhetési válság, orbáni infláció a magyaroknak. Az inflációt az Orbán-kormány és nem a háború szabadította az országra, hogy a választás előtti osztogatást bőségesen visszaszedjék az emberektől. A Fidesz és az Orbán-kormány azt hazudta, nem lesz megszorítás, és lett helyette brutális drágulás és drasztikus rezsiemelés.

Ma a Dobrev Klára vezette árnyékkormány Magyarország egyetlen reménye arra, hogy ez a vergődés, az orbáni megélhetési válság véget érjen, és az ország ismét fejlődési pályára álljon, elhozva az európai jólétet.

Kérdezem tehát államtitkár urat, mégis hogyan gondolják, meddig tart még az orbáni megélhetési válság, amelyről még az önök barátja, Matolcsy György is kimondta, hogy önök érte a felelősök. Köszönöm szépen, várom válaszát. *(Kálmán Olga tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Banai Péter Benő miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön megélhetési válságot említett, de azért, hogyha tényszerűek akarunk lenni, és magunk elé vesszük az elmúlt évek statisztikáját, akkor olyan adatsorokat látunk, amelyek

megcáfolják az ön állítását. Egyrésztől 4,7 millió fő a foglalkoztatottak száma. Mindnyájan tudjuk, soha nem volt ilyen magas ez a szám az elmúlt években - egymillióval kevesebben dolgoztak 2010-ben -, és ha dinamikákat nézünk, akkor bizony a foglalkoztatottak száma Európában az egyik legnagyobb mértékben növekedett - egyszer.

Akik dolgoznak, azoknak a bére az elmúlt időszakban folyamatosan növekedett, 2020-ban, a gazdasági visszaesés idején is. Kérem képviselő urat, hogy nézze meg a statisztikákat. Például az önök előtt lévő 2023-as költségvetésjavaslat módosítása 2021-es, '22-es tévyszámokat is bemutat. Mind a két évben nemcsak nominális, hanem reálbér-növekedés volt. Ez a második nagyon lényeges dolog, amit ajánlok képviselő úr figyelmébe.

A harmadik dolog a háborúhoz és a hozzá kapcsolódó gazdasági folyamatokhoz kapcsolódik. Tényszerűen igaz, hogy a háború egész Európában az addigi gazdasági növekedési előrejelzések ellehetetlenülését, gazdasági lehűlést eredményezett, párhuzamosan az árak emelkedését. Ez nem magyar specialitás. Jelentem a tisztelt Országgyűlésnek, hogy ebben a helyzetben is a tavalyi évben a magyar gazdaság 1 százalékponttal nagyobb mértékben növekedett, mint az uniós átlag, és ha a magyar kormány előrejelzései valósulnak meg, akkor az idei évben is magasabb lesz a gazdaság teljesítménye, mint az uniós átlag.

Ezzel együtt természetesen a negatív hatásokat érezzük; nemcsak abban, hogy most nem 4-5 százalékos növekedésekről beszélünk, hanem kisebbekről, hanem az infláció mellett is. Ugyanakkor egy európai folyamatról van szó, ahol a kormány a saját hatáskörében minden intézkedést megtesz az infláció visszaszorítása érdekében, ezeket miniszterelnök úr tétélesen ismertette. Ennek figyelembevételével kérem, hogy értékelje a kormányzat intézkedéseit. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Viszontválaszra megadom a szót képviselő úrnak egy percben.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Jó, hogy említette a foglalkoztatási adatokat. Úgy könnyű jó foglalkoztatási adatokkal előrukkolni, hogyha az öt fő alatti cégeket ebbe nem számolják bele, amelyek itt ezrével mentek tönkre az utóbbi pár évben. Vagy például azokat sem számolják bele, akik elvesztették azt a lehetőségüket, hogy bármiféle munkanélküli-ellátásra jogosultak legyenek. Ezek, ugye, kikerültek a rendszerből.

Említette ön a költségvetést is. Magyarországnak momentán nem nagyon van költségvetése. Most rendeleti úton toldozgatnak-foldozgatnak valami olyan adatsort, amiben egyébként már tavaly nyáron, amikor elfogadták, akkor sem voltak megfelelőek ezek a számok.

(17.30)

Olyan helyzetben béremelésről beszélni, amikor hétszeresére emelkedtek a rezsik, amikor elmegy az ember egy közértbe és nem tud 30 ezer forintnál kevesebbet költeni, pedig semmit nem vett ahhoz képest, mint egy évvel ezelőtt, amikor ugyanezt a feléért is meg tudta vásárolni, akkor azt kell hogy mondjam, hogy magyarok millióit sújtja ez a jelenlegi helyzet, és ezért nem az orbáni infláció, nem a háború, hanem kifejezetten Orbán Viktor a hibás. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszontválasz illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, oné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Nehéz helyzetben vagyok, amikor azt kell valakinek elmondani, hogy ha már a kormánynak nem hisz, akkor higgyen az Eurostatnak vagy az Európai Bizottságnak. Tisztelettel kérem képviselő urat, hogy a foglalkoztatási adatok tekintetében tekintse át az Eurostat adatait, nézze meg a módszertant! Minden egyes tagállamnak azonos módszertannal kell beszámolni a foglalkoztatottak számáról. Nem én mondom, az európai uniós szervek és az egyéb nemzetközi szervezetek mondják azt, hogy Magyarországon 2010 után európai szinten az egyik legnagyobb volt a foglalkoztatottak bővülése - egyszer.

A bértatisztika szintén közös módszertanon alapul, nem én mondom, az Eurostat mondja, hogy Magyarországon az elmúlt években - 2020-ban, a gazdasági visszaesés alatt is - reálbér-növekedés volt. És ami az inflációt illeti, én nem hallottam az orbáni infláció kifejezését 2014-ből vagy '15-ből, amikor érdemi gazdasági növekedés mellett mínusz volt ez a mutató, és nem tudom, hogy Franciaországban macroni inflációról beszélnek-e vagy Németországban scholzi inflációról beszélnek, ahol 2022-ben mintegy háromszorosra volt az infláció 2021-nek.

Kérem ezért tehát, hogy az értékítéletét ezen nemzetközi adatok ismeretében tegye meg, képviselő úr. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Bedő Dávid, Gelencsér Ferenc, Szabó Szabolcs és Tompos Márton Kristóf, a Momentum képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Kérem, válaszoljon, Miniszterelnök Úr!” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Momentum frakcióvezetője előzetesen úgy tájékoztatót, hogy személyes választást kér, így miniszterelnök úrnak távolléte miatt a harmadik **sonon következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Kunhalmi Ágnes, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Aktuális kérdésekről**” címmel.

Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat, miniszterhelyettest jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen kéri a választ.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő asszony.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt napokban, hetekben azzal kellett szembesülnöm és a családomnak is, hogy több település számos gyógyszerét végigjárva nem találtunk egy, a családban nagyon fontos, egy kisbabának való epilepszia-gyógyszert, és sehol nem tudtunk... - tulajdonképpen már kétségbe voltunk esve. A patikusok nem tudták, hogy mi az ellátatlanság oka, helyettesítő gyógyszerterméket nem igazán kaptunk, és a Facebookon a családok összefogtak, akik ilyen problémával küzdenek, és Párkányban tudtunk az első gyógyszerért találni ilyen gyógyszert. Egyébként ott is megkérdezték, mert azt mondták, hogy nagyon sok magyar ment ki az elmúlt hetekben, úgy viszik ezt a Sabril 500 mg nevezetű gyógyszert, mint a cukrot.

Igazából nem tudjuk, hogy mi az oka, és arra gondoltam, hogy esetleg megkérdezem a kormányt, hogy az ellátásnak mi a problémája, merthogy ezt sajnálatos módon nemcsak én tapasztalom, hanem egyre többen jelzik ezt számomra. Többen jelezték azt is, hogy hasonlókat tapasztalnak a gyógyászati segédeszközök esetén is, kezdve a járóbottól egészen a felnőttéletemig, ami iszonyatosan nagy problémát okoz. De nemcsak ez a gyógyszer, hanem mondjuk, vérnyomáscsökkentők, bizonyos inzulinok is hiányoznak Magyarországon és még legalább öt-hat típusú gyógyszer.

Ezért tisztelettel kérdezem a kormány képviselőjében államtitkár urat, hogy mi az oka a betegek által tapasztalt ellátási zavarnak. Mit tesz a kormány annak érdekében értelemszerűen, hogy a hiányt pótolja, és hogyan fordulhat elő, hogy Magyarországon nem kapható egy gyógyszer, amely a környező országokban gond nélkül beszerezhető a magyar családoknak? Megtisztelő válaszát előre is köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót államtitkár úrnak.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Olyan kérdést vetett föl, miszerint mi is már hetek, hónapok óta beszélünk, hiszen az elmúlt év végén is elmondtuk, hogy ez az esztendő sajnos sok országban az egyes gyógyszerek nehezebb beszerzéséről is szólni fog. Ennek egyik oka a háború, az emiatti ellátási gondok, az energiakrízis és sok más egyéb dolog, ami az energiaár-robbanás miatti és a háború miatti, illetve

még a járvány alatti, járvány előtti világkereskedelmi utánpótlási útvonalak elnehezülése miatt történt.

Horvátországban több mint 300 gyógyszerből van hiány, akár még a megfázás kezelésére szolgáló pezsgőtablettából is. Franciaországban a gyerekek számára gyártott, például paracetamoltartalmú készítményekből is hiány van. Németországban van az egyik legnagyobb gyógyszerhiány Európában, 300 gyógyszer nem áll rendelkezésre, antibiotikumok, lázcsillapítók, szívinfarktus elleni szerek. Olaszországban antibiotikumokban van hiány, tüdőfertőzés kezelésére szolgáló gyógyszerekből, és nehezen talál olyan európai országot, ahol ne arról számolnának be a gyógyszerhatóságok, hogy hosszú idő óta nem volt akkora hiány különböző gyógyszerekből, mint most, az elmúlt hónapokban. Így a legalapvetőbb gyógyszerek is sokszor hiányoznak, és ennek többek között az is az okozója, hogy szankciók vannak, nem lehet beszerezni bizonyos alapanyagokat Ukrajnából a háború miatt, Oroszországból a szankciók miatt, és nehezebb a gyógyszergyárak helyzete is.

Magyarországon az Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet már hónapokkal ezelőtt erre felhívta a figyelmet. Mindenkinek azt javasolják, hogy nézze az OGYÉI honlapját, hiszen ott tüntetik azt fel, ha valamelyik gyógyszerből hiány van - ez egyébként így van évtizedek óta -, akkor milyen más gyógyszert lehet ahelyett kiváltani. Felvették a kapcsolatot a forgalmazókkal, és sok más intézkedést is tettek, amire majd az egy percemben térnek vissza. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterhelyettes úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő asszonynak.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Mégiscsak nehezen érthető egy édesanyának, aki a gyermekének megpróbál éjszaka valamilyen módon pótolni egy gyógyszert, hogy Szlovákiában - és a háború ott is hatna, azok a szankciók ott is hatnának -, Romániában is meg lehet ezeket a gyógyszereket kapni. Tehát ezt én értem, de mégiscsak azt gondolom, hogy ez a kormánynak lenne a felelőssége, hogy megoldja.

Javasolni szeretnék a probléma megoldására egy receptet, ha már így lehet mondani, azt például, hogy támogassa az MSZP azon költségvetési javaslatát, amely a probléma megoldására például és a biztonságos és elérhető gyógyszerek és gyógyászati segédeszközök biztosítására 60 milliárd forint célzott többletet nyújtana a költségvetés módosításában, úgyhogy kérem, támogassák. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót viszonválaszra a miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Nyilván ön is tudja, ennek

az összegnek a többszörösével növeltük a gyógyszerkassza lehetőségeit az elmúlt években. De ha önök ennyire tudják a megoldást, akkor az SPD-nek is küldjék el Berlinbe a saját javaslatukat. Németország nem tud megbirkózni ezzel a feladattal jelen pillanatban, pedig saját gyógyszergyáraik is vannak Németországnak is. Hála istennek, Magyarországon is erős azért a hazai gyógyszergyártás, a hazai gyógyszeripar, úgyhogy még a jobb helyzetben levő országok közé tartozunk, ahol helyben is lehet sok mindent előállítani.

Ezért is tette az OGYÉI azt, hogy a forgalombahozatali engedélyre jogosultakkal, ahogy mondtam, a kapcsolatot felvette, a forgalombahozatali engedélyek kapcsán a gyógyszer-nagykereskedőkkel is beszélt, a behozatalok kapcsán egyeztetett, pontosabban itt lehetőségek vannak egyedi importnyilatkozatok tételére, kontingensengedélyek kiadására, pontosan azért, hogy ami hiányzik, azt vagy itthon, Magyarországon állítsuk elő, vagy pedig külföldről könnyebben hozzuk be. De talán ön is látja azért, hogy amit önök annyira támadtak, Debrecenben a vakcinagyár felépítését (*Varga Zoltán: Hol van a vakcinagyár? Már termelni kellene neki.*), mást sem tettek, mint ezt kritizálták és támadták. Lehet, hogy nem kellene kritizálni a hazai gyógyszeripar fejlesztését, mert akkor talán önellátóbbak lennénk, és ezek a nemzetközi kilengések kevésbé befolyásolnák még inkább Magyarországon a gyógyszerellátást. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Brenner Koloman és Lukács László György, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mit gondol erről, Miniszterelnök úr?” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Jobbik frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes választ kér, így miniszterelnök úrnak távolléte miatt a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs és Lukács László György, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a külügyminiszter úrnak: „Mit gondol erről, Miniszter úr?” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urakat, hogy elfogadják-e a válaszadó személyét.

(17.40)

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Nem, megvárnánk miniszter urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tájékoztatom, képviselő úr, hogy miniszter úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszternek: „Mit gondol

erről, Miniszter úr?” címmel. Miniszter úr távolléte miatt - már itt van államtitkár úr a teremben - válaszára Csepreghy Nándor államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadják-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Elfogadom a helyettesítést. Köszönöm.

ELNÖK: Megértésüket kérem, hirtelen ránéztem államtitkár úrra, aztán kiderült, hogy Nagy Bálint államtitkár úr van itt. Megértésüket kérem, ilyen gyors bevonulásnál ez előfordul. Államtitkár úr, megértését kérem a névtévesztés miatt. Öné a szó. Visszaállítjuk az órát.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Mától 10 százalékkal emelkedik a taxiás. Mondhatnánk, hogy nem kértünk ilyen ajándékot, de kinek mit intéztek. Sőt, szűk egy év alatt 45-57 százalékkal emelkedett a taxiknál a fuvardíj, és a taxiás ára ennyivel drágult meg a felhasználóknak.

De ennek nem kellene egyébként így lennie, ha valódi verseny lenne a személyszállításban, és ha kihasználnánk az információtechnológia adottságait akkor lehetne, és nyílna lehetőség arra - ami egyébként hazánkban egy erős szektor -, hogy jobban járjanak maguk a felhasználók, azok, akik taxival szeretnének közlekedni.

Emlékszünk még arra, amikor a taxisok akaratát önök mindenben kiszolgálva, és mindennek eleget téve lényegében a közösségi gazdasághoz tartozó fuvarmegosztást Magyarországról száműzték, és maradt egyedül a nagyvárosi közlekedésben a taxiás mint egyetlen igénybe vehető lehetőség. Az Uber és ennek az egyéb társai gyakorlatilag Magyarországról elmenekültek, ezzel maguk mögött hagyva azokat az egyébként legkisebb vállalkozásokat, egyéni vállalkozókat vagy akik kiegészítésként akarták ezt a munkát végezni, akik számítottak erre a jövedelemre.

Nemcsak hogy segítség lenne a személyszállítási versenyben, ha a közösségi gazdaság ismét visszatérhetne Magyarországra, de olcsóbbá is tenné ezt a közlekedési módot. Sőt, nyugodtan mondhatjuk azt is, hogy gyorsabbá tenné a fuvarozást, hiszen hamarabb lehetne taxihoz, hamarabb lehetne gépjárműhöz jutni. Így ez jó lenne nemcsak a kisebb vállalkozásoknak is, de letörné a nagy taxicégeknek a meglévő vállalkozását, amelyek most már, mondhatjuk úgy, hogy pofátlanul magasra emelik - egyetértésben sok döntéshozóval - az árakat.

Mindezekre tekintettel érdemes tehát tisztázni, államtitkár úr, van-e lehetőség a szabályozás megváltoztatására; igénybe veszik-e a XXI. századi segítséget ebben; ki akarjuk-e használni a sharing economy előnyeit a vállalkozni akaró emberek javára; és akarjuk-e segíteni azokat a legkisebb vállalkozókat, akik ismétlenül részt szeretnének venni. Mi jobboldali

konzervatívként úgy gondoljuk, hogy övék a lehetőség, és nekik teret kell biztosítani a vállalkozásra. Azt kérdezzük, hogy a kormány is így látja-e ezt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból. - Rétvári Bence: Az Uber-dollárok gurulnak a Jobbik felé.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nagy Bálint államtitkár úrnak. Parancsoljon!

NAGY BÁLINT építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Képviselő úr, engedje meg, hogy hadd kezdjem azzal, hogy a kormány számára kiemelten fontos a közlekedés, azon belül is a közösségi közlekedés is és természetesen az egyéni közlekedés is. A különböző szervezetekkel, így a taxiszervezetekkel is felül fogjuk vizsgálni, és egyeztetést folytatunk a lehető legjobb megoldás érdekében.

Azonban engedje meg, ha már a közlekedéssel kapcsolatban szót kaptam, akkor hadd fejezzem ki azzal kapcsolatos észrevételemet, hogy azt gondoljuk, a tervek szerint május 1-jétől bevezetésre kerülő vármegyebérlet és országbérlet nagyon nagy segítséget fog nyújtani egyrészt gazdasági szempontból, másrészt helyben maradás szempontjából is, hiszen akár Budapesten, akár az agglomerációban, akár a térség szempontjából, akár a vidék, akár a vidéki falvak szempontjából is egy olyan lehetőséget ad, ahol nagyon kedvező körülmények között tudják igénybe venni a magyar emberek mind a vasúti, mind pedig az autóbuszos közlekedést.

Ezzel kapcsolatban szeretném azt is elmondani, hogy mind a megyei jogú városokra, akár a fővárosra is természetesen igaz az, hogy az ehhez való kapcsolódásban, a vármegyebérletre való kapcsolódásban várjuk a polgármestereknek azt az együttműködését, amivel konkrétan az adott települések határain belül is még kedvezőbbé tudjuk tenni ezeket a közösségi közlekedéseket. Ebben szívesen várunk minden polgármestertől visszajelzést.

Azt gondolom, hogy ez lesz az egyik olyan legjelentősebb fejlesztés a következő időszakban, a közlekedés, azon belül is a közösségi közlekedés szempontjából, amivel valóban érdemi segítséget tud nyújtani a kormány a magyar embereknek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a választát, államtitkár úr. Az a fő célkitűzésünk, hogy olcsóbbá tegyünk ezt a fajta közlekedési módot. Az olcsóbbá tételt pedig versennyel lehet elérni.

Világos, hogy az emberek érdekét nem szolgálja az, amit most a taxisok ebben az esetben tesznek. Ezért kell megfontolni, hogy a közösségi szolgáltatásokat, ezeket a megosztós szolgáltatásokat bevezessük. Fontos, hogy

úgy, hogy mindezek mellett a szélsőségektől mentes, tisztességes szabályozást kialakítsuk, tehát hogy egyenlő feltételek mellett lehessen igénybe venni, mert mégiscsak az a szándékunk, hogy olcsóbb legyen ez a fajta személyszállítási mód.

És itt feltehetjük azt a kérdést is, hogy ugyan nem mindegy-e bárkinek - szerintem teljesen mindegy -, hogy például a Bajcsy-Zsilinszky úton vagy a Nagykörúton milyen autóban ülünk a dugóban, de az biztos, hogy minél hamarabb jutunk valamilyen taxihoz, annál hamarabb a helyünkre érünk. És nem a központi, különösen nem a fővárosi közlekedést akartam kritizálni, hanem lényegében elmondani azt, hogy sokkal hamarabb lehet taxihoz jutni.

A dugók kérdésének megoldása természetesen egy másik dolog. Mi az autósok pártján állunk ebben, mi azt szeretnénk, hogy ez megoldódjon. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

De visszatérve az egészre és a témára, szerintem az a kérdés valid, és elnézést, hogy visszaélek a biztosított időkerettel...

ELNÖK: Erősen.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): ...hogy meddig hagyjuk még, hogy az egekbe emelkedjenek a taxizás költségei. Erre a kérdésre várjuk a válaszokat. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó.

NAGY BÁLINT építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Én azt gondolom, hogy ennél kedvezőbb, az előbb említett vármegyebérletnél, illetve országbérletnél kedvezőbb és környezet szempontjából is leginkább kíméletes tömegközlekedési módot nem tud senki sem javasolni, hiszen beszélünk 9450 forintos, illetve 18 900 forintos összegekről. A diákok esetében nem éri el az ezer forintot az, hogy egy vármegyebérletet korlátlanul tudjanak használni a fiatalok. Azt gondolom, hogy ma ez a legkedvezőbb tömegközlekedési forma.

A főpolgármester urat ért kritikáival kapcsolatban szintén azt tudom mondani, hogy ha a főpolgármester úr is érdeklődik a vármegyebérlet bevezetése tekintetében akár Budapest területén belül, akkor állunk rendelkezésre. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Mi Hazánk képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszter úrnak: „Hajlandó-e véget vetni a Magyar Honvédség genderképzésének?” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszára Vargha Tamás államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr, de megadnám miniszter úrnak a személyes magyarázkodás lehetőségét.

ELNÖK: Képviselő úr, tájékoztatom, hogy miniszter úrnak a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: „Támogatja-e a Mi Hazánk Mozgalom megoldási javaslatait?” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat, miniszterhelyettest jogosította fel. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm, elnök úr, de megvárnám miniszter urat.

ELNÖK: Tájékoztatom, képviselő úr, hogy miniszter úrnak a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Mi Hazánk képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**A magyarok döntöttek: 97% nem a szankciókra' - de akkor Orbán Viktor miért szavazza meg azokat Brüsszelben?**” címmel. Tekintettel arra, hogy a Mi Hazánk frakcióvezetője előzetesen nem nyilatkozott a személyes válaszadási kérelemről, ezért ezt a határozati hárszabály alapján úgy kell tekinteni, hogy a kérdést feltevő képviselő személyes válaszadást kér. Öné a szó.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A nemzeti konzultációnak álcázott kormánypropaganda során óriásplakátok ezrein hirdetik közpénzből: „A magyarok döntöttek: 97% 'nem' a szankciókra”. De Orbán Viktor mégis rendre megszavazza azokat Brüsszelben. Tehát a kormányzati szemfényvesztéssel szemben az amerikai érdekek kiszolgálásához asszisztál Magyarország is, sajnos.

(17.50)

A NATO-tagságunkból fakadó szerződéses kötelezettségünk csak arra volna, hogy egy tagállam megtámadása esetén segítsünk annak védelmében, de Ukrajna nem NATO-tag. A Mi Hazánk Mozgalom ellenzi a kárpátaljai magyar nemzetrésszel szemben elnyomó politikát folytató, sovíniszta Ukrajna Magyarország általi közvetett támogatását is, illetve az amerikai érdekek kiszolgálását.

Az oroszok elleni embargó így is felbecsülhetetlen károkat okozott az elmúlt években, főleg a magyar mezőgazdaságnak, most már a magyar érdekek legye- nek az elsők. Az új világrend kiszolgálása helyett a függetlenségünk, a semlegességünk, ezáltal a béke előmozdítására volna szükség, ezért a Mi Hazánk

Mozgalom szerint itt az ideje, hogy a NATO-bővítés Magyarország általi vétőjával végre fellépjünk a háború kiszélesítése ellen. Mi valóban nem akarunk világháborút. Provokáció volna a katonai szövetség bővítése Oroszország határán, míg a semleges zóna nyilvánvalóan nemzetközi érdek. A béke, a semlegesség, a függetlenségünk a legfontosabb értékek közé kellene hogy tartozzon, ezért is kérdeztem már szeptemberben, hogy hajlandó-e a kormány a NATO-bővítés magyar vétőjára a világháború elkerülése érdekében. Akkor még csak mellébeszéltek, most már sajnos az Orbán-kormány is beállt a nemzetközi sorba, a balliberális ellenzék elvárásainak megfelelően. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Ezért kérem, legalább arra válaszoljon, államtitkár úr vagy miniszter úr, hogy miért szavazzák meg azokat a szankciókat, amelyekről Magyarországon azt hirdetik, hogy az egész magyar társadalom ellenzi azokat. Köszönöm. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Épp tájékoztatni akartam képviselő urat, hogy miniszterelnök úr képviselőjében Gulyás Gergely, a Miniszterelnökséget vezető miniszter úr válaszol. Megadom a szót Gulyás Gergely miniszter úrnak. Parancsoljon!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt a kérdést tette fel, hogy Orbán Viktor miért szavazza meg a szankciókat Brüsszelben. Megnyugtatóan tájékoztatom, hogy miniszterelnök úr egyetlen szankciót sem szavazott meg Brüsszelben. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Hát, miniszter úr, lehet, hogy a Bilderberg-csoport üléseit és egyéb üléseket sem Brüsszelben tartják, nem tudom, hogy azokat az üléseket hol tartják, mindenesetre az Európai Tanács üléseire, illetve ha jól tudom, most március 22-23-a környékén lesz az Európai Tanácsnak az újabb ülése, amire Orbán Viktor már megint úgy készül, hogy az itthoni párhuzamos kommunikációval szemben támogatja azokat, nem él a vétőjogával, nem tiltakozik, csak itthon óriásplakátokon, miközben ő maga már be is ismerte, hogy ezeket természetesen sajnos támogatja, mert a nemzetközi helyzet fokozódik, és Magyarország mozgásteret ilyen, kicsit Kovács László-értelemben kis ország vagyunk.

Én viszont arra buzdítom önöket, hogy bátran éljenek a vétő lehetőségével, ahogy kellett volna sok esetben a magyar történelem során, a román EU-csatlakozás feltétel nélküli megszavazása vagy most épp a NATO-bővítés során. Nagyon sajnáljuk, hogy nem él Magyarország azzal a vétőlehetőségével, ami igenis adatott, ugyanúgy, ahogy a szankciók esetében

is szavazhatna nemmel Orbán Viktor. De ő maga is elismerte, hogy ezeket rendre támogatja sajnos. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Visszonválasz illeti meg miniszter urat. Öné a szó.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! A helyzet az, hogy valószínűleg az európai uniós zászló égetése az Európai Unió döntési mechanizmusának megismerése érdekében nem a legjobb eszköz. A helyzet az, hogy az Európai Unió állam- és kormányfői tanácsa eleve nem alkalmas fórum arra, hogy ott szankciókról döntsenek, ott sosem döntenek szankciókról. Magyarország mindig egyértelművé teszi azt a megfelelő formációknál, a miniszteri tanácsoknál is, hogy a szankciókkal, különösen az energetikára kivetett szankciókkal nem ért egyet, és amikor a nemzeti érdeket érvényesíteni nem tudnánk, akkor a vétót is alkalmazzuk. Ezért került sor kivételre Magyarország esetében, ezért kaptunk mentesítést az alól, hogy Oroszországból csővezetéken továbbra is kőolaj áramolhat Magyarországra. Más esetekben pedig legfeljebb vétóval nem élünk, de soha nem értettünk egyet a szankciókkal, és ezt mindig is egyértelművé tettük.

Azt tudom önnek jelezni, hogy természetesen Magyarország a következő időszakban is mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy Magyarország energiaellátása biztosított legyen, és ha az ország érdeke úgy kívánja, akkor a vétó lehetőségével is élni fogunk; ha mentesítést kapunk alóla, akkor erre nincs szükség. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Mellár Tamás, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszternek: „**Mi folyik itt?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Dömötör Csaba államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az adatszívárogatás ügyében a kormány elismerte, hogy tőlük került ki idő előtt a kiskereskedelmi adat. Idézem a kormánytájékoztatót: „2023. február 3-án a gazdaságstratégiai feladatokhoz való szakmai közreműködésért és a 'Tanítsunk Magyarországot' program koordinációjának ellátásáért felelős kormánybiztos, azaz György László titkárságának munkatársa nyilvánvaló tévedésből továbbított egy, akkor még embargós minősülő KSH-adatot” - idézőjel bezárva.

Ennek hatására intézkedésként a kormány azt hozta, hogy megvonták a közzétevő munkatárs hozzáférését az embargós adatokhoz.

Ezzel kapcsolatban néhány kérdésem lenne. Miért csak a munkatárs embargós adatokhoz való hozzáférését vonták meg, miért nem az egész kormánybiztosi hivatalét, hiszen közismert György László államtitkár közeli kapcsolata a Makronóm Intézettel, ahonnan az adatok nyilvánosságra kerültek. Egyáltalán miért jutottak, juthattak a kiskereskedelmi adatok a „Tanítsunk Magyarországot” program kormánybiztosához? Vajon milyen halaszthatatlan feladatokkal kapcsolható össze a kiskereskedelmi adat és az ő munkája? Vajon ki, mely intézmények jutnak még hozzá rendszeresen a hivatalos közzététel előtt statisztikai adatokhoz? Kérdezem én ezt a propaganda-minisztériumtól, a KSH-t felügyelő Rogán Antal propagandaminisztertől, ami egyébként önmagában is tulajdonképpen egy beismerés is, hogy Magyarországon a Központi Statisztikai Hivatal a propagandaminiszterhez tartozik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Először is az előzményekről, illetve a körülményekről. Más országokban is bevett gyakorlat, hogy a Statisztikai Hivatal szűk körben előzetes hozzáférést biztosít egyes szereplők számára. Ennek az az oka, erről itt már szó volt, hogy biztosítsa a felkészülést a közzétett gazdasági adatok értelmezésére; ez érint állami szerveket, egyes hírügynökségeket és szerkesztőségeket is. Az ilyen hozzáférésekre meghatározott szabályok vonatkoznak, az érintetteknek egy nyilatkozatot is alá kell írni, és arra is szeretném felhívni a figyelmét, hogy azt, hogy ki kaphat ilyen előzetes hozzáférést, kik kaphatnak adatokat, a KSH közzéteszi.

Az ügyvel kapcsolatos vizsgálat megállapította a körülményeket. Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy mind a KSH, mind a kormánybiztos közzétették az ügyvel kapcsolatos álláspontjukat, ezek is nyilvánosak. Ami fontos dolog: a KSH-ból nem történt adatszívárgás, a problémát az okozta, hogy a gazdaságstratégiai feladatokért felelős kormánybiztosi titkárság egyik munkatársa nyilvánvaló tévedésből továbbított egy akkor még embargós minősülő adatot. Tehát ha az a kérdés, hogy hogyan kaphatta meg, akkor az a feladatkörből fakad, a gazdaságstratégiaért is felel az említett kormánybiztos úr.

Az azért mindenesetre sajnálom, hogy ezt az esetet arra használja, hogy felszólalásokkal és lejárató interjúkkal támadja azt az intézményt, amelynek korábban elnöke volt. Az, hogy már nem ön a KSH elnöke, azt gondolom, nem ok arra, hogy aláássa egy sok évtizedes szakmai múltra visszatekintő intézmény megbecsültségét. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Így van!)* Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Mellár képviselő úré a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen. Államtitkár úrnak valószínűleg szövegértési problémái vannak. Nem a KSH-t bíráltam ez alkalommal (Rétvári Bence: Hanem kit?), hanem a kormány tevékenységét, ugyanis itt az a kérdés merül fel, hogy vajon az adatok hozzáférése megfelel-e a célszerűségnek. Én itt azt vontam kétségbe, hogy vajon van-e nyomós ok arra, hogy az államtitkárság egy nappal előbb kapja meg, vagy akár, ugye, ahogy valójában történt, három nappal korábban kapja meg ezeket az adatokat, mert én nem igazából látom azt, hogy vajon a „Tanítsunk Magyarországot” programnak miért van szüksége arra, hogy megkapja a kiskereskedelmi adatokat.

(18.00)

És én azt gondolom egyébként, hogy jó lenne, ha ön nem azokból a panelekből dolgozna minden alkalommal, hanem próbálna érvelni is. Tehát szó sincs arról, hogy én nem szeretem a Statisztikai Hivatalt vagy szeretnék visszakerülni. Én azt szeretném egyébként, ha tiszta viszonyok lennének, és a statisztikai adatok mindig azokhoz kerülhetnének, akik erre jogosultak. Csak ennyi a történet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Bármennyire is hívogató, tisztelt képviselő úr, nem fogok személyeskedésbe menni, akkor sem, ha ön minden egyes alkalommal megteszi. Viszont amire szorítokozok, azok a tények. Azokra mindig szorítokozni fogok, sajnálom, hogy ezt figyelmen kívül hagyja. Ami az érintett kormánybiztos tevékenységét illeti, ott van az érintett közlemény, benne van, hogy gazdaságstratégiával is foglalkozik. Ez akkor is így van, ha ön szándékosan minden egyes alkalommal ezt kihagyja a felszólalásából. Ettől még tény marad. Ez az indok.

Arra is szeretném felhívni a figyelmét, hogy miközben ön sokadik alkalommal egy adatszivárgás ügyében szólal fel itt a Házban, volt ennél már súlyosabb eset, és ha ön többször elmondja, akkor én is sokszor fogom elmondani: 1999-ben a GDP-adatok szivárogtak ki. Beesett a tőzsde. És még egyszer felteszem a kérdést: tudja-e, ki volt a KSH elnöke? Tudja nagyon jól, ön volt az. Akkor nem akart készenléti rendőrséges bevetést és nem akart parlamenti vizsgálóbizottságot sem. Mi ez, ha nem ordító baloldali ketős mérce?!

További szakmai pályafutásához én is jó munkát kívánok. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Keresztes László Lóránt,

az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mit gondol erről, Miniszterelnök Úr?” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy az LMP frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes választ kér, így miniszterelnök úrnak távolléte miatt a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszternek: „**Ki a felelős ezért, Miniszter Úr?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Nagy Bálint államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint azt előzetesen jeleztem, az aligai beruházás ügyéről lesz szó.

Államtitkár Úr! A kormányhivatal szemrebbenés nélkül engedélyt adott egy páratlan természeti kincsünk, egy nemzeti jelképünk, az aligai magaspárt lerombolására. Szabálytalan eljárásban adtak engedélyt egy gigantikus beruházás megvalósítására, és ezt a bíróság meg is erősítette, hiszen az Aligai Fürdőegyesület indítványára megsemmisítették ezt az építési engedélyt nem olyan régen. Olyan beruházásokra adott engedélyt a kormányhivatal, ami megakadályozza a közfunkciókat, azt, hogy a Balatont az emberek elérhessék. És minderre amellettt kerül sor, hogy a kormány ezt a beruházást, ezt a gigantikus beruházást nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűvé nyilvánította.

Mi is történt pontosan? Ugye, a fejlesztő szeptemberben ismertetett egy koncepciót közmeghallgatáson, amit elutasítottak a helyiek, és akkor ígéretet tettek, hogy átdolgozzák, alaposan átdolgozzák ezt a javaslatot, de nem így tettek, benyújtottak egy engedélykérelmet, és a kormányhivatal december 21-én építési engedélyt adott az aligai magaspárt tetején egy öt társasházból álló, összesen 105 lakásos, hatszintes, 18 méter magas monstrum építésére. A dokumentáció azt is leírja, hogy a nyolcmillió éves geológiai értéket jelentő löszfalat rézsúsen elbonthatják a beruházók annak érdekében, hogy a rézsúfal alján még nagyobb épületeket lehessen építeni, tehát, hogy több pénzt keressen a beruházó.

Államtitkár úr, miniszter úr és helyettese korábban úgy nyilatkozott, hogy a kiemelt állami beruházások rendszere megérett a felülvizsgálatra, és azt is nyilatkozták, hogy a Balaton partjára csak olyasmit lehet építeni, amit a helyi közösségek elfogadnak, és arról is beszéltek, hogy a természeti kincsek megóvása, a teljes körű használhatósága és hozzáférhetősége garantálható kell hogy legyen, erre törekszik a minisztérium.

Államtitkár Úr! A kérdéseim arra vonatkoznak: hajlandóak-e végre olyan szabályokat hozni, hogy az önök által elmondott és most általam idézett célok

megvalósulhassanak? Hajlandóak-e olyan szabályokat hozni, hogy természeti kincseink lerobbanására ne kerülhessen sor, és olyan szabályokat, amelyek lehetővé teszik, hogy a helyi közösségek a saját érdekeiket meg tudják védeni? Előre is köszönöm a választát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nagy Bálint államtitkár úrnak. Parancsoljon!

NAGY BÁLINT építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is engedje meg, hogy azzal kezdjem, hogy a Balaton nemzeti kincsünk, azt gondolom, a Balaton védelme, a Balaton természeti védelme, a Balaton építészeti értékeinek a védelme mindannyiunk érdeke és minden magyar embernek érdeke, hiszen a Balaton valóban minden magyar emberé, mindenkié.

A Club Aliga kérdése már többször volt itt az Országgyűlés előtt, és azt gondolom, nem érdemtelenül, hiszen valóban egy nagyon fontos és meghatározó ügyről van szó, de ahogy képviselő úr is mondta, ezzel kapcsolatban 2019-ben települési képviselő-testületi ülés keretében döntött Balatonvilágos polgárainak a képviselőletében a helyi önkormányzat arról, hogy ez a terület beépíthető legyen. A beruházó az eredeti szándékát újragondolva közel egynegyedére csökkentette az eredeti beépítési terveit, és ahogy ön is mondta, a Pécsi Törvényszék 2023. február 15. napján hozott egy végzést, amelyben egy halasztó hatályt rendelt el, mely bírósági döntésig nem lehet folytatni magát az építkezést. Úgyhogy folyamatban lévő ügyről érintettség hiányában nem tudok nyilatkozni, azonban egy dolgot mindenképpen szeretnék általánosságban is leszögezni: az új, készülő, beruházásokról szóló törvénynek az egyik legfontosabb célja pontosan az, hogy csak olyan fejlesztések valósulhassanak meg Magyarországon, legyenek ezek állami, önkormányzati magán- vagy ipari fejlesztések, amelyek a helyi emberek érdekeit képviselik, és ne valósulhasson meg olyan fejlesztés, ami a helyi érdekekkel ellentétes. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Viszonzás illeti meg képviselő urat, parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Múlt évben a kormányhivatal két alkalommal adott építési engedélyt az aligai gaszpart lepusztítására, a természeti kincsünk lepusztítására. Erről mi államtitkár úrnak, mi a minisztériumnak a véleménye? Csak azért nem álltak neki ledózerolni ezt a páratlan természeti kincset, mert a helyi civil egyesület megtámadta az építési engedélyt, és a bíróság nekik adott igazat: megsemmisítették az építési engedélyt. Ezért hálával tartozunk ennek a civil egyesületnek. De én azt gondolom, ez a helyzet bemutatja, hogy a helyzet

tarthatatlan, a jogszabályi környezet tarthatatlan, hiszen ilyen természetrombolásra, természetpusztulásra bármikor kész a kormányhivatal kiadni az engedélyt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Jelen voltam az egyik balatonvilágosi testületi ülésen, ahol a helyi képviselők elmondták azt, hogy azért nem tudják megvédeni a helyi érdekeket, mert a kormány kiemelt nemzetgazdasági jelentőségű beruházásá minősítette ezt az elképesztő, gigantikus projektet. Van-e szándéka a kormánynak, hogy visszavonják ezt a döntést, és hogy ettől a beruházástól elvegyék ezt a kiemelt státuszt? Én úgy érzem, hogy ez ad kizárólag lehetőséget arra, hogy a helyi közösség meg tudja védeni ezt a természeti kincset, és meg tudja védeni a helyi érdekeket.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, öné a szó.

NAGY BÁLINT építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Úgy gondolom, hogy sem a kormánynak, sem az Országgyűlésnek nem lehet olyan döntése és nem hozhat olyan döntést, ami a helyi érdekekkel ellentétes. Ahogy az előbb is elmondtam, 2019-ben a helyi önkormányzat hozott ezzel kapcsolatban egy akkor támogató döntést, amelyhez képest a beruházó egynegyedére csökkentette az eredeti szándéka szerinti tervezett beépítést.

Jelenleg egy folyamatban lévő ügyről van szó. Mindenképpen azt javaslom, hogy várjuk meg ennek a végét, de az egészen biztos, hogy a Balaton megvédelése a kormánynak is nagyon fontos és eltökélt szándéka, és éppen ezért fontos, hogy mind a Balaton épített környezete, mind a természeti környezete a lehető legmesszebbmenőkig megóvásra kerüljön e tekintetben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Selmeczi Gabriella, Fidesz-képviselő, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Milyen eszközökkel lehet megakadályozni az ilyen és ehhez hasonló cselekmények elkövetését?”** címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Igen, köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy fejlődésben lévő gyermek szexuális kizsákmányolása, traumatizálása olyan bűn,

amelyet soha nem bocsáthatunk meg egyetlen embernek sem. Aki saját hajlamainak kiélése céljából kihasználja egy gyermek befolyásolhatóságát, annak álláspontunk szerint semmilyen esetben sem szabad felmentést adni. Eddig az volt a jellemző, hogy az ilyen elfajzott, gyermekeket behálózó erkölcstelen gazemberek igyekeztek titokban tartani szexuális vonzalmukat, de úgy látszik, hogy a nyugati társadalmak által sulykolt érzékenyítési kampányok eredményeként felbátorodott pedagógiai asszisztens esetével egy új korszak kezdődött.

Mérhetetlenül felháborítónak és elfogadhatatlannak tartjuk, hogy egy általános iskola 40. évében járó férfi alkalmazottja, aki munkavégzése során napi szinten érintkezik a gyermekekkel, büszkén és teljes természetességgel mesél arról, hogy egy 15 éves diákfiúval van szexuális kapcsolata. Kérkedve mesél erről az internetes videójában.

(18.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Beérett a gyümölcse a nyugati szemléletű szabadosságnak, az érzékenyítésnek, a Soros által támogatott LMBTQ-lobbinak. Hol lesz a vége ennek a fékevesztett folyamatnak? Nekünk, normális embereknek a hagyományos értékrend őrzőiként az a feladatunk, hogy megvédjük gyermekeinket az örület újabb és újabb formáiban felbukkanó lélekromboló divathullámoktól, amit meg is fognak tenni minden esetben.

Az elhangzottak alapján tisztelettel kérdezem a miniszterhelyettes urat, milyen eszközökkel lehet megakadályozni az ilyen és ehhez hasonló cselekmények elkövetését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A tavalyi év folyamán az országgyűlési választással együtt volt egy népszavazás, ahol 3,6 millió ember szavazott egy irányba, nevezetesen abba az irányba, hogy ezt a fajta szemléletet, ezt a fajta propagandát, a gyermekekre veszélyként leselkedő szexuális felvilágosítással kapcsolatos civil szervezeti tevékenységet nem lehet tovább engedni, hanem a szülők joga a gyermekük nevelése, mindemellett kötelezettségük is a gyermek nevelése. Nem lehetséges az, hogy különböző, nemi identitással kapcsolatos fontos kérdésekben próbálják NGO-k a gyermeket nevelni, akár a szülők akarata ellenére is és a szülők háta mögött.

Soha ekkora támogatottság nem volt semmilyen kérdésben Magyarországon egy irányban, mint a gyermekvédelem kérdésében. A baloldal támadta a gyermekvédelmi törvényt, külföldről támadták a gyermekvédelmi törvényt. Mind a mai napig a gyermekvédelmi törvénnyel kapcsolatban brüsszeli eljárások vannak folyamatban, de soha ennyi magyar ember nem állt ki

ennek ellenére egy magyar javaslat mellett, nevezetesen: a gyermekvédelem ügye mellett. *(Varga Zoltán közbeszól.)* Ezért fontos ebben az ügyben lépnünk.

Az ombudsman is egy szélesebb körű vizsgálatot indított, az integrált jogvédő szolgálat is elmondta, hogy milyen zöldszámon és milyen e-mail-címen várják a bejelentést a gyermekjogi képviselők, ha felmerül a gyanú, hogy bármely gyermek sérelmére bármilyen szexuális visszaélésre került sor akár iskolában, akár iskolán kívül bármilyen módon. Maga a sértett vagy a szülő is jelentkezhethet, vagy bármilyen pedagógus, aki ezt látja, nyugodtan ezen a számon jelentkezhethet és segítséget kaphat, jogi segítséget is, meg nyilván segítséget nyújtanak ennek az egyébként való feloldozásában is.

A rendőrség is minden cselekedetet alaposan fel fog deríteni. Egyetlenegy ügy sem marad kivizsgálatlanul. Az idei évben és az előző években is minden bejelentés kapcsán elindultak az eljárások. Idén januárban is összesen 94 esetben indítottak valamilyen pedofiliával kapcsolatos bűneset kapcsán nyomozást a nyomozó hatóságok. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterhelyettes úr. Visszonválaszra megadom a szót a képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Magyarországon a törvények jók. Jók a törvényeink, a büntető törvénykönyv, a gyermekvédelmi törvény, nagyon jók a végrehajtási rendeletek. Szerintem kétirányú feladatunk van. Nekünk, országgyűlési képviselőknek meg kell vizsgálnunk, hogy törvényi szinten kell-e valamit módosítani, kell-e valamit szigorítani, a kormánynak pedig végrehajtóként meg kell vizsgálnia azt, hogy a gyermekvédelmi jelzőrendszer tagjai, legyen szó pedagógusról, iskolaigazgatóról, gyermekvédelmi szakemberről, gyámról, szociális munkásról, eleget tesznek-e minden esetben a bejelentési kötelezettségüknek. Tudniillik ha a gyanút észlelik, azt, hogy egy gyermeket bántottak, kötelességük jelezni.

Szerintem ebben kell támogatnunk a gyermekvédelmi jelzőrendszer minden tagját, mondom, legyen szó pedagógusokról vagy gyermekvédelmi szakemberekről, hogy ne fordulhasson elő az, hogy akár egy pedagógus jobban féljen a Soros által támogatott LMBTQ-lobbitól, mint a büntető törvénykönyv következményeitől. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Hollik István, a KDNP képviselője... *(Cseresnyés Péter: Visszonválasz!)* Bocsanat, elnézést, ne haragudjon, miniszterhelyettes úr! *(Rétvári Bence: Semmi gond!)*

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Valóban határozottan

kell fellépni, ahogy ön is mondta, tisztelt képviselő asszony, ezért hívom fel mindenki figyelmét a 0680620055-ös telefonszámra, amely ingyenesen hívható bárki által, és ha a gyermekeknek szükségük van (*Varga Zoltán közbeszól.*) segítségre, akkor forduljanak hozzájuk.

Ahogy említettem önöknek, a rendőrség is minden esetet felderít. Elindult 7 esetben szexuális kényszerítés miatt, 33 esetben szexuális erőszak miatt, szexuális visszaélés miatt 34 esetben, gyermekpornográfia miatt 28 esetben, szeméremszétsérvés miatt 22 esetben a nyomozás. Minden egyes bejelentést ki fogunk vizsgálni, minden egyes gyermeket igyekezünk megvédeni.

A rendőrség már csak utólag tud lépni annak érdekében, hogy rendőrkézre kerüljenek az elkövetők, kinyomozzák, hogy melyek a valós bűncselekmények és méltó büntetését elnyerje az, aki ezt a teljesen vizsztatásító és emberileg fel nem fogható bűncselekményt elköveti, hogy kiskorúakkal, gyerekekkel szemben ilyet tesz. Ez megbocsáthatatlan bárki részéről. A gyermek életét teljesen tönkre tudja tenni, ha ezt teszi vele kiskorában.

De nekünk, törvényhozóknak arra kell törekednünk, hogy ne azt tegyük, mint sok, magát jogvédőnek mondó szervezet, hogy mentegeti ezeket az embereket, vagy mint a baloldal, amely mélyen hallgat erről az ügyről, hanem határozottan fel kell lépni és mindent meg kell tenni a gyermekek védelme érdekében, a népszavazás óta 3,6 millió szavazó is minket erre kötelez. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti oldalon.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Hollik István, a KDNP képviselője azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Hogyan akadályozhatjuk meg szélsőséges elemek újabb ámokfutását Magyarországon?”** címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. (*Hollik István: Igen.*) Igen. Öné a szó, képviselő úr.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt hónapban egy példátlan és hátborzongató támadássorozat történt Budapest utcáin, a magukat antifasisztának nevező, de valójában szélsőbaloldali nézeteket valló és bolsevik módszereket alkalmazó csoportosulás randalírozott Budapesten. Az Antifa tagjai voltak ők, a tettük következményei brutálisak, 8 embert összeverték, akik közül 3-an súlyos sérüléseket szenvedtek. Történelmünk legsötétebb korszakát idézi, hogy a szélsőbaloldali elkövetők mindezt viperákkal, kalapáccsal, fémrudakkal vagy ólommal bélelt kesztyűvel követték el.

Az elkövetők közül 3 külföldi, 1 pedig magyar állampolgár. Ez utóbbi elkövető a Jámbor András képviselő úr által alapított Szikra Mozgalom tagja.

Gondolom, nem véletlen ez, hiszen mint ismeretes, Jámbor András mozgalma nevét a Lenin által 1900-ban alapított azonos nevű újságról kapta. Talán az sem véletlen, hogy az elkövető korábban segítette Jámbor András kampányát és Tordai Bencével is fotózkodott kampányolás során, emellett több baloldali politikussal is kapcsolatban áll, a már említett Szikra Mozgalom demonstrációin pedig rendszeres résztvevő.

Ez a bűncselekmény és az elkövetőkről megismert tények egyértelmű jelei annak, hogy a szélsőbaloldali szervezetek nemzetközi szinten hálózatosodva és előre eltervezett akciókkal készülnek. Viszont a rendőrségnek az a feladata, hogy Magyarországon a rendet fenntartsa, ezért kérdezem államtitkár urat, hogy hogyan akadályozhatjuk meg szélsőséges elemek újabb ámokfutását Magyarországon. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti oldalon.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban elfogadhatatlan, hogy bárki úgy gondolja, neki joga van ahhoz, hogy az utcákon elindul és aki neki nem szimpatikus, azt megveri ott, az utcán egész egyszerűen fogalmazva, lefújja paprikaspray-vel, megüti vasrúddal, viperával és saját kezébe veszi az általa igazságszolgáltatásnak gondolt dolgot. Igazából azonban csak egy végtelenül veszélyes bűncselekményt hajt végre, ami túrhetetlen és elfogadhatatlan.

Még túrhetetlenebb és még elfogadhatatlanabb, ha valaki, aki politikusként többletfelelősséget visel, ezek után nem az erőszak abbahagyására szólít fel, nem elnézést kér a közvéleménytől, nem megköveti a közvéleményt, nem mondja, hogy ezeknek a mozgalmaknak az alapjait is fel kell számolni, hanem még arról beszél, hogy a Szikrának az a felelőssége, hogy erkölcsi és jogi elégtételt követeljen az elmúlt hetekben őket ért támadás miatt. Tehát még egyszer: azok akarnak ideológiai elégtételt követelni, akiknek az ideológiai világából kinő az a csoport, amelynek tagjai Németországból, Olaszországból ideérkezve találomra kiválasztanak Budapest utcáin magyar és külföldi turista embereket és hátulról megtámadják őket, először a lábukat ütik, hogy földre kényszerítsék őket, utána megverik őket és közben paprikaspray-vel azért fújják le a szemüket, hogy ne lássák, kik az elkövetők. Tehát még a szemébe sem mernek nézni annak, akivel szemben ezt a cselekményt elkövetik, nem akarják, hogy őket lássák. Nos, egy ilyen csapat esetében nem arról beszélnek, hogy igen, megkövetjük a magyar közvéleményt, hogy filozófiai alapot szolgáltatunk ennek, hogy olyan mozgalmat építünk, támogatunk, amely ennek az ideológiai alapját megteremti, hanem még ők akarnak jogi elégtételt követelni.

(18.20)

Két politikustársunkról, Jámbor Andrásról és Tordai Bencéről elmondhatjuk, hogy igazi Gergényi-díjas politikusok, mert nekik a viperákkal az utcákon teljesen jogtalanul, agresszíven fellépő emberek igazából nem börtönbe zárandó bűnözők, hanem még arról beszélnek, hogy a mozgalomnak kell erkölcsi elégtételt követelni a magyar közvéleménytől. Úgy érzem, hogy teljes mértékben eltévesztik a szerepüket. Ők nem kommunista ifjúforradalmárok az 1900-as évek elején, hanem egy nagyon veszélyes időszakban, a veszélyek korszakában kell hogy felelősen tevékenykedjenek, és kellene hogy elutasítsák az erőszak minden formáját, nem pedig felmenteni az erőszaktevőket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Viszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen. Az említett képviselők megítélését illetően egyetértünk, államtitkár úr. Igazi fotelkommunistákról van szó, akik ülnek és terjesztik a bolsevik nézeteiket a Szikra Mozgalmon belül. De az erőszakot egyértelműen el kell utasítani, erre azonban képtelenek.

Egyrészt köszönet a rendőrségnek a határozott és kemény fellépésért. Volt azért Magyarországon 2010 előtt olyan időszak, amikor a rendőrség képtelen volt a rendet fenntartani, annak ellenére, hogy Gyurcsány Ferenc, az akkori miniszterelnök a nyilvánosság előtt a tévében ismerte el, hogy ő közvetlenül utasítja a rendőrfőkapitányt. *(Varga Zoltán: Űrgebőrbe varrt ügynökök voltak!)* Ennek ellenére a rendet nem tudták fenntartani azokban az időkben.

Ennek az időnek már, hál' istennek, vége van, a rendet meg fogjuk őrizni, és arra kérjük a rendőrséget, hogy minden olyan bolsevik politikai aktivistával szemben, aki erőszakot alkalmaz Magyarországon, nagyon határozottan lépjenek föl. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonválasz illeti meg a miniszterhelyettes urat. Öné a szó.

RÉTVÁRI BENECÉ belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Én is szeretném megköszönni a rendőrségnek, hogy az elkövetők 48 órán belül rendőrkézen voltak, és el tudott indulni ellenük a büntetőeljárás. Azt hiszem, az is, hogy egy nyomozócsoportot alakítottak ki a Budapesti Rendőr-főkapitányságon, elősegítheti azt, hogy minden elkövetőt elkapjanak, és minden további cselekményt megelőzzenek.

Az viszont szomorú, amit itt Varga képviselő úr közben is művelt, hogy űrgebőrbe varrt ügynökökről kiabált be itt a parlamentben. Tisztelt képviselő úr, amikor a magyar gárdisták tették ugyanazt, mint az

antifások, akkor önök a lehangosabban háborodtak föl. Azóta már az egykori gárdistákkal önök együtt indulnak a választásokon, de akkor nagyon fölháborodtak, és Brüsszelig futottak Magyarországot feljeleníteni, hogy kik masíroznak Magyarország utcáin. Most pedig, amikor szélsőbaloldali gondolkodású emberek szervezeten, egy olyan szervezet keretei között, amit valahol terrrorszervezetnek tartanak, ugyanezt teszik, akkor nem felháborodnak, hanem csak viccelődnek és bekiabálnak, tisztelt képviselő úr. *(Varga Zoltán: Mondja meg, mit tehettünk volna!)*

Ugyanolyan felháborodással kéne ezt tenni, mint amit a Magyar Gárdával kapcsolatosan tett a kormány. Az önök kormánya a Magyar Gárdát nem tudta a magyar utcákról visszaszorítani, a Fidesz-KDNP-kormány meg vissza tudta szorítani. Így fogjuk az antifákat is visszaszorítani az utcáról. Se gárdisták, se antifások nem fognak fenyegetni senkit a magyar utcákon, amíg Fidesz-KDNP-kormány van. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Most jött el az a pillanat, amikor Varga Zoltán, a DK képviselője, azonnali kérdést tehet fel az energiaügyi miniszternek: „**Miért nem szerepel a szürkevíz-technológia sehol?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Koncz Zsófia államtitkár asszonyt jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

VARGA ZOLTÁN (DK): Természetesen elfogadom, megtisztel.

ELNÖK: Öné a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Asszony! Sajnos, odáig alacsonyodott a magyar kormány, az ön kormánya, hogy mára már nyílt háborút folytat a debreceni lakossággal szemben, csupán azért, mert nem mertek mondani egy környezetpusztító kínai akkumulátorgyár beruházására. Tudjuk, önök is tudják, hogy a városban hónapok óta megy a közvélemény félrevezetése, az ott lakók megfélemlítése, sőt az adatok manipulálása is. Ez olyan szinten működik már, hogy a gyár vízellátásával kapcsolatosan mindez üzemszerűvé is vált.

Az eredeti tervekhez képest ugyanis az új kormányzati narratíva már az, hogy a gyár majd nagyrészt úgynevezett szürkevizet fog használni. Most ne menjünk bele abba, hogy a szürkevíz nem az a szürkevíz, ami definíció szerint annak kellene hogy legyen, de maradjunk abban, hogy tisztított szennyvíz. Az az örület mindebben, hogy a szürkevíz-technológia egy szóval sem szerepelt a gyár által beadott engedélyeztetési dokumentumokban, mint ahogy nem szerepelt a kiadott környezetvédelmi engedélyekben sem.

Kérdésemre a kínai beruházó képviselője, sőt a Debreceni Vízmű vezetője is csak feltette a kezét,

hümmögött, és azt mondta, hogy kérdezzenek más, ők nem tudják, vagy nem is akarják tudni, kérdezzem a polgármestert. A polgármester viszont mélyen hallgat. Az ügyben minden kormányzati szereplő csak terel és hazudozik.

Ezért jobb híján most önhöz fordulok, államtitkár asszony. Válaszoljon: a város zöldprogramja eredetileg a szűrkevizet öntözésre kívánta felhasználni, most a kínai gyárral etetik-zabáltatják mindezt fel, holott sem a környezetvédelmi engedélyekben nem szerepelt eredetileg, sem az akkumulátorgyár engedélyeztetési dokumentumaiban. Mennyiben tekinti ezt környezettudatosnak? Mi lesz a debreceni aszályos, sivatagosodó földekkel? Milyen fázisban áll a szűrkevíz-vezetékrendszer tervezése, ha egyáltalán megkezdődött, az esetleges kiépítése, hiszen el kellene ezt kezdeni. A tervek szerint hány kilométeres rendszerrel számolnak? A csővezeték nyomvonala érint-e magántulajdonosok tájékoztatása, esetleg kártalanítása?

Azaz, mikor kezdődik a rendszer kiépítése, és mikorra várható annak a befejezése? Milyen költséggel számolnak a szűrkevízrendszer kiépítése kapcsán, és ez milyen finanszírozásból fog megvalósulni? Köszönöm szépen és várom válaszát. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Koncz Zsófia államtitkár asszonynak. Parancsoljon!

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretném visszautasítani azt, hogy mi nem vesszük komolyan a debreceniek aggodalmait. Azt, hogy ezzel az üggyel kiemelten foglalkozunk, az a vitanap is mutatja, amin részt vettünk. Ugyanakkor az nagyon-nagyon szomorú volt, hogy azok a személyek, akik ezt indítványozták, kezdeményezték, nem voltak itt. Például Szabó Tímea képviselőtársunk nem jött el, Sebők Éva képviselőtársunk pedig egyszerűen úgy fogalmazott, hogy semmi értelme a vitanapnak. Én azt gondolom, hogy igenis van értelme, és van értelme annak, hogy ezekről a kérdésekről beszéljünk.

A mai nap Szijjártó Péter külügyminiszter úr egyébként részletesen beszélt a vízigénnyel kapcsolatos kérdésekről, a debreceni vízbázisról. Elmondta azt, amit már mi is elmondtunk korábban, de most szeretném megismételni. A debreceni vízbázis visszapótlódása jelenleg 75 ezer köbméter naponta. Debrecen város vízigénye 40 ezer köbméter naponta. S arra is utalt, hogy a nyolcvanas években 90 ezer köbméter vizet fogyasztott naponta a város a szocialista nagyipar térnyerése miatt. Az új akkumulátorgyár vízigénye átlagosan 3378 köbméter lesz. A debreceni közgyűlés múlt év júliusában az ellenzéki képviselők egyhangú támogatásával szavazta meg azt, hogy olyan ipari infrastruktúra épüljön a déli ipari övezetben, amely összesen 24 ezer köbméter víz felhasználását

teszi lehetővé. Azt gondolom, hogy ez megnyugtató válasz kell hogy legyen.

Ami a szűrkevizet illeti, mert képviselő úr ezzel kapcsolatban tett fel kérdést: tájékoztatom, hogy a nemzetközi szakzsargon szerint azt a vizet nevezzük szűrkevíznek, amit már egyszer használtunk, például kézmosásra, fürdésre, és nem lehet meginni vagy főzni vele. A használt vizet vagy szűrkevizet sok területen lehet hasznosítani. Az elnevezés nem a színére utal, hanem a víz minőségét jelenti. Kérem képviselő urat, hogy ezzel kapcsolatban fogadja el az álláspontunkat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Már meg ne haragudjon, de az ég áldja már meg, egy szót sem szólt arról, hogy honnan lesz szűrkevíz a gyárban. Arról beszélnek, hogy ott lesz a gyárban a szűrkevíz, de nem tudjuk megmondani, hogy honnan, ki fogja ezt megcsinálni, kit fognak kártalanítani, hány kilométeres vezetékrendszert fognak lerakni, egyáltalán semmit. Én örülök, hogy definiálta, mit jelent a szűrkevíz, de ezzel a debreceniek nem lettek boldogabbak.

Az árnyékkormány szerint különben hiba volt egy ennyire környezetpusztító beruházást egyáltalán Magyarországra hozni, és hiba volt úgy nekivágni, hogy nem kérdezték meg róla a lakosokat, többek között a debrecenieket. Az árnyékkormány pontos javaslatokat dolgozott ki, hogy többet ne fordulhasson elő ilyen. Minden környezetre veszélyes beruházásnál kötelezőnek kell lennie a környezeti hatástanulmány elkészítésének, és törvényben kellene megtiltani, hogy a kormány kénye-kedve szerint területeket vehessen el az önkormányzatoktól.

Ezért teljesen egyértelmű - s gondolom, ezzel ön is egyetért -, hogy az árnyékkormány Magyarország egyetlen reménye, hogy ne épülhessenek többet pusztító akkumulátorgyárak. *(Derültség a kormányparti oldalon.)* Én nagyon bízom benne, ön is megértette, hogy mi a jövő. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg az államtitkár asszonyt. Parancsoljon, öné a szó.

(18.30)

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Remélem, megérti, képviselő úr, hogyha azért ez egy kicsit mosolyt csal az arcomra, hiszen az árnyékkormány, illetve a Demokratikus Koalíció tagjai is még két évvel ezelőtt Dunaújvárosban tartottak sajtótájékoztatót, hogy miért nem oda érkezik az akkumulátorgyár. Ez az egyik kérdés, amit felvetett.

A másik azért, amit mi nagyon komolyan gondolunk, hogy az európai uniós és a magyar jogszabályoknak megfelelően, sőt még a határértékeket tekintve, a gyár környezetvédelmi szempontjait nézve a lehető legszigorúbb szabályoknak kell megfelelni. Egyébként ez nemcsak a debreceni akkumulátorgyár esetében, hanem minden magyar beruházás esetében ezt indokolja. És azt gondolom, hogy amikor a magyar autóparról meg a magyar járműparról beszélünk, akkor igenis nagyon komolyan kell venni azt, hogy a jövő az elektromos autókban van, és az, hogy ezt egyébként brüsszeli és zöldpolitikusok mindenféle szempontból hangoztatják Nyugaton, azt mutatja, hogy ebben a versenyben nekünk részt kell vennünk. (Varga Zoltán: *Így van, szeretném, ha Felcsúton épülne meg!*)

És azt gondolom, hogy a magyar emberek pedig igenis képesek arra, hogy ezzel az új technológiával megbirkózzva az elektromosautó-gyártásban is (Az elnök csenget.) kiemelt szerepet foglaljanak el. Azt gondolom, hogy mondjuk (Az elnök csenget.), 2010-ben, amikor még nem volt egymillió munkahely (sic!), akkor nagyon érdekes lett volna ezt a vitát lefolytatni. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypartok sorában.)

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár asszony válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk. 18 óra 30 perc van, a **kérdések** tárgyalására térünk át.

Tisztelt Országgyűlés! Sebián-Petrovszki László, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: „**Törvényesen működnek-e az elmúlt 16 hónapban kinevezett bírósági végrehajtók?**” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Körülbelül egy hónapja írásbeli kérdést nyújtottam be az ön miniszter asszonyához, illetve az ön minisztériumához azzal kapcsolatban, hogy a kinevezett bírósági végrehajtók törvényesen működnek-e. Ön volt kedves válaszolni erre, a válaszában semmi köze nem volt válasznak ahhoz, amit én kérdésként feltettem, úgyhogy megpróbálkozom most itt, a plenáris ülésen ugyanezekkel a kérdésekkel, hátha most sikerrel járok.

A történet, ugye, mindannyiunk számára ismert: Schadl Györgyöt, a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar elnökét korrupció és hivatali vesztegetés vádjával mintegy másfél éve letartóztatták. Ennek ellenére továbbra is ő az elnöke ennek a testületnek, ugyanis nem mondott le, a testület nem mentette fel, nem neveztek ki más elnököt a helyére. Tudjuk, hogy azóta számos új bírósági végrehajtót neveztek ki, egészen pontosan a számukat nem tudjuk, egy tavaly májusi bejelentésből tudjuk, hogy addig 35 ilyen új bírósági végrehajtó kinevezése történt, talán ma már ez százas nagyságrend is tud lenni. Márpedig a törvény értelmében a végrehajtó a kinevezést követő egy hónapon

belül esküt tesz a Végrehajtói Kar elnöke előtt, különben a megbízatása megszűnik. A törvény az esküt kifejezetten az elnök, jelen esetben a börtönben ülő Schadl György kizárólagos jogkörébe utalja, tehát sem az alelnöke, sem a testület titkára nem helyettesítheti őt ebben.

A kérdéseim, tisztelt államtitkár úr:

1. Meglátogatták-e Schadl Györgyöt a cellájában az új bírósági végrehajtók? Nagyon várnám azt a helyzetet, ahogy leírná, hogy mi történt ekkor.

2. Ha igen, és így történt, akkor mit várhatunk, milyen törvényes működés várható, milyen igazságszolgáltatásról beszélünk ebben az országban, hogyha a végrehajtókat ilyen körülmények között esketik le? És ha nem mentek el Schadl Györgyhöz, akkor ez azt jelenti, hogy törvénytelenül működnek az elmúlt másfél évben kinevezett végrehajtók, tehát például az általuk felügyelt és végrehajtott kilakoltatások jogszerűek, vagy jogszerűtlenek netalántán?

Várom a választ ezekre a kérdésekre. Köszönöm szépen. (Taps a DK soraiban.)

ELNÖK: Megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Korábbi írásbeli kérdésére adott válaszzal összhangban szeretném önt tájékoztatni arról, hogy a bírósági végrehajtásról szóló törvény 230. §-a szerint a végrehajtási szervezet feletti általános felügyeletet a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága látja el. A hatóság felügyeli a végrehajtókkal, végrehajtó-helyettesekkel és végrehajtójelöltekkel kapcsolatos panaszügyek intézését, a bírósági hatáskörbe tartozó ügyek kivételével.

Nos, tisztelt képviselő úr, én megtettem, amit ezek szerint ön nem, hogy a kérdésével kapcsolatban megkerestem a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatóságát, és a következő választ kaptam: arról tájékoztatott a hatóság, hogy az önálló bírósági végrehajtó kinevezése és eskütétele a hatályos jogszabályoknak, valamint a kar szervezeti és működési szabályzatának megfelelően történik. Kérem válaszom elfogadását. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Sándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a kultúráért és innovációért felelős miniszternek: „**Mit gondol arról, hogy az emberek többsége szerint minden gyermeket nevelő családnak azonos összegű támogatást kellene kapnia? Miért nem támogatják az MSZP javaslatát, hogy duplájára emeljék a családi pótlék összegét?**” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! A KSH adatai szerint a családi pótlék összege 2008 óta változatlan,

ez köszönhető annak is, hogy az önkormányzata az elmúlt 13 évben egyetlen fillérrel sem emelte meg a támogatást. Hornung Ágnes családtámogatásért felelős államtitkár szerint a gyermeknevelés nem lehet többet. Ezzel, azt gondolom, személy szerint én is, frakciónk is maximálisan egyetért, és ha ez így van, akkor azt gondoljuk, hogy a gyermekeket segítő pénzügyi támogatás mértékét jelentős mértékben emelni kellene.

Egy, a közelmúltban elkészült kutatás szerint, amelyet a KutatóCentrum készített el, a gazdaságilag aktív magyarok 56 százaléka a jövedelemtől függő adókedvezmény helyett előnyben részesítené a minden gyermeket nevelő családnak juttatott azonos mértékű támogatást, sőt a válaszadók közel fele, 43 százaléka azt is mondja, hogy a kormány családtámogatásra nyújtott pénzügyi támogatása nem nyújt elegendő segítséget a családok számára.

Mi azt mondjuk pontosan ezért, hogy olyan mértékű pénzügyi támogatást kell biztosítani a magyar családok számára, amely a mostani helyzethez képest valódi segítséget nyújt, különös tekintettel a magas inflációra, a rekordmagas élelmiszerárakra, illetve a növekvő rezsziárakra tekintettel. Éppen ezért azt mondjuk, hogy a családi pótlék összegét meg kell duplázni, indexálni kell, valamint annak a mértékét minden évben az infláció mértékével emelni kell. Erre szóló javaslatát egyébként az MSZP többször benyújtotta már a parlamentnek, most is, nemrég is megtettük egyébként ugyanezt, hiszen azt gondoljuk, hogy a 13 éve nem emelt családi támogatás jelentős mértékben vesztett az értékéből.

Mindezek miatt kérdezem, mit gondol arról, hogy az emberek többsége szerint a gyermekeket nevelő családoknak azonos összegű támogatást kellene kapniuk. Rendjén van-e az, hogy a családi pótlék összege ma már a felét sem teszi ki annak, mint amit a rendszerváltáskor ért? És miért nem támogatják az MSZP javaslatát, hogy a duplájára emeljék a családi pótlék összegét? Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vítályos Eszter államtitkár asszonynak. Parancsoljon, államtitkár asszony!

VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A Fidesz-KDNP-t nem a balliberális közvélemény-kutatások, hanem a magyar emberek választották meg kormányzó erőnek immáron negyedszerre, elég meggyőző többséggel. A választópolgárok, amikor pártot választanak, akkor, azt gondolom, hitet tesznek a párt által képviselt társadalmi irányzatok mellett is, ezzel egyben hitet tettek a munkaalapú társadalom mellett is, amelyet immáron 13. éve épít a kormány. Az emberek visszajelzéséből arra lehet következtetni, hogy ezzel a választópolgárok meggyőző többsége egyetért. Mi a segélyek helyett a munkában hiszünk, a segélyalapú világ helyett a munkaalapú társadalomban hiszünk.

De nézzünk egy kicsit vissza, hiszen önkormányzatok is voltak kormányon válság idején. Önök szerint egy gazdasági válság idején azzal vajon segítettek az embereknek és a családoknak, hogy elvették a 13. havi nyugdíjat? Vagy azt talán segítségnek szánták, hogy 2006 után már nem lehetett igénybe venni a rendszeres gyermekvédelmi támogatást, valamint az egy és két gyermeket nevelő szülők családi adókedvezményét, továbbá hogy a nagycsaládosok számára az adókedvezmény összegét kevesebb mint a felére csökkentették? Ez volt az önkormányzatok válságkezelése, ezt adta a baloldal a családok számára a gazdasági válság idején.

Ezzel szemben - ahogy a miniszterelnök úr a múlt héten elmondta - mi most is, egy világméretű gazdasági válság idején is megpróbáljuk szinten tartani és lehetőség szerint még bővíteni is a családoknak járó juttatásokat. A mi célunk az, hogy munkából tudják fenntartani magukat a családok, hogy magabíró és felelősségteljes családok legyenek a magyar családok. Azzal, hogy bevezettük a családi adókedvezményt, sokkal jelentősebb jövedelemnövekedést biztosítottunk a családoknak, mint az önkormányzati segélyezési rendszere. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár asszony válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Mit tesznek annak érdekében, hogy a szociális katasztrófa ne temesse mag alá a szociális területen dolgozókat is?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

(18.40)

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A '22-es költségvetés a szociális, gyermekvédelmi, gyermekjóléti intézmények személyi juttatásaira bérpótlékkal együtt 122 milliárd forintot szán. A '23-as eredeti költségvetés, illetve a parlament elé most idekerült módosítás 135 milliárdot adna, ez nominálisan 10 százalékos növekmény, csak hogy menet közben 25-26 százalékosra nőtt a brutális infláció. Ez magyarra lefordítva azt jelenti, hogy a szociális terület alulfizetett és túlterhelt dolgozóinak a helyzete egészen egyszerűen katasztrófálissá fog válni.

Államtitkár úr, hogyha az ágazat méltánytalan helyzetben lévő dolgozóinak a béremelése önmagában nem lenne elég indok, akkor szeretnék még két ilyen okot fölhozni, ami ezt alátámasztja. Az egyik: a sajtó teli van gyalázatos pedofil esetekkel, illetve szörnyű gyermekbántalmazásos történetekkel. Féltreértés ne legyen, én nem a szigorú büntetés ellen kívánok beszélni, viszont szeretném a fókuszot ráirányítani a megelőzésre és az áldozatsegítésre, ez viszont anélkül nem fog menni, hogy a terület, a szociális szféra dolgozóit ne támogassák, ne segítsék meg az eddigieknél is jobban.

A másik ilyen ok: a józan paraszti ész óta ismeretes, vagy aki ilyesmivel nem rendelkezik, az mondjuk, a Nobel-díjas közgazdász, James Heckman óta tudhatja, hogy az oktatásra fordított összegek úgynevezett megtérülési-beruházási rátája meredeken csökken a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek esetében, hogyha rossz a családháttér-index.

Allamtitkár úr, ez azt jelenti, hogy ha a beavatkozás késő, és hiába fordítanak - bárcsak így lenne - az Isten minden pénzét az oktatásügyre, hogyha ezek a hátrányok már fölhalmozódtak, akkor azokat nem tudják kompenzálni. Ehhez lennének szükségessé azok a szociális szférában dolgozó szakemberek, akik egyre kevesebben vannak, mert otthagyják ezt a területet.

Szóval, felelős konzervatív párt képviselőjeként érdeklődöm, mit kívánnak tenni annak érdekében (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy azt a szociális katasztrófa helyzetet megakadályozzák, ami maga alá fogja temetni az ott dolgozó embereket is. Várom a válaszát. Köszönöm. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön arról is beszélt többek között, hogy mennyire fontos a gyermekek megvédése akár a gyermekvédelmi intézményrendszerben is. Ebben természetesen egyetértünk, de akkor, amikor egy évvel ezelőtt gyermekvédelmi népszavazásra készültek? Akkor önök miért kamunépszavazásról beszéltek? Akkor miért arra biztatták az embereket, hogy mindenféle megjegyzéseket írogassanak csak a szavazólapra, de semmiképpen se álljanak ki a gyermekvédelmi törvény mellett? (*Ander Balázs: Államtitkár úr, elfogadtuk a törvényt! Én voltam a vezérszónok a Jobbik részéről!*)

Ha ott esetleg észbe kaptak volna, akkor lehet, hogy egy kicsit hitelesebb lenne, amit elmondának, illetőleg önöknek, amikor lehetőségük van polgármesterként, akkor mondjuk, az oktatásban vagy a kultúrában dolgozók bérét nem növelik, hanem csökkentik, hiszen a jobbikos polgármester Ózdon 25 százalékkal csökkentette a köznevelésben dolgozók bérét (*Ander Balázs: Kivérezgettétek az önkormányzatokat!*), de ez látszik az önök parlamenti jelenlétén is. Egy ciklussal ezelőtt még 26-an voltak, most pedig már csak nyolcan vannak. (*Ander Balázs: Ez így van.*) Így fogy a hitelességük, így fogy a frakciójuk.

Tisztelt Képviselő Úr! Arra törekedtünk, hogy szinte minden évben legyen valamilyen szociális béremelés. '14-ben az ágazati pótlék, '15-ben a kiegészítő pótlék került bevezetésre, aztán '16-ban az összevont ágazati pótlék, '18-ban egészségügyi kiegészítő pótlék, '19-ben megemelkedett az összevont pótlék, '20-ban megemeltük szintén az összevont ágazati pótléket,

'22-ben 20 százalékos bérnövekedés volt, és nagyjából jól számolták: átlagosan 11,8 százalékos béremelés volt ebben az esztendőben. (*Ander Balázs: Az 15 százalékos reálbércsökkenés.*)

Így, hogyha ön megnézi, hogy az előttünk levő kormányok két ciklus alatt mennyit emeltek a szociális béreken, 58 százalékot; mi mennyit emeltünk három ciklus alatt, valamennyivel több mint három ciklus, de azért a 190 százalékos emelés jóval nagyobb, mint az 58 százalékos. Nem egy ciklusnyi különbség van a kettő között. Így elérhetjük idén, hogy várhatóan a 400 ezer forintot a szociális átlagbér meghaladja.

Abban teljesen egyetérttek önnel, tisztelt képviselő úr, hogy azt emelni kéne, minél gyorsabban és minél nagyobb mértékben. A kormány ezt meg is fogja tenni, amint erre több lehetősége kínálkozik; csak tudja, az a helyzet, amit az önök pártelnöke is elősegít Brüsszelből, hogy már csak pár hónap, és pénz sem lesz - mondta Gyöngyösi Márton a jogállamisági eljárás indulásakor -, nos, ez nem segít a szociális szférában dolgozóknak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogyha önök azért dolgoznak, hogy már a nekünk járó források se érkezzenek ide, a szociális szférába se. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Szabadi István, a Mi Hazánk képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Miért nem becsülik meg a szociális dolgozókat?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tudnám folytatni most ezt a témát, ugyanis a választások előtt, '22. január 1-jétől 20 százalékos béremelést ígértek a szociális dolgozóknak, amely mint utólag kiderült, a minimálbér és a szociális ágazati összevont pótlék emeléséből állt össze. Akkoriban a dolgozók átverve érezték magukat, mert a plusz 20 százalékot a minimálbér-emelésen felül várták. Az idei évben pedig január 1-jével fizetésemelést csak maximum megemelt összegű minimálbér és a garantált bérminimum jelent, ami reálcsökkenéssel jár, már csak arra tekintettel is, hogy a januári infláció 25,7 százalékos volt.

Még egy figyelemre méltó dolog, hogy a közalkalmazotti bértáblát utoljára 2008-ban módosították, ezért mára szinte teljes egészében a minimálbérnek és a középfokú végzettséget igénylő munkakörben alkalmazandó garantált bérminimumnak felel meg.

A Mi Hazánk Mozgalom egyetért a szakszervezetek diplomás-minimálbérre vonatkozó követelésével, amit legalább a garantált bérminimum 130 százalékában kellene meghatározni. Az elmúlt harminc év kormányai a szociális dolgozók iránt szemmel láthatóan érzéketlenek voltak, miközben a megalázóan alacsony fizetésért nap mint nap embert próbáló munkát végeznek. Nem csoda tehát, hogy az ágazat egyáltalán

nem vonzó a fiatalok számára, és megközelítőleg 30 százalékos munkaerőhiánnyal küzd, miközben nélkülük nem működne a társadalom.

Kérem tisztelt államtitkár úr válaszát azzal kapcsolatban, hogy a családbarát politikájával büszkélkedő kormány miért nem becsüli meg azokat a dolgozókat, akik időseinkkel foglalkoznak, és a gyermekotthonokban élők számára a családot jelentik. Az élelmszer-alapú nemzetgazdasági érdekekkel szembenő kínai akkumulátorgyárnak szánt 320 milliárd forint támogatást például miért nem költi inkább a szociális ágazat bérrendezésére a kormány? Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak, parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mi is úgy gondoljuk, hogy elismerés illet mindenkit, aki a szociális szférában dolgozik. Ez egy embert próbáló feladat valóban, és különleges készség, képesség is kell valakinek ahhoz, hogy segíteni tudjon, és úgy tudjon segíteni valakinek - legyen az akár gyermek, aki valamilyen fogyatékossgal is él, legyen az egy idős ember -, hogy az tényleg neki is a teljes értékű élet felé jelenthessen egy-egy lépést.

Ezért fontos, hogy az állam ezt az intézményrendszerét fenntartsa, és fejlessze, ne pedig visszafejlessze, és ne csökkentse a béreket - mint ahogy a baloldali kormány tette a szociális szférában 2008-2009-ben egy 8 százalékos bércsökkenéssel, amikor elvették a 13. havi juttatást, hanem emeljük.

Ha a tavalyi évet nézem, 62,5 milliárd forintot költöttünk a béremelésre. Ez átlagosan 51 ezer forint többletet jelentett több mint 90 ezer dolgozónak. Ha megnézzük, hogy honnan indultunk 2010-ben, bruttó 137 ezer forint volt az átlagfizetés a szociális ágazatban, ehhez képest most a 137 ezer forint helyett 400 ezer forint környékén van a bruttó átlagfizetés. Nyilván tudjuk, hogy ehhez képest is még fontos, hogy emeljünk tovább, azért is, amit ön is mondott, hogy ez vonzó legyen a pályaválasztás előtt állóknak is, és hogy akik ott dolgoznak a szociális szférában, őket is ott tartsa, de azért emelkedésben ez a közel háromszorosára emelt bér így is fontos előrelépés volt.

Bízunk benne, hogy minél hamarabb megszűnik az a szankciós politika, az a háborús világ, amely minden forrást, amit akár a szociális szférában is elkölthetnénk béremelésre, azt máshova, elsősorban rezsizsámlára kell elkölteni, hiszen súlyos milliárdok és tízmilliárdok azok, amiket a bentlakásos intézmények rezsitöbbletére fordítottunk az elmúlt hónapokban, az ideai télen.

Az egész ország szintjén pedig 4000 milliárd forint, amit többletként a rezsizsámlákra fizettünk ki azért, hogy valakik sokkal jobban gazdagodjanak, mert a kitermelés költsége nem volt nagyobb, de mégis

(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.), erre 4000 milliárd forinttal többet költöttünk.

Nagyon sok jó helye lenne ennek a többletnek, többek között a szociális bérekben is. Bízunk benne, hogy jövőre már kevesebbet kell rezsifelárként, szankciós felárként fizetni, és akkor szociális béremelésre is több juthat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Berki Sándor, a Párbeszéd képviselője, kérdést kíván feltenni a gazdaságfejlesztési miniszternek: **„Miért hagy cserben a kormány 1200 postai dolgozót?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

(18.50)

BERKI SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tavaly év végén nagyon sokakat súlyosan érintett a postabezárások híre. Novemberben tudtuk meg, hogy 210 településen összesen 366 postát zár be a kormány. Vidéken élő képviselőként hadd hangsúlyozzam, hogy a kistépelüléseken a postabezárások milyen komoly nehézséget jelentenek az ott élőknek. Nógrád megyében nemcsak olyan nagyobb városokban zártak be postákat, mint amilyen Salgótarján, Balassagyarmat és Pásztó, de például Hugyagon és Ipolyvecén is csökkentették a postai szolgáltatásokat.

Az őszi postabezárások mintegy 740 munkavállaló megélhetését is veszélybe sodorták, ám a posta vezetése ekkor még azt állította, hogy ezeket a dolgozókat más, közeli postákon foglalkoztatják. Mivel az esetleges elbocsátásokkal kapcsolatos aggodalmak nem csitultak, ezért Fónagy János államtitkár úr egy januári írásbeli kérdésre azt válaszolta, hogy a csoportos létszámcsökkentés szükségességét felülvizsgálták, és azt nem kívánják végrehajtani.

Ilyen előzmények után jött most a hír, hogy a kormány ismét megszegi egy ígérését: 1200 postai alkalmazottat bocsátanak el. Ez a postai alkalmazottak 5 százaléka, vagyis minden huszadik dolgozót az utcára tesznek. De a maradékokat sem becsülik meg enél sokkal jobban. 25,7 százalékos infláció mellett önök először 3 százalékos béremelést ajánlottak fel a dolgozóknak, majd tiltakozások hatására 10 százalékos emelést ajánlanak.

Önök szerint a jelenlegi súlyos megélhetési válságban helyénvaló 1200 ember elbocsátása? Olyan dolgozóké, akiknek nem sokkal korábban még biztos munkát ígérték? És vajon mit üzen a magyar államról az alulfizetett postai dolgozók ilyen alacsony béremelése? Kérdésem tehát: miért hagy cserben a kormány 1200 postai dolgozót? Köszönöm válaszát.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS, gazdaságfejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm kérdését, amely lehetőséget ad számomra, hogy ismételten elmondjam, hogy a brüsszeli szankciók következtében az olyan piaci alapon működő nagyvállalat is, mint a posta, komoly lépésre kényszerült annak érdekében, hogy működése stabilitását meg tudja őrizni. Az ön által is említett létszám-racionalizálást követően megmaradó mintegy 22 800 munkatársának viszont biztos megélhetést ad egy szilárd alapokon működő posta.

Az elbocsátással érintett munkavállalók mielőbbi elhelyezkedése érdekében minden lehetőséget megvizsgálunk, tájékoztatással, szükség esetén képzési programokkal segítjük a dolgozókat. Elsődlegesnek tartjuk, hogy az elbocsátás előtt álló dolgozók lehetőleg egy napot se töltsenek munka nélkül, vagyis a „munkából munkába” elv érvényesüljön esetükben is. Ezt elősegíti, hogy Magyarországon történelmi csúcsot dönt a foglalkoztatottság, az üres álláshelyek száma - nem a munkanélküliek száma - megközelíti a 70 ezret, az álláskeresők száma pedig rekordalacsony szinten van. Így jó esély van arra, hogy ezek a postai munkatársak is mielőbb el tudjanak helyezkedni.

A Magyar Posta vezetése megkezdte a tárgyalásokat az üzemi tanáccsal, megvizsgálja a munkavállalók egyéb foglalkoztatási lehetőségeit. Az új Postapartner-program lehetőséget biztosít arra, hogy az érintett dolgozók a szerződött partnereknél kerüljenek tovább foglalkoztatásra. A Magyar Posta vezetése és a szakszervezetek között létrejött részmegállapodás értelmében március 3-án minden postai munkavállaló bruttó 50 ezer forintos pénzjuttatásban részesült, további 50 ezer forint kifizetéséről március 31-ig lesz döntés abban az esetben, ha addig az ön által is említett bérmegállapodás nem jön létre.

Egyébként a Postakürt Közhasznú Alapítvány is mintegy 50 millió forinttal segíti *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a legrászorultabb volt postás családokat. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kanász-Nagy Máté és Bakos Bernadett, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az építési és közlekedési miniszternek: **„Mikor veszik bele a vármegye- és országbérletbe a városi közlekedést is?”** címmel. Bakos Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

BAKOS BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Az LMP lassan egy éve javasolja a klímabérlet bevezetését. Ez egy olcsó, havonta 5 ezer forintba kerülő tömegközlekedési bérlet, ami országosan az összes tömegközlekedési járatra érvényes lenne a Volánbusztól kezdve a MÁV-on keresztül a helyi közösségi közlekedésig.

A klímabérlet anyagi segítséget jelent az embereknek és segíti a zöldcélokat, hiszen az egyszerű és olcsó bérlet hatására sokan válhatnak autóról közösségi

közlekedésre. Javaslatunk mintája a német kilenceuros bérlet, ami - Palkovics László szavaival élve - hatalmas siker volt. A német klímabérlet valóban eredményes intézkedés, három hónap alatt 1,8 millió tonna szén-dioxid-kibocsátást takarított meg. Ha Magyarországon egész évre bevezetnénk a klímabérletet, akkor 0,8 millió tonnával, vagyis 2 százalékkal csökkenne az ország szén-dioxid-kibocsátása.

Ennek ellenére hosszú hónapokig a kormány csak vizsgálta a klímabérlet bevezetését, bár ennek eredményéről nem közöltek semmit. Majd a benzínársapkát hozták fel kifogásnak, elismerve, hogy önknek nem számítanak a szegénység vagy a tudatos zöldéletmód miatt autó nélkül élők. Orbán Viktor évértékelő beszédében végre bejelentette, hogy bevezetik a klímabérletre hasonló vármegye- és országbérletet. Ezek ugyan messze nem tökéletesek, de el kell ismerni, hogy előrelépést jelentenek az eddigi, kilométer-alapú bérletekhez képest.

Nagy probléma viszont, hogy a bérletek nem érvényesek a helyi tömegközlekedésre, így aki ingázik, annak továbbra is két-három bérletet kell vennie. Tavaly októberben Vitézy Dávid közlekedésért felelős államtitkár még zónaalapú tarifarendszerről beszélt, vagyis a nyugati jó példák alapján integrált városi, elővárosi bérletekről. Érthetetlen, hogy ezt miért dobták most ki, hacsak nem megint Budapesttel szembeni elkülönülésüket szeretnék mutatni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor veszik bele a vármegye- és országbérletbe a városi közlekedést is? Válaszát előre is köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Nagy Bálint államtitkár úrnak. Parancsoljon!

NAGY BÁLINT építési és közlekedési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A kormány számára a környezetvédelem és a zöldpolitika kiemelten fontos terület, mint ahogy a közösségi közlekedés támogatása is. Mi azonban nemcsak beszélünk ezekről a dolgokról, hanem cselekszünk is. Erre egy jó példa, hogy Magyarország az elsők között rögzítette törvényi szinten azt a vállalást, hogy 2050-re klímasemleges országgá váljon.

Örömmel tudom elmondani azt, hogy 2010 óta a magyar gazdaság 24 százalékkal kevesebb üvegházhatású gáz kibocsátása mellett képes egységnyi GDP előállítására, mindezt úgy, hogy közben az ipari teljesítményünk a másfélszeresére nőtt. Az egy főre jutó szén-dioxid-kibocsátásban pedig a kilencedik legjobb értéket tudjuk magunkénak az európai uniós tagállamok között.

A kormány figyelmet fordít a közösségi közlekedésre. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint a május 1-jétől bevezetésre kerülő vármegye- és országbérlet. Az új konstrukció révén több ezer, de akár több tízezer forinttal is csökkenhet a családok havi közlekedési ráfordítása. A két új bérlettípus bevezetése a vidék és

Budapest számára is egyaránt óriási előrelépés, hiszen kevesebb autó érkezik majd az agglomerációból a fővárosba, a vidéknek pedig azért kiemelten jó, mert az itt élők kevesebb pénzért kapnak majd több szolgáltatást, és mindezt jóval egyszerűbben.

Szeretném megemlíteni, hogy szerencsére ez nem klímabérlet, ugyanis az ön által említett klímabérlet ma már 49 euró. Úgyhogy, ha ez így lenne, akkor ezért közel kétszer annyi pénzt kellene fizetni a bérletet megváltóknak, mint ahogy ez a vármegyebérlet esetében lesz majd.

Illetve azt is szeretném elmondani, hogy ez az új bérlet, illetve a két új bérlettípus nem szüntet meg semmilyen korábbi kedvezményt, ez ezek mellett egy új, azt gondolom, hogy minden eddigénél kedvezőbb lehetőséget biztosít a majdani felhasználók számára. És nem kikerülve a kérdését, tisztelt képviselő asszony, ahogy arról ma már volt lehetőségem beszélni, akkor tudjuk ezt kiterjeszteni az adott önkormányzatok településein, közigazgatási területén belül is, amikor ehhez az önkormányzatok csatlakoznak, hiszen az önkormányzatokon belül a közösségi közlekedés önkormányzati feladat, és ahogy itt ma már erről beszéltem, szeretettel várjuk az önkormányzatokat, hogy csatlakozzanak hozzá, és ebben természetesen várjuk a főpolgármestert is, illetve a fővárost is. Nagyon szépen köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Kállai Mária, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszternek: **„Hol tart a szolnoki Csáklya úti Tisza-híd és a hozzá csatlakozó, Szandaszőlőst elkerülő út előkészítési folyamata?”** címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. KÁLLAI MÁRIA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Aki ismeri Szolnokot, pontosan tudja, hogy Szolnok városa régóta küzd a megnövekvő gépjárműforgalom által okozott sok-sok dugóval. Különösen azon a helyen, ami indokoltá teszi azt, hogy egy Szandaszőlőst elkerülő út és a Tiszán átívelő új híd épüljön, az úgynevezett Csáklya úti híd, ami nemcsak a város közlekedésén segít természetesen, hanem a Szolnokra a déli országrészből jövő autóforgalom lebonyolításában is.

(19.00)

Messze túlmutat ez a fejlesztés Szolnokon, hiszen Kelet-Magyarországon is meghatározó lehet az a forgalomcsökkenés vagy -kiegyensúlyozás, ami ezzel az elkerülő úttal meg tud jelenni. Ha rangsorolnánk a szolnoki társadalmi igényét, akkor ez az egyik legjelentősebb társadalmi igény. Éppen ezért fordultunk Szalay Ferenc polgármester úrral a kormányzathoz, és a döntés meg is született, hiszen az útprogram megvalósítása során kijelölte a kormány azt a lehetőséget, hogy kezdődjön el ennek az útkomplexumnak és magának a

hídnak az előkészítő munkája, amit ezúttal is köszönünk a kormánynak, hiszen az előkészítésre 1 milliárd 670 millió forintot biztosított. Ennek keretében még az Innovációs és Technológiai Minisztérium kezdte elkészíttetni a tanulmánytervet, a környezeti hatástanulmányt, beszerezni a környezetvédelmi engedélyt, továbbá előkészíteni az engedélyezési tervet, valamint az építési engedélyek beszerzését.

Egy új Tisza-híd megépítése és maga az útrendszer átalakítása nyilvánvalóan egy város gazdasági fejlődéséhez, életminőségének, életstílusának fejlődéséhez is mindenképpen hozzájárul, és az egész országrészre hat, nem csak a bennünket délről megközelítő autók számára. Azt gondoljuk, hogy nagyon fontos maga a fejlesztés, a határidők optimalizálása és a minél hamarabbi előkészítő eljárásnak a befejezése.

Éppen ezért tisztelettel, megbecsüléssel kérdem: hol tart a szolnoki Csáklya úti Tisza-híd és a hozzá csatlakozó, Szandaszőlőst elkerülő út előkészítési folyamata? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Nagy Bálint államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

NAGY BÁLINT építési és közlekedési miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Először is engedje meg, hogy válaszomat azzal kezdjem, hogy a tárcánknak is és Magyarország Kormányának is kiemelten fontos a közlekedésfejlesztés, legyen szó tömegközlekedésről, vagy legyen szó úthálózat-, infrastruktúra-fejlesztésről.

A tervezendő nyomvonal tartalmaz egy új körforgalmi csomópontot, sávbővítést egy hosszabb útszakaszon, valamint biztosításra kerül a gyalogos és kérekpáros megközelítése a Tiszaligetnek és a felsőszandai réten található bevásárlóközpontoknak is.

Képviselő asszonyt jelenleg arról tudom tájékoztatni, hogy a kiválasztott nyomvonalra vonatkozó környezetvédelmi engedély a tavalyi év áprilisában kiadásra került, az építési engedélyezési eljárások lezajlottak, az országos és helyi közutakra, valamint a hidakra a hatóságok az építési engedélyt kiadták. A tervezési szerződésből még a kisajátítási tervek elkészítése, záradékolása van hátra, mely feladatok tervezetben ez év második negyedévében lezárulhatnak.

Sajnos, a szomszédságunkban zajló háború és az elhibázott szankciós politika okozta nehézségek gazdasági nehézségeket is okoztak - ahogy ezt látjuk, tapasztaljuk -, így a további előkészítési és kivitelezési feladatok vonatkozásában forrás jelenleg sajnos nem áll rendelkezésre. Azonban biztosíthatom róla a tisztelt képviselő asszonyt is és a szolnokiakat is, hogy amint a gazdasági helyzet enyhülésében lehetőség lesz rá, a kormány felül fogja vizsgálni, megfelelő források rendelkezésre állását követően pedig a kormány dönteni fog a projekt megvalósulásával, további megvalósulásával kapcsolatban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László, a KDNP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Meddig tud még Magyarország megküzdeni az egyre súlyosbodó migrációs nyomással?**” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Világszerte egyre nagyobb a migrációs nyomás. A magyar hatóságok csak az elmúlt két hónapban már több mint 15 ezer határsértőt fogtak el, és 160 embercsempészt tartóztattak le. A balkáni és a tengeri útvonalakon is folytatódik a migrációs aktivitás. A határ közelében lévő erdőkben több kisebb-nagyobb illegális tábor működik, de sokan be sem mennek a táborokba, hanem saját migránstanyát alakítanak ki. Kisajátítják és tönkreteszik a környezetet és az épületeket.

Iráni, iraki, pakisztáni, afgán és szír bűnöző csoportok esnek egymásnak, sokszor fegyveres konfliktusok alakulnak ki, emiatt sebesültek és halottak is vannak közöttük. A szerb határ közelében élő lakosok félnek, mert megnövekedett a betörések és lopások száma. A folyamatos rendőrségi razziák sem tántorítják el az illegális migránsokat attól, hogy Szerbián keresztül éri el a kiszemelt uniós országot.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ma már Brüsszelben is egyre többen látják, hogy csak határárral lehet megvédeni az EU külső határait. A schengeni határok megerősítésére annál is inkább szükség lenne, mert az Európai Unió visszatoloncolásra épülő politikája gyakorlatilag nem működik. A magyar határvédelem 650 milliárd forintos költségei jelentősen megterheltek, megterhelik az országot, mindezek ellenére, felháborító módon Brüsszel még mindig szinte semmilyen módon nem járult hozzá ezekhez a rendkívüli kiadásokhoz, költségekhez.

Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország következetes politikai tevékenységét folytatni kell az illegális migráció ügyében. A válsághelyzet meghosszabbítása kulcsfontosságú döntés volt ahhoz, hogy megfelelő erők, eszközök alkalmazásával hatékonyan tudjuk őrizni a határon a kerítést, hogy megakadályozzuk a migránsok átjutását.

Mindezek alapján kérdezem tisztelt államtitkár urat: meddig tud még Magyarország megküzdeni az egyre súlyosbodó migrációs nyomással szemben? *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! 2015 óta két élesen szemben álló álláspont van a migráció kezelése kapcsán. Az egyik a magyar álláspont, amelyik azt mondja, Európa határait meg kell védeni, csak azt szabad beengedni az Európai Unió területére, akire Európának szüksége

van, vagy aki valóban egy háborús helyzet elől menekül, mint most például, akik Ukrajnából menekülnek. Ezzel szemben van az Unió álláspontja: mindenkit be kell engedni, le kell folytatni az eljárást az Unió területén, aki jogosult, az maradhat, aki nem jogosult, az menjen vissza.

Ők azt mondták, hogy mivel mi a tranzitónában folytattuk le ezt az eljárást, ez embertelen, mert nem engedjük be őket az Unió területére; erre ők azt mondták, hogy zárva vannak, pedig egyáltalán nem voltak zárva, hiszen dél, kelet és nyugat felé szabadon távozhattak, csak észak felé, az Európai Unió irányába nem távozhattak. De azt mondták, ez nem elfogadható, Európai Bíróság elé vittek minket, és a többi, és a többi, mindenki ismeri ezeket az eseteket.

De nézzük, hogy az Unió saját politikája, nevezetesen, hogy mindenkit beenged, és utána eldönti, hogy ki maradhat és kinek kell visszamenni, az Unió saját eurostatos kimutatása szerint milyen hatékonyságú. Nézzük Nyugat-Afrikát! A kiutasított emberek 10 százalékát sikerült kivinni, 90 százalék pedig maradt, és illegálisan tartózkodik itt. Észak-Afrika - Tunézia, Algéria, Marokkó -: az Unió saját kimutatása szerint 7 százalékban sikerült végrehajtani az elutasító határozatokat, magyarul, száz olyan emberből, akinek azt mondták, hogy nincs jogcíme az Unió területén maradni, hetet sikerült visszavinni az eredetileg honos országba, 93 pedig felszívódott, és illegálisan az Unió területén van továbbra is. Irak valamivel magasabb, ott 15 százalékban sikerült végrehajtani a saját határozatait az Uniónak. Banglades és Pakisztán, ha Dél-Ázsiát nézem, 11 százalék, tehát 89 százalékban nem sikerült végrehajtani a saját döntéseit, 11 százalékban igen.

Az Unió maga mondja el ezen számok alapján feketén-fehéren, hogy amit nyolc éve visz, és amiért Magyarországot folyamatosan támadás éri, az igazából az ő esetükben egy nem működő jövőkép volt, a miénknél viszont egy működő határvédelemről beszélhetünk, hiszen az elmúlt évben is 270 ezer illegális határátlépést sikerült megakadályozni, szinte teljes mértékben magyar költségből, az Unió 1,5 százalékát állta ezeknek a költségeknek. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Most már egyértelmű, hogy csak a magyar út az, amelyik célra vezet. Már csak azt várjuk, hogy egyszer végre elkezdik finanszírozni is a szolidaritásról beszélők a magyar költségeket a határvédelemben. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Kálmán Olga, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: „**Miért?**” címmel. A kérdésre miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Nagy Márton István gazdaságfejlesztési miniszter válaszol. A kérdés megválaszolásával Nagy Márton István gazdaságfejlesztési miniszter úr Fónagy János államtitkár urat jogosította fel, ezért

Fónagy János államtitkár úr kíván válaszolni majd a kérdésére. Öné a szó.

KÁLMÁN OLGA (DK): Rendben van. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Önök napról napra megpróbálnak megoldani egy logikai bűvészmutatványt. Magyarországon tombol Európa legmagasabb inflációja, és mindeközben Magyarországon viszik haza az emberek Európa egyik legalacsonyabb fizetését. Eközben nemcsak a nyugati országok, hanem a keleti szomszédunk, Románia is megelőzött minket az átlagfizetések nagyságában, miközben ott az infláció is jóval alacsonyabb.

Románia, emlékszünk még, hogy sokkal szegényebben és meggyötörtebben szabadult ki a kommunizmus fogságából, mint Magyarország, majd a két ország közel három év különbséggel lett az Európai Unió tagja, ahol ugyanabban a nemzetközi gazdasági környezetben, ugyanolyan feltételekkel kapott uniós támogatásokat.

(19.10)

Akkoriban még rémálmainkban sem gondoltuk azt, hogy Ausztria helyett a sokszor alábecsült Románia gazdasági mutatóival kell majd egyszer versenyeznünk, pedig az Orbán-kormány elmúlt 13 éve után pontosan így áll a helyzet: Magyarország nem jut hozzá az uniós pénzekhez, miközben Románia hozzájut. Az orbáni infláció miatt az élelmiszerek drágulása a legmagasabb Európában, miközben a román átlagbér és minimálbér is magasabb, mint a magyar. Ezek a nyers tények, amelyekkel az önök szankciós hazugságai egyszerűen nem versenyezhetnek.

Ezek jelzik az önök totális gazdaságpolitikai kudarcát. Ezért mondjuk azt, hogy az árnyékkormány maradt Magyarország egyetlen reménye arra, hogy hazahozzuk az uniós pénzeket; kijelöljük az euró bevezetésének céldátumát, és helyreállítsuk a nemzetközi bizalmat a magyar gazdaság iránt.

Kérdezem hát államtitkár urat: miért előzött meg minket Románia, és miért nem ismerik be végre, hogy az önök 13 éves kormányzása miatt kell megélnie a magyar embereknek Európa legkisebb fizetéseiből Európa legnagyobb inflációja mellett? Köszönöm. *(Taps a DK pádsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm. Tisztelt Képviselő Asszony! A jelzős szerkezetek helyett lássuk a számokat! A minimálbér bruttó összege '23. január 1-jétől 16 százalékkal, 232 ezer forintba emelkedett. Ez több mint a háromszorosa a 2010. évi 73 500 forintnak. A garantált bérminimum ugyanezen időponttól 14 százalékkal, 296 400 forintba növekedett. Ez a negyedik legmagasabb növekedés az egész Európai

Uniót tekintve. Így ma már a minimálbér is magasabb, mint a baloldali kormányzás idején az átlagbér volt. A magyar 739 eurós garantált bérminimum a V4-országok közül a lengyel minimálbért megközelíti, a csehét és a szlovákot megelőzi.

Ön többször felhívta a figyelmet Romániára. Romániában mintegy 1,8 millióan, tehát a munkavállalók több mint negyede keresi a minimálbért, ezzel szemben nálunk 223 ezer fő kap ugyanilyet, ami a foglalkoztatottak létszámának 5 százalékát sem éri el. *(Kálmán Olga: De mennyi az, amennyit keres?)*

A minimálberekkel párhuzamosan a magasabb kategóriájú bérek is folyamatosan növekedtek, ez 2010-től '22-ig elérte a 155 százalékot, mialatt a nettó átlagkeresetek a családi kedvezmények beszámítása nélkül is közel 160 százalékkal növekedtek. Ez a baloldali kormányzás nyolc éve alatt 13,8 százalékot jelentett.

Az elmúlt tíz évben minden egyes évben növekedett a keresetek vásárlóértéke is. '22-ben a V4-es országok közül egyedül Magyarországon növekedtek a reálkeresetek, a többi országban csökkenés volt. *(Kálmán Olga: És az infláció?)* Arra majd a következő kérdése kapcsán válaszolok részletesen, ha megengedi. Köszönöm szépen. Köszönöm a türelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypártok pádsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Dudás Róbert, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Mikor fogják a kistelepülési utakat a fideszes érdekek elé helyezni?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr!

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy nagyon egyszerű kérdést szeretnék önnek feltenni: ki dönti el a közutak felújítását és azok sorrendjét? Van erről véleményem, sőt bizonyos esetekben akár információm is, ugyanakkor viszont nagyon fontos, hogy tudják a helyiek, illetve a helyi vezetők, hogy kihez forduljanak a jövőben: a közút vezetőihez vagy esetleg a politikához.

Ha valaki ténylegesen járja a településeket, járja a vidéket, akkor látja azt, hogy milyen katasztrofális a helyzet bizonyos vidéki útszakaszok tekintetében. Ezt innen az elefántcsonttoronyból nem lehet látni. Rengetegen várják a felújítást, hiszen katasztrofális utakon kell nap mint nap járniuk, és azt látják, hogy egyébként a saját igényekre azért mindig jut pénz. Csak hogy konkretizáljam: évtizedek óta tervezik a Bátorterenyét Ózddal összekötő útszakasz négysávossá tételét, most már csak felújítását, illetve azt sem tudjuk, hogy fel lesz-e újítva; a helyiek várják, mert sok ezren járják ezeket az utakat nap mint nap.

Mátraballán már több mint egy évtizede várják az ott lakók, és mindenki más is, aki azon az úthálózaton áthalad, hogy ne keréktörő legyen az út, hanem végre járható, de mindeddig hiába. A sort hosszan lehetne

még folytatni, és majd fogom is a következő felszólalásaimban.

Amit viszont teljes érthetlenség övez, hogy vannak szakaszok, amelyek előnyt élveznek a nagy forgalmú utakkal szemben. És hogy mire is gondolok? Tökéletes út vezet például egy olyan, alig száz fős kistélepülésre, amit az ottlakók nyilván tökéletesen megérdemelnek, ugyanakkor viszont a helyiek elbeszélése alapján nem feltétlenül az ott lakók érdekében került kiépítésre az út, hanem sokkal inkább saját érdekek miatt. Van olyan kormánypárti vezetőségű település, ahol az elmúlt időszakban elég híressé vált a polgármester különböző ügyek miatt - erről is többször fogok majd még beszélni -, amely 140 millió forintot kap földútra (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), földútfelújításra, arra pedig nem jut pénz, ahol nap mint nap több ezren közlekednek. Kihez forduljanak a helyiek, államtitkár úr? (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fürjes Balázs államtitkár úrnak, parancsoljon!

DR. FÜRJES BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Felszólalásának azon része mellett, amikor rébuszokban beszélt és trailerként beharangozta, hogy majd fog beszélni, majd fog beszélni, de semmilyen konkrétumot nem mondott, ezentúl az az egyetlen konkrét kérdése, hogy kihez forduljanak; természetesen forduljanak a megválasztott önkormányzatokhoz és a megválasztott parlamenti képviselőkhez, Magyarországon demokrácia van, utoljára áprilisban döntöttek. A legtöbb választókerületben vidéken megerősítették a kormánypárti képviselőt, illetve két kivételtől eltekintve minden vidéki választókerületben megerősítették a kormánypártokat. Talán abban a körzetben is, ahol ön érdekelt, többedik alkalommal nyert a Fidesz-KDNP képviselőjelöltje választást. Forduljanak bizalommal a megválasztott képviselőkhez, önkormányzati vezetőkhez.

Köszönöm szépen a hozzászólást, mert így el lehet mondani, hogy mi mindent sikerült, illetve nem tudom elmondani, hogy mi mindent sikerült tenni az elmúlt években útfelújítás keretében, mert arra a két perc is rövid lenne. A „Magyar falu” program keretében 2019 óta 3 ezer kilométernyi útszakaszt tettünk rendbe, döntően kistélepülések gyorsabb, biztonságosabb megközelítése érdekében. 2021-ben volt a csúcspont, amikor több mint 1250 kilométernyi utat sikerült felújítani, döntően a kistélepülések érdekében. 2010 óta összesen 8 ezer kilométernyi utat felújítottunk vidéken; ez jól látszik onnan is, és az ön által elefántcsonttoronynak mondott budapesti kormányzati központból is. 2022-ben 960 kilométernyi utat tudtunk felújítani. A Magyar Közút Zrt. gép- és eszközparkja több tíz milliárd forintos nagyságrendben bővült, hogy el tudják végezni a fenntartásokat.

És itt csak azért vagyok kénytelen abbahagyni, hosszú még a lista, mert az idő lejárt. Ha konkrétumokat fog kérdezni, konkrét válaszokat fog kapni minden esetben. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Mai utolsó kérdésünkhöz értünk, Mészáros Lajos, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a gazdaságfejlesztési miniszternek: „**Mi az elképzelés a Dunaferr hosszútávú működését illetően?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Dunaújváros és térsége országgyűlési képviselőjeként rendkívül fontos számomra a terület meghatározó foglalkoztatója, a Dunaferr működésének stabilitása és különösen a vállalat munkavállalóinak helyzete. Tudjuk, hogy 2004-ben a Gyurcsány-kormány privatizálta a cégcsoportot. Az azóta eltelt időben sajnos nem történtek meg azok a beruházások, fejlesztések, amelyek a vállalat hosszú távú működését biztosíthatták volna a változó piaci feltételek közepette.

A környezetvédelem terén is súlyos elmaradásokkal, elavult technológiával néz szembe a Dunaferr a XXI. század kihívásaival. Tudjuk, hogy a Dunaferr egy ciprusi bejegyzésű offshore cég; ellentétekkel tarkított az orosz-ukrán tulajdonosi szerkezet, nem egyértelmű tulajdonosi felhatalmazással működött a menedzsment.

(19.20)

A cég évek óta nem tett közzé mérlegbeszámolót, a tulajdonosi ellentétek miatt érvényes közgyűlést sem tudtak tartani. Ebben a helyzetben, döntésképtelen, bénult állapotban érte őket az orosz-ukrán háború és az elhibázott brüsszeli szankciók nyomán kialakuló energiaár-robbanás és annak gazdasági következményei. Emiatt és a korábbi menedzsmenti hibák miatt közel 500 milliárd forint tartozásállomány halmozódott fel. A kifizetetlen tartozás miatt a villamosenergia-ellátás megszűnése fenyegetett tavaly decemberben, mely akár ipari katasztrófához is vezethetett volna. Ekkor lépett közbe Magyarország Kormánya: rendeleti úton kötelezte a szolgáltatót az áramellátásra, majd szintén rendeletmódosításokkal lehetővé tette a gyorsított felszámolási eljárást, amelynek ideje alatt lehetőség van a működtetésre is.

A felszámoló első lépései közé tartozott a korábbi menedzsment menesztése és tárgyalások kezdeményezése az új tulajdonosaspiránsokkal. Közülük a Liberty Steel előfinanszírozta az állagmegóváshoz szükséges nyersanyagot mintegy 10 milliárd forint értékben, a kormány pedig garanciát vállalt 10 milliárd forint értékben (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) a dolgozók bérének féléves kifizetésére.

Kérdezem tisztelt államtitkár urat: a tárca, illetve a kormány milyen hosszú távú stratégiai elképzelésekkel számol a magyarországi acélgyártást illetően, illetve melyek az elképzelései a Duna-ferr hosszú távú működését illetően? Köszönöm szépen a türelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Valóban így van, a Duna-ferrt, Magyarország utolsó teljes vertikumú kohászati üzemét a korábbi tulajdonos, vállalatvezetők, s végül a brüsszeli szankciók tönkretették. A kormány ezt nem nézhette tétlenül, ezért egy védelmi bizottságot állítottunk fel, felszámolót rendeltünk a céghez, és megkezdtük a cég konszolidálását. Első lépésként a működéshez szükséges energiát biztosítottuk, és biztosítottuk a Bér-garancia Alapból a Duna-ferr dolgozóinak hathavi bérét mintegy 16 milliárd forint összegben.

Az ön kérdése a hosszú távú célokra irányult. Rövid távon a Duna-ferr feladata - egyéb más hazai kisebb acélipari központokkal -, hogy a hazai acélipari igényeket, acélárutertermék-igényeket kielégítse. Kiemelt cél az is, hogy a meglévő hazai szaktudást és gyártókapacitást folyamatosan fenntartsuk, annak érdekében, hogy ezek a bázisok ne vesszenek el, és a technológiai fejlődés biztosítható legyen.

A hosszú távú célok nagyon röviden. A hazai acélipar zöldtranszformációjával az egyik legjelentősebb új hazai iparágak, a hidrogéniparnak egyik felvevőpiaca lehet. Az elektromos kemencék használatával a hazai acélhulladékot itthon akarjuk, szándékozunk felhasználni - én magam ezt az egyik legjelentősebb célnak tartom -, átalakítjuk acéltermékké, amely jóval nagyobb hozzáadott értéket jelent, mint egy egyszerű acélhulladék-export. Végezetül, de nem utolsósorban az acélhulladék-mennyiség felhasználásával a hazai gazdaság ökológiai lábnyomát jelentősen csökkentjük, és ezzel biztosítjuk a hazai acélipar és ezen belül a Duna-ferr hosszú távú működését. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, most **napirend utáni felszólalások** következnek.

Megadom a szót Bencze János képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportjából: „Szemfényvesztés az ukrán gabonával” címmel. Öné a szó.

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Ami az ukrán gabonával történik, az a szó szoros értelmében szemfényvesztés. Már az ősszel jeleztük, hogy gond van az ukrán gabonaimporttal, olyan gabonafélék áramlanak be az országba, olyan szemestermények, amelyek messze nem felelnek meg az európai uniós előírásoknak, és gondokat fognak okozni a piacon. Akkor azt a megnyugtató választ kaptam - ezt írásban fejtettem ki, és

azt a választ kaptam rá -, hogy nincs itt semmi gond, majd jönnek a magyar hatóságok, megoldják. Hát, jelentem alássan, nem oldottak meg semmit.

A tisztességes magyar gazdálkodó családok óriási bajban vannak szerte az országban. Számítalan olyan család van - és itt nem a megnevezhető kormányközeli családokra gondolok, akik a mi lábunkon állnak, hanem azokra, akik becsülettel gazdálkodnak, akik 50, 30, 70, 100 hektár földből élnek -, akik a saját terményeikért raktározási, tárolási díjat fizetnek, nem tudják eladni tisztességes áron, úgy, hogy ömlik be az országba az az ukrán gabona, amely - kamionsofőröket idézve, vagy olyat, aki ezzel találkozott - maga a tömény szemét. Ma is kaptam egy Messenger-üzenetet, amelyben leírja az egyik szállítmányozó sofőr, hogy dohos kukoricát hordanak be.

Kérdezem én: hol vannak a hatóságok? De nemcsak a hatóságok, hát vannak kamaráink! Önök meg tudták büntetni az Orvosi Kamarát, azért, mert kiállt az orvosok mellett. Ezek szerint azokat a kamarákat, mint például az agrárkamara, akik nem állnak ki a gazdálkodók mellett, önök megjutalmazták. Hát, kérdezem én: mire fizetik a gazdálkodók a kamarai díjat, ha az agrárkamarától egyetlen komoly, épkezláb megnyilvánulást nem láttam az elmúlt időszakban? És azok a gazdálkodók, akikkel beszéltem, ők sem láttak tőlük semmit.

Mit tegyenek most a magyar gazdálkodók? Itt volt a tavalyi évben a nyakukban az aszály. Mit kaptak aszálykártérítés helyett? Vehetnek fel hitelt. Önök is tudják, hogy ha egy rossz év után még egy rossz év jön, a hitel maga a gyilkosság, öngyilkosság. És mi lesz a földjükkel? Kik pályáznak a magyar gazdálkodók földjére? Nyakukban a hitel, és ismétlem, a jó minőségű magyar gabonaféléket nem tudják tisztességes áron eladni. Ehelyett mi jön Ukrajnából? Olyan gabonafélék, olyan szemestermények, amelyek olyan vegyszerekkel vannak kezelve, amiből van, ami ötven éve tiltva van ebben az országban, de a legnagyobb részük az egész Európai Unió területén be van tiltva, ugyanis olyan szermaradványokat hagynak maguk után, amelyek egyszerűen veszélyesek az emberi létre - ezért lettek betiltva. Jönnek majd önök azzal - ha írásban beadnám, kapnám a választ -, hogy persze, megfelel ez mind, van róla vizsgálat. Abban az országban, amilyen per pillanat Magyarország, és amelyet a NER-es korrupció jellemez, aki a NER-nek a tagja, bármiről is kap papírt.

S mi történik ezzel a gabonával? Nyugat felé nem megy tovább - rákérdeztem gabonakereskedőkre -, dél felé nem megy tovább, itt marad az országban. A mi jó minőségű gabonánk kimegy. És mindenki gondolja végig: ami metanoltermelésre sem alkalmas, nem tudják feldolgozni, annyira rossz a minősége, azt vagy megetetik olcsó gabonaként a jószággal, amit majd mi elfogyasztunk - hála a NER-nek -, vagy akár kenyérgabonaként is feldolgozásra kerülhet, különféle források segítségével.

Kérdezem én még egyszer: mire való az agrárkamara? A gazdatársadalom elvárná, hogy most igazán

kiálljanak azokért az emberekért, akik tagdíjat fizetnek. És minimum példa a francia gazdálkodók mellett való kiállítás, amikor önmagukért kiálltak. Ugyanis tudomásul kell venni, hogy Magyarországon a magyar föld a létezésünknek az alapja. Ha elveszjük a gazdálkodóktól, ha tönkretesszük, ha odaadjuk az oligarcháknak, akkor nem lesz a létezésnek alapja, nem lesz magyar vidék. Egy magyar gazdaember, egy tipikus, nagybajszú, jó beszédű úriember mondott nekem egy dolgot: ide figyelj, János, egyszer Ukrajnában béke lesz, Ukrajnában a földterületek jó része amerikai és kínai érdekeltségek kezén van, ők egyszer termelni fognak, és ha ez a dömping megmarad, mi tönkrementünk, nemcsak én, hanem a NER-es gazdálkodók is.

Úgyhogy Magyarországon az agrárium, nyugodtan ki lehet mondani, több irányból is veszélyben van. Senki nem áll ki értük, főleg a mi kormányunk nem, csak himihumi intézkedésekkel. És igenis, önkönnél, a kétharmadnál pattog a labda! Az ellenzék nem tud tenni semmit, sem jogunk, sem lehetőségünk a kétharmad ellen.

Arra kérem önöket, ha tényleg ki akarnak állni Magyarország érdekeiért, ha tényleg fontos a magyar vidék, akkor tegyék meg, és kőkemény lépésekkel ellenőrizzék azokat a kereskedőket, akik gabonából vagy mézből szeptember óta telehordták szeméttel az országot. Köszönöm. *(Ander Balázs tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, aki szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett: „Történetek vidékről, avagy kétmilliárdért romhalmaz, meg az elprivatizált gyógyfürdő” címmel. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nemzeti, polgári érzelmű emberként azt mondom, hogy a magyar ember nem alattvaló, hanem állampolgár kellene hogy legyen a hazájában. 2023-ban, Európa kellős közepén így kellene hogy legyen. De ha egy újfeudális rendszert építenek, akkor sajnos ennek a gyökeres ellentétjével találkozhatunk.

Olykor ugyan megpróbálnak újfeudalizmuson kívül mást is építeni, például a dél-somogyi Babócsán egy iskolát. Aztán hogy ebből mi lett, azt majd mindjárt részletezni fogom. Úgy állították be ezt az egész projektet, amelyik valamikor 2016-ban pattant ki valakinek a fejéből, minthogyha egyébként a saját pénzükből finanszíroznák, nem pedig a magyar adófizetők pénzéből.

(19.30)

2019-ben letették az alapkövét is ennek az intézménynek. 2020 szeptemberében el kellett volna hogy kezdődjön a tanítás, viszont ez már a harmadik olyan tanév, amit mindenféle sürgős tanteremben kénytelenek átvészelné a pedagógusok és a diákok.

1 milliárd 88 millió forint volt az az összeg, amit első körben erre megítéltek. Aztán amikor ez a projekt

úgy nézett ki a valóságban is, hogy bebukik, akkor még 734 millió forintot szereztek mellé a tavalyi választási kampány véghajrájában, mert nagyon kényelmetlenné vált ügyebár a történet.

Én parlamenti felszólalásban, miniszteri meghallgatás alkalmával, hét írásbeli kérdés formájában, Polt Péterhez fordulva - ami emiatt aztán megjárta a Nemzeti Nyomozó Irodát is és a NAV Bűnügyi Igazgatóságát - próbáltam megtudni, hogy végül mennyit fordítottak erre a gyalázatos és szégyenteljes projektre. Közérdekű adatigényléssel is fordultam az illetékes tankerülethez. Onnét ez a válasz jött, idézném: „Az ez idáig kifizetett összeg nagyságának közlésére irányuló kérésének teljesítését elutasítom.”

Nos, ezután kénytelen voltam most az Integritás Hatósághoz fordulni, lássuk, ér-e valamit ez a szervezet, vagy pedig csak egy amolyan bokréta a transzparencia, az átláthatóság kalapján.

Én azt mondom, hogy a magyar emberek pénzéről van szó, úgyhogy nem azért, mert én országgyűlési képviselőként firtatom ezt az egész, messzire bűzlő történetet, hanem hogyha ott bármelyik helybéli polgár, Mari néni vagy éppen Józsi bácsi kérdezné, hogy mennyi lett kifizetve arra az egész romhalmazra a 2 milliárd forintból, akkor a mindenkori hatalom illetékeseinek kutya kötelessége lenne erre normális választ adni. Sajnos mind a mai napig nem történt meg. 15 perccel ezelőtt egyébként a térség egyéni országgyűlési képviselője, kormánypárti képviselője még itt volt, nagyon sajnálom, hogy elment, államtitkár úrral egyetemben.

A másik történet szintén Dél-Somogyból való. Szerintem minden településről van mindannyiunknak története a módszerváltás időszakából, egy olyan történet, amikor egy bunkó tanácselnök, tsz-elnök, enyveskező sztahanovista, lopásban élen járó elvtárs a privatizációs időszakban rátette az enyves mancsát valamire, a nemzet tulajdonából kihalított saját magának valamit. A recept ehhez megvolt, a posztkommunista rendszerváltás környéki recept a privatizációra: hagyd lerothadni az állami, aztán amikor ez megtörtént, és mondjuk, olcsó pénzen valamelyik haveré lett, akkor utána állami támogatás is jöhet majd, nyilvánvalóan magyar emberek adóforintjaiból.

Fürdő-történetről lesz szó. Ha van kincsünk ott, Dél-Somogyban, akkor a talpunk alatt lévő termálfürdő kincs lenne az. Viszont sokszor fölhoztam már a babócsai történetet, amikor azt a világbajnok vízkincset beleeresztik a Rinya-patakba; Nagyatád fürdő-kálváriáját - évek óta ott volt a Magyar Turizmus Ügynökség asztalán az ő fürdőfejlesztési tervük, a választás előtt kaptak is rá pénzt, aztán a választás után, mivel talán a városban nem úgy alakultak a dolgok, ahogy a NER elképzelte, ezt az azonnali mód vissza is vonták.

És itt van Csokonyavisona története. A falu nimbuszának utolsó darabkája lenne az a fürdő, amit most egy fideszes önkormányzati képviselő családi cége megszerzett. Ugyan választ még erre sem kaptunk, hogy az olcsó pénzen megszerzett fürdőfejlesztés miből fog megvalósulni. Itt egy valódi befektetés

történik, saját pénzből, vagy pedig, miután olcsón megszerezték a falu egykori kincsét, azt is állami pénzből kívánják majd úgymond felvirágoztatni. Ha ez így történik, akkor ismételen egy bűzlő privatizációs történettel van dolgunk; hogyha az előbbi verzió lesz az igaz, akkor ahhoz sok sikert kívánok. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kállai Mária, a Fidesz képviselője, szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett: „Szolnok Intelligens Városi Energia Modell - SZIVEM-projekt megvalósítása Szolnokon” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. KÁLLAI MÁRIA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Én egy példaértékű beruházásról szeretnék számot adni. Országosan is egyedülálló az a projekt, amit az E.ON Hungária Csoport és Szolnok megyei jogú város önkormányzata közösen véghez vitt. Egy olyan intelligens, energiahatékony városi energiamodell jött létre a Tisza fővárosában, amely fenntartható módon segíti a város energiaszükségletének egy részét, illetve hozzájárul a település klímacéljainak minél előbbi eléréséhez.

A „Szolnok Intelligens Városi Energia Modell”, vagy ahogyan röviden hívjuk, SZIVEM-projekt, ami valóban kedves a szívünknek, meggyőződésem, hogy a jövő útja. Ahogyan Lantos Csaba miniszter úr fogalmazott, már a megnevezés is találó, összességében igazán példaértékű a beruházás. Az ország első energiaközösségét alakították ki Szolnokon, amely optimalizált felhasználással, lokálisan ad megoldást. A közel 1,2 milliárd forintból megvalósuló beruházás fókuszában az energiamegtakarítás áll, minden forintja jól hasznosul, igazi közös munka a város és az E.ON Hungária Csoport között.

De föltehetjük a kérdést, hogy mit is tartalmaz. Az önkormányzat által fenntartott intézményekben összesen hat helyszínen kilenc háztartási méretű kiserőmű épült. A projekt keretében napelemekkel ellátott úgynevezett carport is létesült az e-autósoknak több gyorstöltővel, nagy teljesítményű villámtöltőkkel. Az együttműködés keretében az önkormányzati intézmények között bölcsődék, óvodák, egészségügyi intézmény is található. Az említett erőműveken kívül fűtés-korszerűsítés történt, kazáncserék történtek, ami mind-mind a környezettudatosságot is szolgálja. El kell mondani, hogy a fejlesztésnek köszönhetően ezek az intézmények összehangoltan és a mindenkori saját igényeikhez tudják felhasználni az így megtermelt és megtakarított energiát. Ezáltal természetesen jelentősen csökken az energiaköltség, jelentősen csökken az energiafogyasztás. Azt gondolom, hogy ez az együttműködés mindenki számára csakis és kizárólag kölcsönös előnyökön alapul.

Az önkormányzati közfeladatot ellátó intézményeken túl lakóházak is megújultak, fiatalok lakóházai. Összességében mintegy hetven család gyakorlatilag hőszigeteléssel gazdagodhatott, illetve ezen a

lakótelepen is úgynevezett parkolói carportokat építettek, váltóáramú és egyenáramú töltőt. Gyakorlatilag fontos az, hogy nemcsak a szolnokiak, hanem a Szolnokra látogatók - ma már hallottuk többször is a parlamentben az elektromos autók jövőjét - könnyebben, gyorsabban és jól elérhetően tölthessék a gépjárműveiket.

Természetesen nagyon fontos az energetikai felújítás is egy-egy lakóházon, a családok jövedelmi viszonyaihoz is hozzájárul, nem beszélve természetesen az energiával való tudatos gazdálkodásról. Ez a beruházás nagyon fontos olyan szempontból is, hogy a lakók számára egy nagyon komoly tudatosságot is jelenthet. Köszönet az E.ON Csoportnak, köszönet abban is, hogy ilyen energetikai technológiákkal tudják segíteni a várost, és ezzel közelebb kerülhetünk valóban a klímavédelmi célokhoz is. Nagyon fontos ebben a környezettudatosság, nagyon fontos az, hogy a lakóközösségek, a város és a vállalkozások együtt hozták ezeket a lokális, innovatív energetikai megoldásokat. Nyilvánvaló, ez is egy komoly lépés az energiatudatosság csökkentésében, az energiaszuverenitás elérésében.

A fenntarthatóság ma már Szolnokon, Szolnok megyei jogú városban minden fejlesztésünknek horizontális célja, egy szemlélet. Ez a szemlélet vezérli a várost Szalay Ferenc polgármester úrral és a városvezetéssel együtt a SZIVEM-projekt életre hívásakor is. A megtakarítás, a tudatos energiafelhasználás mellett külön öröm, hogy gyakorlatilag a vállalkozók, magánszemélyek együttműködésén alapul. Hála és köszönet az E.ON Csoportnak, hogy összefogta, támogatta ezt a programot, és gratulálók Szolnoknak abban a gondolkodásban, hogy ez az energiahatékonyabb már akkor a fókuszban volt, amikor még ez az energiaválság nem volt látható az országban. A projekt megmutatta azt, hogy képesek vagyunk megragadni minden eszközt, lehetőséget az észszerű gazdálkodásra, az együttműködés, a közös előnyökön alapuló kölcsönösség mindig a legjobb hívó szó versenyhelyzetben is.

Szeretném még elmondani azt, hogy az energiavállalat és Szolnok kooperációja már hagyományosnak tekinthető. 2019-ben már megkezdődött ez a munka, de előtte 2017-ben is. Ennek következményeképpen a szolnoki energiahatékony és energiaközösségi modell 2022-ben kiérdemelte a „Fenntartható jövőért” díjat klímavédelem és adaptáció kategóriában.

Mit is kívánhatnék? Minél több felelős lokális projekt erősítse közösségünket! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Jakab Péter képviselő úr, független: „Igazságot a magyaroknak” címmel. Megadom a szót.

(19.40)

JAKAB PÉTER (független): Köszönöm a szót. Képviselőtársak, tudják, mi itt a legnagyobb baj? Az, hogy ebben az országban minden, de minden hazugságra épül. Önök hazudnak az embereknek, és ugyanezt

várják el az emberektől. Hazudjuk azt, hogy van elég tanár; hazudjuk azt, hogy van elég orvos, van elég rendőr; hazudjuk azt, hogy Magyarország előre megy, nem hátra. Hazudjuk azt, hogy a Nyugat hanyatlik, mi meg soha nem élünk még ilyen jól. Közben meg minden összeomlik: egészségügy, oktatás, rendvédelem, bérek, nyugdíjak, minden. De ez persze, önöknek nem számít. Önöknek itt egyvalami számít, az, hogy papíron minden rendben legyen, az, hogy minden jól le legyen papírozva. És le is van. Nézzék meg, képviselőtársak, itt, ebben az országban az átlagfizetés papíron több mint félmillió forint! Itt csak a valóságban hal éhen az ember.

Képviselőtársak, elég volt a hazudozásból! Elég volt abból, hogy önök azt hazudják, hogy nálunk nőnek legjobban a fizetések, miközben a valóságban már a szlovákok meg a románok is jobban keresnek, mint mi! Elég volt abból, hogy azt hazudják, hogy emelik a nyugdíjakat, miközben a valóságban a drágulás elviszi a nyugdíjemelés többszörösét! Elég volt abból, hogy azt hazudják, hogy a magyar családok itt havonta 181 ezer forintos rezsitámogatást kapnak önöktől, miközben a valóságban nem kapnak semmit, az égegyadta világban semmit!

Pedig nem akarnak sokat. Itt senki nem akar sokat, képviselőtársak, a magyar ember nem nagyravágó, itt mindenki csak annyit akar, amennyit megérdemel, mert így igazságos. Aki minőségi munkát végez, az kapjon minőségi fizetést, mert így igazságos! Aki tisztességgel ledolgozta az életét ezért az országért, az kapjon tisztességes nyugdíjat, mert így igazságos! Aki fizeti becsülettel a tb-t, az kapjon megfelelő egészségügyi ellátást, mert így igazságos! Aki meg kifosztja a népet, az kapjon végre bilincset, mert így igazságos!

Ennyit akarunk, semmi többet, egy igazságos Magyarországot, ahol nem a tolvaj boldogul, hanem a melós, ahol nemcsak az éli túl a betegséget, aki még többet fizet, hanem az is, aki már nem tud többet fizetni. Egy igazságos országot akarunk, ahol nem veszik el az embernek csak úgy a magánnyugdíjpénztári megtakarítását, ahol nem veszik el az embernek a vállalkozását, a lakását, az életét. Nem! A Nép Pártján Mozgalom ennyit akar: igazságot a magyaroknak. Az igazság pedig ott kezdődik, hogy a hazugokat, vagyis önöket kihajítjuk a parlamentből, de egytől egyig.

Pontosan ezért követeljük, ezért kezdeményezük, hogy a hazugsággal megválasztott parlament osszassa fel önmagát, és legyen Magyarországon új, demokratikus választás, immár az igazság birtokában. Ne várjunk 2026-ig! Képviselőtársak, aki ezt nem támogatja, az a hazugok pártjára áll. Aki ezt nem támogatja ellenzékiként, az a Fidesz pártjára áll a néppel szemben. Döntsék el végre, képviselőtársak, hogy melyik oldalon állnak! A Fidesz pártján vagy a nép pártján? Egy biztos: a Nép Pártján Mozgalom tagjai, aktivistái az elkövetkezendő időszakban kint lesznek az utcákon, a tereken, és meg fogjuk kérdezni a magyar embereket, hogy akarják-e még fizetni önöket ezért a teljesítményért 2026-ig, vagy inkább már most véget vetnének annak az elmebajnak, amit úgy hívunk,

hogy Fidesz. Vesszen a kormány, győzzön a nép, igazságot a magyaroknak! *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Barkóczy Balázs képviselő úr, DK-képviselőcsoport. Öné a szó.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor 2022 decemberében a XV. kerület megalkotta a 2023. évi önkormányzati költségvetést, az önkormányzati intézmények és szolgáltatások biztonságát szavatoló működési költségvetést alkotott. Cserdiné Németh Angéla, a kerület DK-s polgármestere már akkor is hangsúlyozta: a pontos számok, az önkormányzat valamennyi bevétele teljes ismeretében az önkormányzat 2023-ban is biztosítani fogja a kerület civil szervezeteinek, egyesületeinek, sportszervezeteinek önkormányzati támogatását, az infláció miatt megemelkedett étkeztetések többletköltségét, a lakossági rendezvények megtartásához szükséges többletforrásokat, a kerületi útfelújítások, parkolóépítések, gyalogátkelőhelyek, komplex zöldfelületek rekonstrukciójának fedezetét, valamint a köznevelési intézmények felújításának a fedezetét.

Január 25-én aztán a Fővárosi Közgyűlésnek az iparüzésiadó-bevételek 2023. évi megosztásáról szóló rendelete elfogadásával a XV. kerület számára is megnyílt az út az iparüzésiadó-bevételek beemelésére a költségvetésbe és ezzel egy új költségvetési koncepció megalkotására. Vagyis a XV. kerület DK-s vezetése állta a szavát. Tette ezt annak ellenére, hogy a kormányzat részéről idén is tovább folytatódott az önkormányzati szektor forrásainak szisztematikus elvétele, ahogyan az elmúlt években az is egyértelművé vált, hogy a Fidesz-kormányzat pártpolitikai alapon oszt vissza közpénzeket az egyes kerületeknek és önkormányzatoknak mindenfajta követhető és világos szempontrendszer mellőzésével.

Csakhogy ezzel nem a polgármestert vagy a képviselő-testületet leckézteti meg vagy tartja rövid pórázon az Orbán-rendszer, hanem a kerületben élőket bünteti, velük packázik rövid távú és nagyon is átlátzó pártpolitikai érdekeket érvényesítve. A felújítandó utcákban ugyanis egyaránt élnek kormánypárti és ellenzéki érzelmű szavazópolgárok. A gondozásra szoruló parkokat és a kerületi fejlesztések eredményeit, a szociális intézményeink szolgáltatásait ugyanúgy szeretné élvezni mindenki. Nincs bal- és jobboldali útfelújítás, nincs bal- és jobboldali bölcsőde-karbantartás vagy parkolóépítés, nincsen bal- vagy jobboldali egészségügyi ellátás. Minden forrás, minden egyes forint, amit elvonnak az önkormányzattól, azt a Rákospalotán, Pestújhelyen és Újpalotán élő emberektől, a kerület közösségétől veszi el a kormány. Őket fosztják meg a befizetett adóforintjaikért cserébe joggal elvárható élhetőbb és komfortosabb mindennapoktól. Immár bő egy évtizede súlykolja ugyanis a közpénzmilliárdokból finanszírozott kormányzati kommunikációs gépezet és a hatalmasra duzzasztott állampárti propagandamédia a

napnál is világosabb és átlátszóbb hazugságaradatot, miközben a hazugságra, uszításra és ellenségképgyártásra elszórt vagyomból, a valamennyiünk által befizetett adóforintokból csak az udvartartás, a nemzetinek csúfolt pártburzsoázia és a lakájmédia szerencsés kiválasztottjai gazdagodnak, aközben ebből a temérdek közpénzből egy jobb és igazságosabb, szolidárisabb és élhetőbb Magyarországot is lehetett volna építeni itt az elmúlt 13 évben.

A gyűlétkampányok és a megosztás helyett mi azonban a XV. kerületben ezután is a szociális biztonságot és a szolidaritást fogjuk erősíteni. A kerület tradícióit megbecsülve és ápolva, a széles körű szociális és egészségügyi ellátórendszerünk színvonalát megőrizve és továbbfejlesztve, változatos és sokrétű kulturális kínálatot biztosítva sokszínű, erős és összetartó közösséget építünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Itt szeretnék köszönetet mondani a költségvetés módosításának elkészítésében közreműködő valamennyi XV. kerületi kollégának, a gazdasági főosztály és az önkormányzat intézményei, gazdasági társaságai vezetőinek és munkatársainak, a kerület biztonságos és kiegyensúlyozott, felelős működését garantáló alapos és magas színvonalú szakmai munkájukért. És innen üzenem nekik: amíg a kormányzat pártpolitikai alapon továbbra is csak rombolni képes, addig mi - vállalásunk szerint - a XV. kerületben mindenkire vigyázunk úgy most, ahogyan a jövőben is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hegedűs Andrea képviselő asszony, DK-képviselőcsoport: „Diósgyőr vára már csak árnyéka önmagának!” címmel. Öné a szó.

HEGEDÜS ANDREA (DK): Köszönöm szépen Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem véletlenül hívják a diósgyőri várat a királynék várának, ugyanis száz éven keresztül, pontosan 102 éven át uralkodók feleségei birtokolták. Ma ki birtokolja? Mert a miskolciak biztos, hogy nem. Egykor a vár maga volt az élet, minden rendezvénynek helyet adott, ahol hömpölygött a tömeg, ahol egymást érték a színvonalas rendezvények, szerelmek születtek, barátságok kötődtek, nevetés, vidámság, tengernyi szép emlék helyszíne, a nagybetűs szórakozás és a kultúra fellegvára volt.

Most mi a helyzet? Idézem négy város lakó véleményét. „Négy éve a lábunkat se tehetjük be a felújítások miatt, helyette kerülgethetjük a darukat, és mehetünk a betonzsungel lovagi tornák terére.” Második vélemény: „A várnak patinája és hangulata volt. Attól volt csodás és romantikus helyszín, hogy az idő vasfoga nyomot hagyott rajta. Az új falaktól élettelenlenné vált. Eltűntek a koncertek, fesztiválok. Nem tudom, kinek az álmát látom megvalósulni, de nekem egyre inkább rémálomnak tűnik.” Harmadik vélemény: „Milyen kormány az, amelyik az életminőség rovására értelmetlen látványberuházásokkal akarja

megegyesíteni a pozícióját? Soha nem lesz valódi turisztikai attrakció, mert hiányzik belőle az a vonzerő, amit a múlt dicső történelmi eseményei adhatnak.” Negyedik vélemény: „Ez egy élő vár, nem pedig egy halott rom, így a mai kor kihívásainak is meg kell felelni. Igenis meg kell őrizni, helyre kell állítani eredeti formájában, viszont ami most történik a várral, az olyan, mintha egy kalotaszegi legényest piros tornacipőben, szakadt farmernadrágban és fordított baseballsapkában járná valaki a Magyar Állami Népi Együttesben.”

(19.50)

A beruházást tehát ebben a formájában kevesen látják derűsen.

Minek nevezzem történelmi életünket, értékünket? Diósgyőri várnak? A királynék várának? Vagy Disney-várnak? - ahogy a miskolciak csúfolják az egykor romjaiban is vonzó, romantikus hangulatú várat.

Történelmi örökségünk olyan építészeti plasztikai beavatkozásokon esett át, ami nem elég, hogy felismerhetetlenné teszi az eredetit, de még csak be sem tudják fejezni az elrontott, figyelmetlen tervezői munka miatt. Az a gond, hogy még hiányzik kétegyezer forint a statikai hibák elhárításához. A kormány által megbízott egykori, a diósgyőri várért felelős kormánybiztostól, ma parlamenti képviselőtől nem hallunk semmi biztatót, sőt semmit. Látjuk azonban a felelősség lerázását és a tájékoztatás hiányát. A kivitelező cég február 27-én leállt a beruházással, pedig a négy vártorony még nincs megerősítve.

A vár fejlesztésében az állami felelősség és a hatáskör óriási. Kérdezem a kormánypárti, fideszes miskolci képviselőket, igaz, hogy nincsenek itt, Kiss Jánost, Csöbör Katalint és Kovács Zsoltot, ismerik-e Lázár János építési és beruházási minisztert. Mert ha igen, akkor sétáljanak már oda hozzá városunk érdekében. Ha ez önöknek nem megy, akkor megteszem én, hogy a vár építésén dolgozó gépek újrainduljanak. A vártornyok nem érdemlik, hogy sorsára hagyott haldoklókként elfekvőben feküdjenek. Miskolc ragaszkodik a történelmi örökségéhez, és mielőbb szeretné a vár küszöbét átlépni a lakosság.

A múlt héten azt mondtam, hogy a MIVÍZ a miskolciaké, most a város lakók nevében kijelentem, hogy a várat sem hagyjuk tönkretenni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr, DK-képviselőcsoport: „Mi történik Újpesten?” címmel. Öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Újpest különleges hely különleges emberekkel, az otthonunk és így számunkra a világ közepe. Fontos számunkra a múlt ismerete, a jelen lehetőségei és a jövő tervezése egyaránt. Szerencsére sűrűn forgathatom az Újpesti Helytörténeti Értesítő

számaikat, benne a száz évre visszatekintő történetekkel, emlékekkel, például az Újpest önállóságának visszanyeréséről szóló visszaemlékezést is.

Újpestre egykoron a büszke gyáripari világ volt jellemző, de az elmúlt évtizedekben bekövetkezett változás minket is megérintett. Új lehetőségek és kihívások jelentek meg a vállalkozások és a lakosság életében, de mindenkinek fontos lett és igénye lett a zöld és élhetőbb környezet. A közös múltra építő jelenben az önkormányzat egy jól felépített koncepció mentén, a lakossággal együttműködve évek óta azon dolgozik, hogy zöldebb, élhetőbb világot építsünk Budapest újpesti részén. Bármilyen meglepő, lila szívvel szeretjük mi ezt a zöldtet.

Történelmi pillanat Újpest életében, mondhatnám így is, az új főtér park megvalósításának kezdete, ami az évtizedekre előre tekintő jövőt is meghatározhatja a Szent István téri hangulatával, ahogyan 2010-ben megvalósult főterünket is maradandóan a főváros egyik legszebb főterévé alakította, és azóta a kulturális eseményeknek helyet adó közösségi helyé varázsolta a Szent István teret városunkban. De van további lehetőség is a fejlődésre. Ezért a fejlődés folytatásaként február 27-én átadták a munkateret, és elindult egy hatalmas zöldberuházás. Remélem, hogy a főtér park a maga rengeteg zöldjével, virágaival, fáival, sétányával, vízi játékával, óriás homokozójával elnyeri majd az újpestiek tetszését is. A látványterveket látva biztos vagyok benne, hogy az új zöld park harmonikusan fog együtt létezni és élni a burkolt főtérrel, a piaccal az UP rendezvényközponttal, ami így együtt igazán unikálissá teszi a városunk, Újpest szívét, mert Újpest a mi városunk, a mi otthonunk.

A főváros IV. kerületében 2022-ben is megannyi zöldkezdeményezésről tudok még beszámolni, és folytattunk, indítottunk ilyeneket a „Zöld Újpest” program keretében, többek között országos hírűvé vált levendulapark kialakításával, beltéri zöldfalakkal, napelemes térlámpákkal, tömeges faültetéssel vettük fel a harcot a klímaváltozással szemben, a lakosság pedig tavaly óta már használatba vehette az esővízgyűjtőket, a komposztálóládákat, az intézményeket pedig magasságyásokkal segítették az ötletgazdák.

Újpest önkormányzata 2020-ban hozta létre az első vadvirágos ágyást a Homoktövis parkban, amit aztán számos másik is követett. 2021-ben hét, 2022-ben pedig egy újabb helyszínnel bővült a program. A tavaly átadott Tél utcai osztósáv mellett, a Böröndös sétányon, a Megyeri úton, a Görgey úton, a Pozsonyi úton, a Szigeti József utcában, az SZTK mellett létrehozott levendulamezőn csodálhatták meg a virágos ágyásokat.

Tavaly májusban dr. Trippon Norbert alpolgármester javaslata alapján bontottak fel egy 1124 négyzetméteres, azelőtt fölöslegessé vált, 40 centiméter rétegvastagságú betont a Károli Egyetem szomszédságában, egy régi dühöngő helyén, ahol nem sokkal később létrehozták a második közösségi tankertet Újpesten. A kivitelezési munkálatokat követően 40 szerencsés újpesti vehette birtokba a 3 négyzetméter

alapterületű magasságyásokat. A kezdeményezés sikerét jól mutatta, hogy sokszoros túljelentkezés volt a magasságyások iránt a lakosok körében. Így nem meglepő, hogy idén elkezdődött harmadik közösségi tankertünk építése is a Bercsényi utcában, ahol 933 négyzetméternyi területen megvalósuló közösségi kertben 18 darab 6 négyzetméteres magasságyás lesz kialakítva.

Itt a tavasz, így jöhetnek újabb és újabb esővízgyűjtők és komposztálóládák. Tavaly nyáron hatalmas siker lett mindez a korábbi kezdeményezés.

Világosan látszik tehát, hogy Újpest épül, szépül, fejlődik. Én pedig továbbra is minden erőmmel azon leszek, hogy ez folytatódjon, és mindenben segítem az önkormányzat munkáját. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Arató Gergely képviselő úr, DK-képviselőcsoport: „50 perc alatt ért ki a mentő egy utcai baleset” címmel. Öné a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Választókerületemben, Kispesten február 7-én délután baleset történt, egy polgár megbottlott az úton, elesett, és nem tudott felállni. Hozzártatózók hívták a mentőket, aztán vártak. És aztán vártak, és vártak, és még mindig vártak. Közben a sérült az utcán feküdt a hideg kövön, fagypon alatti hőmérsékletben, mint utóbb kiderült, combnyaktöréssel. Az esetkocsi végül 50 - jól értették, nem 5 és nem 15 perc, hanem 50 - perc múlva érkezett meg.

A jelenlévők elmondása szerint és a mentőkocsi ápolói, orvosa szerint Monorról érkezett meg, miközben az eset egyébként 700 méterre történt a kispesti mentőállomástól.

Szerencsére nagyobb baj nem történt, de ez nem az egészségügyi kormányzaton múlt. És mindez Budapesten történt, egy egyébként viszonylag jó egészségügyi ellátással rendelkező kerületben. Ezek után elképzelhetik, képviselőtársaim, hogy mi a helyzet az ország nehezebben megközelíthető, rosszabbul ellátott térségeiben.

Az okokat persze tudjuk. A mentősök is úgy kapnak újabb és újabb feladatokat a kormánytól, hogy közben sem megfelelő megbecsülést, sem megfelelő eszközöket nem nyújtanak számukra. Így aztán állandó a létszámihiány és a technikai hibák miatti kimaradások.

A probléma egyébként nem új. Az Állami Számvevőszék „A vészhelyzeti betegellátás rendszerének ellenőrzése” című jelentése szerint az Országos Mentőszolgálat az azonnali riasztást igénylő feladatok esetében 2017-ben csak 59 százalékában az eseteknek ért oda a szakmailag indokolt 15 percen belül.

(20.00)

Jól értették: tíz esetből négyszer nem ért oda idejében a mentőautó. Érdemes emlékeztetni arra, mert

gyakran hivatkoznak hamis módon a korábbi baloldali kormányokra, hogy 2010-ben az eseteknek még közel 80 százalékában odaért a mentő 15 percen belül. Nem véletlen, hogy a mentőszolgálat azóta sem hajlandó a sajtómegkeresésekre kiadni az újabb adatokat.

Egy ennyire súlyos helyzetben a legrosszabb a struccpolitika; márpedig ez történik. A mentőszolgálat kívülről ejtőernyőzött vezetője folyamatosan nyilatkozik a mentőszolgálat kiváló állapotáról, és hasonlóképpen dicsekednek az egészségügyi kormányzat vezetői is. Pedig ideje lenne szembenézni a valódi helyzettel: az Országos Mentőszolgálatot csak az ott dolgozók hivatástudata tartja egyben. S mit tesz ebben a helyzetben a kormány? Újabb feladatot ad a mentőszolgálatnak. A kudarcba fulladt Hajdú-Bihar megyei ügyeleti kísérletet most meghosszabbítják Bicskéig, azaz országossá teszik. A következmények előre láthatóak, az ügyeleti rendszer és a mentés színvonala egyaránt romlani fog.

Ami az államra van bízva, az eddig is rosszul működött a Fidesz-kormány idején az egészségügyben. De továbbra is csak arra tudnak gondolni, hogy hogyan lehet még újabb és újabb dolgokat elvenni az önkormányzatoktól és központosítani. Elvették a védőnői szolgálatot, elveszik az ügyeleti rendszert, készülnek a háziorvosi rendszer és a szakellátás központosítására is.

Kispest az elmúlt években sok milliárd forintot költött a kispesti egészségügyi intézetre, a szakrendelőre. Nemrég nyílt meg itt például az egynapos sebészeti ellátás. Kőbánya hasonlóképpen jelentős összeget költött a védőnői szolgálat körülményeinek javítására és a háziorvosi rendelők felújítására. Most mindezt el akarja venni az állam. Mert a kormánynak csak a hatalom és a források ellenőrzése számít, az, hogy ők költhessék a közpénzt. Az is látszik, hogy a feladatra kijelölt Belügyminisztérium vezetésében már mutatóban sem maradt az egészségügy iránt valóban elkötelezett szakember.

A kispestiek és a kőbányaiak ennél jobbat érdemelnek. Dobrev Klára árnyékkormányára hozza el azt a reményt, hogy lehet Magyarországon, így Kőbányán és Kispesten is európai színvonalú ellátás, olyan egészségügyi ellátás, amelyik nem hagyja az utcán heverni sérült, beteg polgárait sem szó szerint, sem átvitt értelemben. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülénapot bezárom**. Szép estét!

(Az ülésnap 20 óra 03 perckor ért véget.)

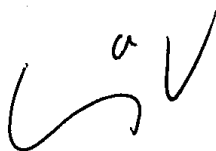
Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)